Der Kurdische Diwan

des

Mäla'i Ǵizri

DER KURDISCHE DIWAN

DES

SCHĒCH AḤMED

VON

ĠEZĪRET IBN ʿOMAR GENANNT MÄLA'I ĠIZRI

FOTOLITHOGRAFIE EINER HANDSCHRIFT

MIT EINER EINFÜHRUNG

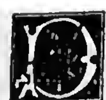
VON

MARTIN HARTMANN

BERLIN
S. CALVARY & Co.
1904

Einführung

urch die gütige Vermittlung des Herrn Dr. Hermann Gies, ersten Dragomans der Kaiserlich Deutschen Botschaft bei Seiner Majestät dem Sultan, kam im März 1896 die einem Freunde des Herrn Gies gehörige Sammelhandschrift in meine Hände, welche das hier fotolithografisch wiedergegebene Litteraturwerk enthält. Kurzen Bericht darüber erstattete ich in der *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* Band 12 (1898) S. 102—112.

Den Inhalt bilden ausser einigen wenigen nicht kurdischen Bestandteilen folgende Werke in Kurmānǧī:

1. Ein Gedicht, das durch die Überschrift bezeichnet ist als ‚Qaside des Schēch Aḥmed Elǧezerī genannt Māla‘[1]) S. 2—20.
2. Ein Diwan, bezeichnet in der Überschrift als ‚Diwan des Fürsten der Dichter Schēch Aḥmed Elǧezerī‘, in der Unterschrift als ‚Diwan des Māla Aḥmed Elǧezerī‘ S. 21—222.
3. Das Gedicht Mam u Zīn von Māla Aḥmed Elchānī S. 224—403.
4. Ein medizinischer Traktat von Māla Muḥammed Elarvāsī S. 404—410.
5. Das arabisch-kurdische Glossar *nūbār* des Māla Aḥmed Elchānī S. 412 bis 452; es ist von Albert von Lecoq in seinem ‚*Kurdische Texte*‘ (Berlin 1904) nach einer in Syrien erworbenen Handschrift fotolithografisch wiedergegeben.
6. Die *‘aqīde* des Māla Aḥmed Elchānī S. 453—467.
7. Ein lexikalisches Gedicht unter dem Titel *gül efšān* in der Art des *nūbār* von Schāhīn Chānī S. 470—528.

Das wichtigste Stück sind die hier wiedergegebenen Seiten 2—222[2]), welche von der Handschrift selbst als dichterische Arbeiten des Schēch Aḥmed von Ǧezīret Ibn Omar bezeichnet werden. Einiges Misstrauen gegen diese Angabe könnte der Umstand

---

[1]) Orig. *malā*. Das Wort, in dem eine Verstümmelung von Molla [ar. *maulā*] ‚Rechtsgelehrter‘ vorliegt, wird von den westlichen Kurmānǧ-Kurden durchweg *māla* gesprochen. Jaba-Justi, *Dictionnaire kurde-français* s. v.: *mela*.

[2]) Es sei hier besonders aufmerksam gemacht, dass sich ein Blatt mit der Ziffer 1 in dieser Mappe nicht findet.

erregen, dass sich auf Seite 220—222 ein *terkibbend* findet, in welchem die letzten Verse der vierversigen Strophen die des ersten Gedichtes von Hafiz' Diwan sind. Nun ist aber Schēch Aḥmed im Jahre 556 (1161), Hafiz im Jahre 791 (1389) gestorben, und diese Verarbeitung kann unserm Dichter nicht angehören. Dass sie ihm fälschlich zugeschrieben, wird man nicht als einen Beweis für die falsche Zuteilung alles Übrigen ansehen dürfen. Mir sind darin Stellen, welche einen sichern Schluss auf Entlehnung aus persischen Dichtern nach 556 zulassen, nicht vorgekommen. Man wird ohne Bedenken die Seiten 2—219 als Erzeugnisse des von der Handschrift genannten Autors gelten lassen dürfen. Dann aber haben wir in ihnen ein Unikum. Bisher ist kein anderes Manuskript der Werke des Schēch Aḥmed von Ġezīre bekannt geworden. Im Jahre 1900 erhielt ich Kunde, dass ein Kurdenschech im Wilajet Wan im Besitze des Diwans zu sein behaupte, aber Sicheres konnte ich nicht ermitteln. Albert von Lecoq stellte im Jahre 1902 fest, dass den in Syrien lebenden Kurden der Diwan des Māla dem Namen nach wohlbekannt ist; in ihren Händen aber sei das Werk nicht, erklärte man ihm. Es ist wahrscheinlich, dass sich Exemplare noch finden werden, vielleicht sogar bessere und ältere, als das hier wiedergegebene. Wenn ich mich entschlossen habe, das Stambuler Manuskript in der Weise, welche allein das Original vollkommen ersetzt, zugänglich zu machen, so geschieht es, weil die nahe Erwerbung andern Materials keineswegs sicher ist, das aber, das mir in diesem Augenblick noch vorliegt, dem Eigentümer zurückgegeben werden muss, und das Schicksal einer Handschrift in Privatbesitz zweifelhaft ist.

Die Bedeutung des Werkes erhellt schon aus dem Umstande, dass es das zweitälteste Denkmal der Kurmānǧi-Litteratur ist, wenn man die von Jaba, *Recueil de Notices et Récits Kourdes* S. 8 mitgeteilte Tradition der Kurden selbst über diese als richtig annimmt. Es ist das älteste uns erhaltene Denkmal dieser Litteratur, wenn nicht irgendwo noch der Diwan des älteren ʿAlī Ḥarīrī, gestorben 471 (1078), auftaucht.

Über den Dichter scheint sich nur in dem oben angeführten Werke Jabas eine Mitteilung zu finden. Es heisst dort (Text S. 13 f.)[1]: ‚Der zweite Dichter ist Mela'i Ġizri. Er stammt aus Ġezīre in Bohtān. Sein Name ist Schēch Aḥmed. Im Jahre 540 trat er in Ġezīre auf. Zu jener Zeit war Mīr ʿImādeddīn Fürst [*mīr*] von Ġezīre, der hatte eine Schwester. Schēch Aḥmed verliebte sich in die Schwester des Mīr. Er machte viele Ghazels und stellte auch einen kleinen Diwan zusammen, den man „Diwan des Mela'i Ġizri" nennt; dieser Diwan hat eine feine (künstliche) Sprache [ist *muṣṭaliḥ*][2]) und ist bei den Kurden sehr beliebt. Mīr ʿImādeddīn erprobte nun Schēch Aḥmed, dass er's mit der Liebe ernst meinte, und gab ihm seine Schwester.

[1]) Die folgende Übersetzung ist unabhängig von der Jabas S. 8 f., welche sich nicht genau an den Text anschliesst.

[2]) Das soll hier doch wohl heissen: seine Sprache bewegt sich in einer bestimmten Terminologie, es ist darin viel *iṣṭilāḥ*. Zur Not könnte man die Angabe auch so auffassen: ‚der Diwan ist in einer konventionellen Sprache abgefasst', in einer Sprache, über die man für derartige Erzeugnisse [illegible] geeinigt hat [*lugha iṣṭalaḥū ʿalaihā*]. Nach unserer Kenntnis des Sprachgebrauches liegt die erste [illegible]ssung näher.

Schēch Aḥmed nahm das aber nicht an. Er starb im Jahre 556 und ist in Ǧezīre begraben. Sein Grab ist ein Wallfahrtsort.'

'Kein Zweifel ist, dass der hier erwähnte Mīr ʿImādeddīn identisch ist mit dem *mir*, mit dem der Dichter das Zwiegespräch von 19 Strophenpaaren S. 202—208 hat. Das erste Strophenpaar hat die Überschriften سؤال مَلا und جواب میر, die späteren sind nur ملا und میر überschrieben. Namen werden nur im letzten Strophenpaare genannt; die des Dichters schliesst غلامی میر عُمادینَمْ ,ich bin der Diener des Mīr ʿUmādīn', die des Emirs schliesst کو شیخ اَحْمَدْمه اُسْتاده ,Schēch Aḥmed ist uns Meister'.

Wer ist dieser bei dem Dichter zu einem ʿUmādīn gewordene ʿImādeddīn? Ist es ein kleiner Lokalfürst, zu dem der Māla Beziehungen hatte, und mit dessen Schwester die Geschichte spielt, die bei Jaba tradiert ist? Oder ist es eine auch sonst bekannte historische Persönlichkeit?

Befriedigende Antwort lässt sich mit Wahrscheinlichkeit geben[1]. Im Jahre 521 eroberte ʿImādeddīn Zengī, der Vater des grösseren Nūreddīn, Ǧezīret Ibn ʿOmar. Ibn Elaṯīr erzählt unter diesem Jahre (Tornberg 10, 453 f.) eindrucksvoll, wie der Fürst mit allen seinen Truppen nur wie durch ein Wunder dem Verderben entging, da sie, auf der Ebene Azzulāqa vor der Stadtmauer gelagert, von den in der Nacht diese überschwemmenden Fluten fortgerissen worden wären, hätte nicht am Abend die Stadt kapituliert. ʿImādeddīn wurde am 5. Rabīʿ II 541 (14. September 1146) von den eignen Sklaven ermordet. Trat der Māla auch wirklich, wie der Bericht bei Jaba es will, erst im Jahre 540 als Dichter auf, so blieb Zeit genug, zu dem Fürsten in Beziehungen zu treten, welche die oben erwähnte poetische Wechselrede erklären. Aber man wird es

---

[1]) Gegen die im Folgenden versuchte Konstruktion wird mir von kurdischer Seite der Einwand erhoben, dass die Beziehung des Atabek zum Kurdischen nicht recht verständlich sei und dass es näher liege, bei dem Mīr Umādīn an einen der zahlreichen Emire aus der Familie ʿAzīzān in Ǧezīre und Bohtān zu denken, deren Namen auf *dīn* ausgehen. Diese ʿAzīzān-Emire hätten das Land ununterbrochen bis 1263 [1847] beherrscht, ausgenommen eine kurze Zeit in der Periode der Qaraqojunlis und Aqqojunlis. Dem Einwande steht die Tatsache gegenüber, dass es im Orient allgemein üblich ist, Fürsten auch in Sprachen anzusingen, die ihnen völlig unverständlich sind. Dem eindringenden Eroberer legt man zu Füssen, was man kann, und wie man's kann. Schwerere Bedenken sind, dass niemand von der Begleitung des Sultans durch eine Schwester auf dem Kriegszuge etwas weiss und dass eine solche Mitlauferei im Orient nicht üblich ist, sowie dass die Notiz bei Jaba nur von einem Mīr spricht, während doch die Gestalt des ʿImādeddīn eine so bekannte ist, dass sich die Spur seiner historischen Stellung in der Tradition, die bei Jaba vorliegt, kaum verwischt hätte. Ist die Mitteilung meines kurdischen Gewährsmannes über die Familie ʿAzīzān richtig (ʿAzīzān kommt auch als Name einer in Kašgarien herrschenden Saijid-Familie vor), so bleibt festzustellen, ob Ǧezīre sich auch zwischen 540 und 556 in den Händen eines Mannes aus dieser Familie befand. Es ist zuzugeben, dass die Erzählung der Tradition glaubhaft ist, wenn sich die Geschichte zwischen dem Dichter und dem ihm durch Stammesverwandtschaft nahen Fürstenhause abgespielt hat. Ich halte daher an der obigen Konstruktion nicht durchaus fest, habe sie aber nicht ausgemerzt, weil sie Beziehungen behandelt, die für eine weitere Behandlung des Lebens des Dichters und des Kurdentums von Ǧezīre fruchtbar werden dürften.

mit jenem Datum nicht zu genau nehmen dürfen. Lässt man den Dichter auch nur sechzig Jahre alt werden, so kann er sehr wohl bei der Eroberung der Stadt durch den Atabek von Mosul sein poetisches Talent entfaltet und nach Art der orientalischen Dichter es in den Dienst des Fürsten gestellt haben. Dass der 74 Jahre nach unserm Dichter gestorbene 'Izzeddīn 'Alī Ibn Elaṯīr, der bekannte Verfasser des Kāmil und Landsmann des Dichters, der doch gewiss den Klatsch seiner Vaterstadt, auch den der älteren Zeit, gut kannte, von dem Heiratsscherz des Fürsten nichts weiss, kann nicht verwundern. Die romantische Geschichte von der Liebe Schēch Aḥmeds zu der schönen Prinzessin ist wohl eine spätere Erfindung. Aber dass der Chronist den Kurdendichter, der doch wohl schon zu seiner Zeit ein bedeutendes Ansehen beim eigenen Volke genoss, gar nicht erwähnt, ist kaum Zufall. Gewusst von ihm hat er sicher. Es spielen hier nationale Motive hinein. Die gelehrte Familie der Aulād Elaṯīr[1]) wird den Kurden nicht freundlich gesinnt gewesen sein, auch ist die Geringschätzung bekannt, mit welcher die Araber auf alle fremden Litteraturen herabsehen. Verstand selbst Ibn Elaṯīr genügend kurdisch, so wird er sich nicht die Mühe genommen haben, den Diwan unseres Dichters näher anzusehen.

Wie hoch der Mála von Ğezīre als Dichter einzuschätzen ist, darüber wage ich kein Urteil. Nur soviel, dass sich ersichtlich sein Dichten in den Kreisen bewegt, die schon im Beginn des fünften Jahrhunderts in Vorder- und Mittelasien allgemein rezipiert waren, denen des Mystizismus. Vielleicht wird ein genaues Studium Anlehnung an einen bestimmten persischen Dichter erkennen lassen. In jedem Falle sind unter den Bildern und Wendungen zahlreiche, die uns aus der persischen Poesie der genannten Richtung wohlbekannt sind. Sicher ist der Dichter schon früh von seinen Landsleuten hochgeschätzt worden, wie es ja auch heute der Fall ist (vgl. oben). Es scheint, er hat sogar die Ehre der Kommentierung erfahren: auf S. 128f. finden sich mit roter Tinte erklärende Anmerkungen in persischer Sprache, die ش gezeichnet sind[2]).

Als sprachliches Denkmal haben die Dichtungen Schēch Aḥmeds eine hohe Bedeutung. Für sich betrachtet gestatten sie keinen sichern Schluss, ob wir es hier mit dem erträglich gelungenen Versuch eines Einzelnen zu tun haben, den Lokaldialekt seiner Heimat zur Auslösung seiner Persönlichkeit in dichterischer Kunstübung zu verwenden, oder mit dem Gliede einer in deutlicher Richtung laufenden Kette. Im ersten Falle wäre dieser Diwan etwa ein Gegenstück zu der Sammlung lustiger Lieder in der Volkssprache, deren Verfasser gerade ein Jahr vor unserm Schēch Aḥmed im äussersten Westen, in Andalusien starb, und die uns unter dem Namen ‚Diwan des Ibn Quzmān' bekannt sind[3]). Aber die Dichtung Schēch Aḥmeds hat einen ganz andern Charakter

[1]) Über diese an bedeutenden Gliedern reiche Familie siehe die inhaltreiche Anmerkung 2 in Goldziher, *Abhandlungen zur arabischen Philologie* 1, 161.

[2]) Eine Vermutung, wer hinter dem š steckt, ist bei dem Fehlen von Nachrichten über die litterarischen Kreise, die hier in Betracht kommen, nicht zu äussern.

[3]) Fototypische Nachbildung des einzigen Manuskriptes wurde von David von Günzburg veranstaltet (Berlin, Calvary & Co. 1896). Siehe dazu meine Ausführungen in Deutsche Litteraturzeitung 1896 Sp. 1287 f.

als die flüchtige Muse des südspanischen Arabers: hier Gelegenheitsgedichte mit zahlreichen persönlichen Anspielungen, mit Schilderungen des reichen volkstümlichen Lebens, vor allem in einer Sprache, die den Erdgeruch nicht verleugnet und sich ersichtlich bemüht, lokale Eigenheiten hervortreten zu lassen. Das ist nicht Schēch Aḥmeds Sache, noch seine Absicht. Der Geist, der hier herrscht, ist der der bedächtigen, mit zusammengekramten fremden Flicken prunkenden, pedantischen und recht langweiligen Gelehrsamkeit. Es ist eine Arbeit nach berühmten Mustern mit der Tendenz, die zur Zeit des Dichters die neupersische Literatur durchaus beherrschte, und auch die unter ihrem Einfluss stehenden Völker ergriffen hatte: der religiös schwärmerischen, d. h. sufischen. Versuchen, den Gedanken der mystischen Poesie der Perser in der volkstümlichen Sprache der Heimat Ausdruck zu geben, begegnen wir schon im fünften Jahrhundert. Von dem im Jahre 410 (1019) gestorbenen Bābā Ṭāhir aus Hamadān haben wir Ruba'īs in einer Sprache, welche dem Schriftpersischen erheblich näher steht als die Schēch Aḥmeds[1]. Wir wissen nicht, ob Bābā Ṭāhir mit solcher Verwendung in seinem Kreise allein stand, noch in welcher Weise sich etwa verwandte Bestrebungen in diesem Kreise mit den seinen berührten[2]. Bei Schēch Aḥmed sind wir etwas besser daran. Wir wissen aus der Notiz bei Jaba (Text S. 13 ff.), dass ausser ihm sieben Männer bei den Kurmānǧ bekannt sind, welche in Kurmānǧī geschrieben haben. Wir kennen ein Werk eines dieser Dichter, das oben genannte Mam u Zīn des Aḥmed Elchānī. Bei Vergleichung der Sprache dieses Gedichts mit der im Diwan Schēch Aḥmeds ergibt sich, dass wesentliche Verschiedenheiten nicht bestehen. Nun ist Aḥmed Elchānī, der i. J. 1063 (1653), also 507 (492) Jahre nach Schēch Aḥmed starb, in der Landschaft Hakkārī geboren, während Schēch Aḥmed aus Ǧezīre stammt. Die Gleichheit der Sprache wird also nicht etwa auf eine Gleichheit des heimischen Dialektes zurückzuführen sein. Es liegt vielmehr die Annahme nahe, dass sowohl Schēch Aḥmed als Aḥmed Elchānī sich einer künstlichen Sprache bedienten, welche nicht sosehr den Versuch darstellt, einen bestimmten der verschiedenen lokalen Dialekte getreu wiederzugeben, als den andern, für die Angehörigen einer durch gemeinsame Eigenheiten verbundenen Gruppe von Ortssprachen ein allgemeines Verständigungsmittel in einer gemeinsamen Schriftsprache zu schaffen. Vorbilder waren vorhanden. Man sah, wie die Regierung Persiens und die Gebildeten des Landes in den schriftlichen Äusserungen sich einer Sprache bedienten, die sich keineswegs mit der wirklich gesprochenen deckte und doch sich als vorzügliches Verständigungsmittel bewährte. Warum nicht einen Versuch machen für das Land, das hauptsächlich von den sich als eine Nation fühlenden Kurden bewohnt ist? Wir wissen nicht, ob bei denen, die zuerst für Schaffung einer

[1] Einiges über den Dialekt der Vierzeiler Bābā Ṭāhirs siehe in: *The Lament of Bābā Tāhir* edited, annotated and translated by Eduard Heron-Allen, London 1902, S. XVI ff. Auch hier liegt ein Beispiel für die in meinem *‚Das Buchwesen in Turkestan'* (Mitt. Sem. Or. Spr. 1904 Abt. II) S. 76 f. besprochene Erscheinung vor, dass die Abschreiber charakteristische Werke modernisieren, bezw. übersetzen. Neben Huarts dialektischem Text steht der neupersische des Ms. Schefer.

[2] Die Nachrichten über Dialekt-Verse seines Zeitgenossen Kemāladdīn Pindār aus Rai geben keinen Anhalt; s. Ethé, *Neupersische Litteratur* (im Iran. Grundriss) S. 223.

Schriftsprache gearbeitet haben, das Ziel ein so weit ausschauendes gewesen ist. Erreicht wurde immerhin etwas. Die Kunstdichtungen in Kurmânǧî fanden wenigstens zum Teil über das engere Gebiet hinaus Beachtung, aus welchem ihre Verfasser stammen. Diese gehören der Herkunft nach den Landschaften Hakkârî (5), Ǧezîre (1) und Bâjezîd (2) an. Diese Gebiete sind Bestandteile des türkischen Reiches. Über die sprachlichen Verhältnisse sind wir nicht genügend unterrichtet. Es steht aber fest, dass die von Aḥmed Elchânî herrührende Bearbeitung des nationalen Epenstoffes Mam u Zîn unter den Kurmânǧ-Kurden der Türkei bekannt und geschätzt ist. Gerade weil dieses Gedicht das nationale Empfinden berührt, ist seine Drucklegung der türkischen Regierung nicht erwünscht, und gerade deshalb nahm Bedrchânpâšâzâde 'Abdurraḥmân es in seine Zeitung ‚Kurdistân'[1]) auf. Es wäre gewagt, nach dem Gesagten etwa von einem ‚Hochkurdisch', oder auch nur von einem ‚Hochkurmânǧî' sprechen zu wollen. Aber der Charakter unseres Diwans als eines Kunstproduktes, das sich weit über den engen Kreis einer einzelnen Stadt oder eines Tales hinaus an den ganzen grossen Kreis der Stammesgenossen wendet, ist zu erschliessen aus der Tatsache, dass er mit seiner Sprache nicht allein steht, sondern eben, wie oben gesagt, Glied einer Reihe ist, die ihrem Wesen und ihrer Bedeutung nach zu erkennen bei dem Eifer und der Kraft, mit welcher diese Studien jetzt getrieben werden, gewiss gelingen wird. So wird dieser Diwan ein wichtiger Beitrag werden zur Geschichte der Kurd-Sprachen.

Das Material für eine Darstellung dieser Geschichte, für Lösung der Frage nach der Stellung der Hauptgruppen der Kurd-Sprachen zu einander und zu der grossen iranischen Familie ist zur Zeit noch recht unvollkommen. Wichtige Aufschlüsse werden die Texte geben, die Albert von Lecoq im Jahre 1902 in Syrien gesammelt hat. Reiche Ausbeute gewährte die speziell dem Studium der Kurden-Sprachen gewidmete Forschungsreise Oskar Manns. Das wichtigste Material ist die Sprache des Volkes, namentlich wie sie im Munde der Frauen und Kinder sich gestaltet. Daneben aber verlangt Beachtung die Form, welche künstlerisch gestaltende Männer und Frauen dem Werkzeuge der Verständigung im täglichen Leben gegeben haben. Die Werke, in denen sie es getan, sind als Kunstprodukte oft minderwertig, fast immer reine Nachahmungen, wo der die Redekunst Übende aus dem gelehrten Stande hervorgegangen. Immer aber gewinnen diese Erzeugnisse einen Einfluss auf das Volk, auch in sprachlicher Beziehung, wenn sie nur irgendwie eine Saite des Empfindens der Menge zu rühren verstehen. Und selbst, wenn das nicht der Fall, wenn sie nur im kleinen Kreise der *udabâ'* und *fuzalâ'* wirken, so werden sie in diesem wohl zu einem Keim, aus dem ein Anderer, dem Herzen des Volkes Näherer, eine schöne Frucht zur Reife zieht. Das poetische Werk des Mälas von Ǧezîre wird mehr als eine gelehrte Arbeit anzusehen sein, aber diese Arbeit ist die Vorfrucht der das nationale Empfinden im höchsten Masse berührenden Behandlung des heimischen Epenstoffes von Mam u Zîn durch Aḥmed Elchânî. Wollen wir die Ursprünge kennen der künstlerischen Verwendung der Sprache in diesem

[1]) Siehe über sie den Schluss meines Artikels in der *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* (S. 112).

Werke und ihrer Gestaltung bei allen denen, die in den letzten zwei Jahrhunderten korrekt zu schreiben suchten, so müssen wir auf das Vorbild zurückgehen, das ihnen allen vorleuchtete — den Diwan Schēch Aḥmeds, des Mälas von Ǧezīre.

Die Reichsdruckerei führte die fotolithografische Arbeit mit gewohnter Sauberkeit aus. Da das Lichtbild auch alle Schmutzflecken und farbig abstechenden Ungleichheiten im Papier scharf wiedergab, so war die Korrektur äusserst mühsam. Wo das Beseitigen einer Unsauberkeit das Hineintragen auch nur des geringsten Subjektiven befürchten liess, wurde davon Abstand genommen. Bemerkt sei, dass die Punktgruppen auf Seite 2, welche nicht Teile von Buchstaben sind, offenbar zur Zier dienen sollen und mit roter Tinte beigefügt sind. Es sind ihrer auf Z. 3. 4. 6. 8. 9 vier, auf Z. 5 drei und auf Z. 10 fünf.

Hermsdorf (Mark)
Mai 1904

Martin Hartmann

Drucker Max Schmersow Kirchhain N/L

هذا قصيدة شيخ احمد الجزري المسمى بملا

بسم الله الرحمن الرحيم

الله سحر كاها ازل ذاتى تجلا يا خودا

نورا جمالا لم يزل هلموم عشقى شعله دا

ذاتى تجلا بو لذات بى اسم و آثار و صفات

ژ سرا حروفين عاليات خف بو د سرپرده دا

ذاتك مقدس بو وجود جوشش ندا بو بحر جود

وصف و اضافات و قيود ديك ژ بى تجلا بى ندا

حسن و جمالى خوست ڤين ڤيكرا اتيك ذاتى جعين

نورا قديم بو عشق و ڤين وان ليك ناز و عشوه دا

عشق

درشتے کند با غریبان کسی
که نابوده باشد بغربت بسی

عشق ز نور لایزال حسن و جمال بے مثال دا
پساندِ یالموم و شمال دیسا خوه لے پروانز دا

عشق و محبت هر هبو خو عاشقے ذاتے خوه بو
محتاج حسنک دی نبو نقل و روایت پے وه دا

برهان عقل اف کر قیاس اسم وکمالاتین دخاص
اوّل الهے پے بناس وی نوری اف پرتو قدا

او نوره دا پے شوق و طاق عالم خو یامائے دِناقف
برقین خوه آقیتے بلاف رنک رنک برق و لمعه دا

سبحان ز دمرا خالقے نور اسپیدا صادقے
تاقیته قلبے عاشقے لرزین و تا وجذبه دا

معنای عشقے دم چیه لومن بعینی دل دیر
عکسا جمالے صافیه لامع دمراتا مه دا

حسن و محبت ذاتکن معشوق و عاشق لاته کن
لے صورت و مراته کن هریکے دمعنا یا خوه دا

کر دلبرن ور عاشقن عارف دقیدا صادقن

آیینهٔ نور احقن جه جه دواندا جلوه دا

عاشق اوه دلبر اوه ظاهر اوه مظهر اوه

روحا دجی و گوهر اوه هر شاهدک دردانه دا

هر شاهدک دا دیم ژ دڕ روحا دبخشن بهر وسر

خطی عباری نقطه یه کاتب ژ بالا نسخه دا   ژ دوجه وقالی

حرفن کشاندی کاتبی لوحن ژ دنلی قالبی

یلهٔ یلک باسمی واهی اعراب وقید ونقطه دا

نورن ژ سرحتی قدم نقاش سر مشقی قدم

بی زینا ند لوحی عدم هریک ژ یکدی چشنه دا

اف شکل وصورت چشنه ین اصلن لبا ترهین

نسبت بوان اوسایه ین ترتیب خلاقی وه دا

عالم بعالم اف نسق آیینه یت اسمای حق

نور انجلایا نتق عکس وخیال وسایه دا

۲

هر هیئتالی روح جسم شکلی کوپی دانی طلسم دا

دی وفق بن دخوارنت اسم لو حرف حرف اندازه

ام تیلک هویاتین حقین لسمین زمضنه مستقین

موهوم لاشئی مطلقین عکسین خوباد آیینه دا

پرتو زعینی نورکی تین ثین تجلا طورکی

آق سهر ددت یلک فورکی ههچند لب قطره دا

او شاهدی بری زغیب ههجلوه دانی دغیب

سقی هالمی او تیته جبیت دیسالهیر اوجاوه دا

رنگ رنگ حسنا صورتان نقش و نگاری دستختان

بالاو برزن قامتان کفتی دنا زلک جلوه دا

شیرین لبن قدنی شکر نازک قدین سیمین بشر

زلفان ستار بورو زنر برسکان لمشکی طعنه دا

گلدستهرین نورین قدم دستان زانکشتین قلم

اولالرین باغی ارم ماور لبلگان زاله دا

ارا سهرن وزدم ذری مه پیکرن سر مشتری
ولدان و حوران و پری هاتی لباسی جامه دا

چندی کو حمل و رونقن لوتر اثینی مطلقن دا
تینک جلوه یت نور حقن عشقی ازل بیر شیوه

حسنا منزه بی نشان وه دقی بنقشی زرفشان
خال و خطیت عنبر کشان بین دین دقی لبسی هدا

دا او بجسنا دلبران خمل و لباس و زیوران
بیتن شهود ابصران بینا هیانه دیده دا

بنمیت دحسنی رنگ رنگ نای دف و قانون و چنگ
او عشقه وان تیبیت بدنک لیکن ز حسنی نغمه دا

سر اکالاما قدسی دم دم دلبسی نفسی
تیستن تنزل فی حسی نانی ببانک اق قصه دا

و تقی کو عشاق هبن مهر دارو مشتاق هبن
وی شمسی آفاق هبن دا کفتر بن دسپیده دا

دالهی

دا گلشن بن کوکب وچرخ دا بن بڼا معروف کرخ

شبلي وسعدي وآل فرخ عشق دوان کشفا خوه دا

دا حسن وحب د مظهران وه زیلے تجلا بن بران

عاشق مجنون دفتران د حسنا محبت نامه دا

حسن وجمال وعشق هه آرام د پرد پدا نهه

محبوب لوحتي نهه نا بن د پرده وجلوه دا

محبوب وخوب ودلبران بکري لوان حقي دران

دي خوه شبا کو پنجران بنمين د خمل وبهجه دا

اق لاله ين وي تازه تر د فصلا بهاري تين نظر

پے پے کودي او بينه د خوش خوش د عزي خاره دا

رمزلے غريب پر مشتري نازل بت د خاطري

کاري تر د آئم داکري خف بت د نيف قلبي دا

مفهوم کو بو معلوم د دل زپور بدي دي صد عمل

بيني لبا سکے پر خمل هنکي کو سعي وجهد دا

لفظ و عبارت جامه یه محبوب معنی نجوه یه

لی خمل و حسنك زیده یه لو د الحسنی زیده دا

قبست

من اق مثاله تر بو تربت زو ران بزلفان دل

دا

هرچی ته دی صورت پرست وی دُر یتیم بی فیده

پیس و خواب و زشت و عار ما او بخلی تینه کار

ای قید لیپی بی ندیه نا رحب خود نا قاسینه دا

ببین

چاری هلین باری ببین نه دیره یا طاری

دا

صد جاری از کاری ببین کل وی دنا قانجه

اق بو را دا کرد کار لو کهر اراده و اختیار

دا

قی بچه نهر کلبها رکش بون بشکو غنچه

بائی اقینی لو لقی کو د قشت و زلفا سرچقی

هردم هزار دل دا کفی خال لو د دای دانه دا

بحر او جودی جوش هات نور ك تنزل بو صفات

دا

هاتن تعین تیك صفات اشیان ظهور علمیه

امین

ظہور ،،

اشیادِ علمی ہون ظہار اسمان ڈ فیضا اسم نور
تقویم بستن بے قصور حکمی صفاتِ سبعہ دا

لو عالمی تقویم بست ہر اسمکی فعالک خوہ خوست
حکمی تصرف دا بدست ہروی دِ ملک و قبضہ دا

اعراض و غیر و جوہران واحدہ اصلی مصدران
تاثیر بخشی مظہران صد رنگے حرفے صیغہ دا

فیضا حروفین عالیات تجلی سطورین سافلات
آیات و وصفین محکمات ترتیب عشرہ سورہ دا

کاتب کشاندن او حروف ہر طالبے لے بت وقوف
دی بین ڈِ دل صد آہ الوف سرخط للوحی سادہ دا

او دستخطی کاتب صمد واحد لِسر لوحی احد
نقشے رشاندی بے عدد جعد اجمالستانہ دا

اسماء کال راس کرہن جی جی قوائل راس کرن
بالافواعل راس کرن ڈی علتے صوریہ دا

اسما مقابل بو نه زوج د لجمله ذی بن فوج فوج
بحر او وجودی ها ته موج موجان د بحری لجه دا

جوشش کو دا دریای جود د آیینیا اسمی ودود
جارله تجلا بو وجود نور له نوری جی ښدا

نور له نوری جی فکر کنجا ظهوری پی فکر دا
کنز اخوه قفل و مفته کرهیشوی د قفل و مفته

حسنله منزه صوراند نورا حبیبی آفراند
عالم د کنهی حیراند روح القدس جایغمه دا

عرشی صفاتان بو حیات او شاهدی قدسی صفات
بیهات تعین نور و ذات سیوان د شوق و هاله دا

حسنا ز عشق صوری غارت کری حور و پری
هرچی د کنهی فکری داما د عجز و حیره دا

او صورت و مرات و حسن زی بو ظهورا یان محسن
لی بو تجلا ذات محسن حسنی دوی سرچشمه دا

سپر څېمیا حسنې اوه خورشید عالم پرتوه
کر بدره وزما ها نوه وزمشتری یا زهره دا

ولدان وحود و وزپری شیرین محبوبن بری
همیان زحسنا خاوری بوری دوان یک ذره دا

باری ز نورا احمدی سِرّ اصفاتین سرمدی
دآیینهٔ ذاتې خوه دی کشفا کمالاتې خوه دا

او بو قلم او بو عقل لو پې حدیثا دانقل
د دیا ی علم او بو شغل تفصیل علی جمله دا

او بو دجله رابطه میزان اسمی باسطه
فیضا حقا او بو لا واسطه چشمې وجودی سرهه دا

یک بو الف زنک نقطه کر چند شکل دی لې زیده کره
هر دم پیا پې صفوم کره بالا به بالا دُ تبه دا

واحد ز نورا وی دُری پیمانه وجاما سری
می ریتهی آنی برفری هم جام وهم پیمانه دا

عیب و شهالی هر دو سره پیوسته آئین لعل و ملك
او کاتبی الماس کلك او خامه ئم سره شته دا

نور اتجلاها ته عرش اسما همی لي بونه نقش
انوار چون نحتی بفرش اسمان ئزدات راسجده

کاتب قلم دیبا کراند اسمای زلسمان صوراند
کرسی ئهوری افراند جنات وخلد وسدره دا

سرچشمیا تی برزخی فیکر احمد دا به رخی
فیضه پرد ابر رخی دا کوت وجه جه نوره

او برزخا رنك اینه هندی کو اشیا دا اینه
وان تی شمال ایساینه لي صورتای عکسیه

روح
وصف و کمالاتی سبوح حرفین کتا باعقل و
اسمای دتی پی بن وضوح لو لوح و کلای و خامه

او نسخیا عالی اسم لوحای تقیتن رنك جسم
دالحروف پی بن مرتسم حرفان شکل نوریه دا

اولات حسن عينن نور صورت بصورتتين ظهور

انس وپری وولدان وحور بتونین دنازك زینه دا

هر بیلك زفیضا اسمکی تین صورتا طلسمکی

لو معنیاته جسمکی پرتو بنورك سبحه دا

داسر توليدی ببیم نه زوهم وتقلیدی ببیم

معنی ز توحیدی ببیم دل اق ادای شبهه دا

معشوق وعاشق هم دولات مجزوب یك دیبن صفات

حینا كو بویك التفات بعضك صفاتان حصه دا

او وضع حرفی بو طلسم لوهات تعین شخصك اسم

سر د البالسی روح وجسم شكل احادی صفره دا

های وهو یا سبوحیان رقص وسما یا قدسیان

تشبیه جوشا صوفیان فریاد وذکری لهجه دا

وصطای شاخص صف صفن باطن دغیبید خفن

تشبیه برقا خاطفن لامع دچرخی تسعه دا

زاز بجاما بادہ یاز تیتہ نا قا حلقہ
مدہوش جاما وی مہ شاش وکلاق اشعد دا

زاز بجاما شن بتی خف تیتہ نا قا صحبتی
ہرچی کو فنجانی دتی وی جان بندرو صدقہ دا

شمعا وصالی ہر کشہ شوق شمالی اتشہ
مے دیبالی بی غشہ فی عجب رنگ بادہ دا

ساقی عجب رنگ بادہ بہت معشوق وہای د مشتاق بہت
فنجان بفنجان داو بہت کاما دلی بیچارہ دا

اشیا پیانی ولدین یک یکی زوصلی بدردین
ہم مصدرین ہم موردین وی قلزمی اق رشحہ دا

اق رشحہ داوی قلزمی می ہاتہ طاسا عالمی
جاما جہان بین دلجمی باسکندری آیینہ دا

عکسی زحسنامی فروش اقیتہ فنجانین دبوشش
مے لو دجاما ہاتہ جوشش قوری دناقا کوزہ دا

ساقی ذوقنکی بلبله آقیته چرخنی غلغله
روحان بدوری سلسله کوقند ورقص حلقه دا

محبوب بجاما قرقفی جارلق خوه نیشاندا صفی
نائی با وازه دفی چنکی بقانون ناله دا

عینی طبیعت جسم کل بشکفت دوی باغی دوکل
حسنی کراندلی جام مل عشقی دوی ذی پنجه دا

برزخ ببرزخ بونه راست لیک تبتی بی کم وکاست
منزل بمنزل اهلکها ست حتی کو درچو دحقه دا

اقیث د دردانا خوه دراساندز مصبا خاخوه سر
الماس نجما نحس وکر مهراستیر اسعد دا

چوکان بائی لامکان فلکا فلک قائم سکان
شفان
تشبیه کود ابرشکان هربی قرار وسکنه دا

اوکاملی بی عیب ونقص نه چرخ هر نوعك بشخص
رنکك خوه وی آنی بر رقص تی سبعه وسیار دا

هر نه بقی جهد ولزی چرخین لدور امرکزی
بحر ادوعالمڭ بزی وی اڤ حباب سرگشته دا

بحر ادوعالملی زبد موجین حباب هر جهد
پیوسته تیتن جزدو مد سیوان لصحرائه دا

اڤ خیفتا کوکب شمال که بدره مه که تی هلال
سی ده دوازده ماه وسال چرخك لدوری سبعه دا

من دل ژ فهمی قاصر لی صورتی چار باکره
پی بو تمام اڤ دانه نقشك عجب کهرنده دا

یك یك ژ تقویما قدیم آنی نشق حکمی حکیم
اقیته قی لوحی رقیم دی ثبی عالمی شعلیته دا

هندیکو خط و نقطه اوضاع و اشکالن هنه
هریك بمقدارکه خوه نه خطنا تصوری ندا

مقدار شکلی هندسی کیم زیده وهمیان حسی
یك نقطیك بی نا حسی حتی بسطحی سفله دا

۱۸

هر صف دناڤ وان مشعلان قطعا مسافه و مرحلان
سرّا بروج و منزلان رسنما سلوكا جاده دا

او يك بيك خانهن بى حكمتك خانهن
وان سرّكه خانهن اڤ رقص بى مستانه دا

مستانه كوڤندى تكن رقصى لدو دفندى تكن
قستا شكرخندى تكن لعلان لكوهرخنده دا

تى بادچرخا لولبان ندوير سيرا كوكبان
دسپيده روژ و شبان احسان و لطف و شفقه دا

صورت بصورت حق كشاند لوحى هيولا نقشاند
ديراڤ ژ نودى لى رشاند تقويم شكل و خانه دا

كاتب دچرخى جدولى خوش نقشكه اڤيته دلى
كرحاشيا هفت هيكلى ناڤ تجليا تى خمسه دا

داين دپركاران اصل بستن مقابل ده فصل
ڤيكرا دا آنربو وصل برزخ ببرزخ حقه دا

چار عنصرن چار طبعتن آرا او بمیزان قیلك كتن
دفیض نوعی لیك كتن وان صور تشخصیه دا

حتی بمیزان چار اصل قیكر اثبن جمع و فصل
جسمان دهقنا ادن نصل بازو دیكدا بجه دا

چار امهاتن سی بنات لوبی قرارن بی ثبات
یلئ عشق و میل و التفات د آق تازه دیر الهنه دا

هن سفلوی بازی تكن هن میل اقرازی تكن
خوش رقص و شهبازی تكن كیمیا كالكونه دا

هر هیئات و هر جسمكی هر نوع و فرد و قسمكی
روح وی بدستی اسمكی مائی د قبض و بنجه دا

كلاب بدستی واهبه یارب چه رنك بی جاذبه
یان خافضه یان ناصبه یا رفعه و یان جزم دا

او جزمه دائی مركزان ای دل ته بر شوق و لزان
حكمت بقانونی بزان حق اهل حق آق فرقه دا

دَ رمز انجوم و هیئاتي عقلي مجرّدنار تې
بې نور و علمي وحدت دا مادِ شکّ و شبهه دا

فیّاضِ علمي مِن لدن پې پې تر نجر اتکافِ کُن
کف کف باستادي سخن هر کوهرکه نا سفته دا

فیضا علوي فلسفه پر کفشه لو سرّو خفه
مِن دي دِ جامک ترقفه فنجان بجان مِن جرعه دا

هر نه ثملکي کاخکن دور تر آستانا اخکن
لے داري اوژي شاخکن ثمر طرحي انسان میوه دا

انسان برو عالم درخت سلطان تر خلوت هاته تخت
پې زینین اقبال و بخت دولت تر بالا طالع دا

سلطانِ بالاها تر خوار لاهوت تر ناسوتِ قثار
پیوسته بون نقطه و مدار دوّرا عروجي لونه دا

دوري کمانه یک طرف محبوب دِ فنجانا صدف
عشّاق دي تن صف بصف دُرد اینا سیّاله دا

ساقی کودامن اقن سلاف فیضا میاکلکونه صاف
زائل کرن شبهه و خلاف علمک تربیه رقعه دا

علمک نما دل په تموج قلبه دعشقک عروج
دی طی بکت چرخی بروج شهیرلدا راسدره

دولاب چرخانه فلک پیش دست کرسی ولک هلک
سرگشته هائم تیت فلک لدور نقطیا موهومه دا

احسن زتی صنعی رفیع اشکال و اوضاعن تبدیع
تین اوینوری ولک بقیع بی عیب و نقص و رخنه دا

احسن زتی نظما لطیف چندان سبلک ورنه خفیف
محبوب بدستی خوی شریف نقتای مهر و سلکه دا

هذا دیوان رئیس الشعراء شیخ احمد الجزری رحمه الله

احمد

اِسمی تیه مکتوب دِ دیوان قِدم دا
حرفك قلمی علم بتقویم رقم دا

اشکال و خطن دائر نقطا عِشقن
اَڤ نقش و مثالن دِ خیالاتِ عدم دا

میم مطلع شمسا احد آیینه صِفت کر
لامع ژ عرب برق لِفَجّار عجم دا

دا شاهد اسما بجمی وجه بناسن
یك مست صمد کر بیکی نقش صنم دا

یك کرت بزلفی و یکی خال نمائی
آیینه بسکندر و هم جام بجم دا

ارواح مقدس شب قدر ائته تجوارزن
نور اتیه مصباح د قندیل حرم دا

د اوقت لقائی بته حی بین د بقائی
من نقد د لو جان د فنائی بسلم دا

یاقوت فروشان تکفا لماس شکستن
اقصحه الماس کو نقاش قلم دا

یارب ژچه رولب بتنائی توکشائم
سبحانك لن نحصی فی شانك حمدا

منت ژخدائی کو بعبدی خو ملائی
اکسیر غمی عشق نه دینارو د رم دا

ولہ

مشاط حسنا از لچنکال زلفی تاب دا
د اعشق هلبی بیل بیل قلبی مه ژی کلاب دا

حسن

حسنا حبیب ولطف یار آفیته دل عشقا غدار
لو سلب کرڑی اختیار روی حسنے اق ایحاب دا

من دی سحر زلفیت مست هاتن سما احرام د بست
چون سجدیا خالے بقست لو حاجیان محراب دا

مسکی رشاندی ازدبیم وان نقطیا نحن بونه کیم
لے خط ریحانه لیم کاتب ژنو اعراب دا

نازك قدا نورین بشر او مایه من نقشے بصر
دینا خیالے هر سحر باق دیده بے خواب دا

روح ورواے من حبیب دیسا بتلبیسا ستیم
رنجید کرمسکین غریب ترکا دلے احباب دا

وان دست وزند وساعدان می دی اشیخ وزاهدان
مستے بچشمی شاهدان وی نیر کر اسیراب دا

او تلیین نازك رقیق پر دامه فیجانا عقیق
لے بادیا نورین رحیق منت بمن وهاب دا

داخف بتن برنا دربی می ریخته شهکاسا سری
منت کو ایرو دیم دری دیباشرا باب دا

می هانه فیجانا صدف کی دی تخوت ایدی بجف
ساقه بچنك و نای و دف فر وور با مهتاب دا

عیده وجیبه نذره له باندی بقربان کت ملی
یا رب بیبنم رو زهلی سکین د دست قصاب دا

شیخ احمد

مغ بچین می فروش هر سحری تین سما
باده خوران نوشه نوش مانه لدوری جما

من کل بو عنبرن هن دشرین اسمرن
هن زرین دانه ین مثل سهیل السما

هن زرین پر سرن سر پرین دیم درن
من کو دچرخی وه دیشت صبر و قرارم نما

یا دِ کُودِینْ اَمْ کَدَا دست بدستہ مَدَا
اَمْ بسَمَانِ بِرِینْ رقص و سماتری وَمَا

کُوتَه مَه دُرْ دانهُ اَمْ ژنه وُ تُوژْ مَنِی
لو بحقیقت یکینْ مسئله بے شبہ ما

دامه بدستی سُری جام ژ رنکی دُری
جذبه کَهَا دل کُومِنْ جام ستاند ژری همَا

باده مه نوشی ژ دَست چُومْ ژِ خوه وُ مَامْ مست
قطره بجری کما بحر بعینی خوه ما

کُوشِن بِعامی مَدَه ترك مَدامے مدَه
اَکثرهم فِی عَمَا اَغلبهم فِی ظَمَا

حرف ژِ یك بُو نه فصل گر ببری وان با اصل
حرف دِ بِنْ یك خطك خط کُو نما نقطه ما

وحدت مطلق مَلا نوره دِ قلبان جلا
ذُورِ دِ فی مسئلے اهل دِلان شبہ ما

شیخ احمد الجزری

چین چین کرن زلفی سیا کسک اطلسا دیبا قبا

ایدی نشانا برو خویا تیکل کرن لازم صبا

من دی صبا دانی سحر ما او وای بدری کر دوکو

قوس وقزح ژی هاته دو رنیشان بزلفان راتبا

ایرو ژمه لبدرا تمام عنبرفشان بن صد سلام

ای هدهدی شیرین کلام اهلا وسهلا مرحبا

من دلبرك وك درهیه محبوب شیرین سر هب

حسن وجمالك پرهیه بلقیس صفت مسکن سبا

مه دقی ببیژ یا دلبری بینی تو لاسلوبا بری

لی کفش بیی تو ژپنجری خفچی وبی تشبیه با

شوخ وشپالامی پرست اوظالما هشیار و مست

قی نامه خف دی قدست فی طیها نشر النبا

زمیره ا

بیژه شرینا سربری دردانیا ازمشتری
کان عهد و پیمانا بری بې فایده چون تبشینا

نه شکوا سپې دست وزند زانم مجانامه خوند
لیقان تبسّم کرد قند ما سنت کفانې بربا

دلبر مجالا نامه دی ناسې کونیشانامه دی
نو نك مخالف تې ندی هل قلبها نحوی صبا

قاصد بمقصود امه هاپر مژده و امر برات
بیشان هنارن هم خلات شهزادیا ملکو نغبا

ایرو مجال وی هات و وخت دیسان جوان بومن درخت
او لامعا دائې زتخت ماکان برقا خلّبا

سلوا روان ذرّین ورق جیچك ملې دین صد نسق
یاقوتها یحکی لشفق یکوی عقود الکوکبا

وله

دلبر شکینا شکرک فقلت یا روحی متا
کو من حتی خاطر هبت من کوچکم ازیا هتا

زلفان تو بسن چین چین بکه مسکین مقابل زین
پیشکیش یک زلفیت ترین ملکی ختن تحتی ختا

دلبند داما زلفکی کفتی کمند الفکی
هل فی ید المفتون شیء او کیف یصنع یا فتا

زلفیت بت و شیرین لبان تهرینه شبت عقربان
لی من ترینکا پرکره ایرو تنی کرتن دو تا

نسبت پری زیبا یه او و لی نیر کز ایکتا یه او
یا من رای خلی فهل یشبه بشیء قامتا

مه ترنجیا یا رزینتی بی پرس ملی دستک بچی
وما جنیت جنیتی الفت علی حبنا بتنا

وله

بناری فرقتی صوتم ژفرقه ستر جی پیدا
خدنکی غفلتی نهتم ژ برقه لامی لیدا

خدنکا فرقتی رعده دِلی او غفلتی لی دت
دِبیژم ار جبل بیتن بِگرنت دی دِکانه دا

هچی فرتت ندی هجران بنه من داغ وی لسینه
ژبری ضربه دهجران وفرلة روح وجانکی دا

ژضربه داغ وبه دردی میرسن محنتا عشق
چزاین بی خبر ژانا دِلی ذاغ وکسرتیدا

کسی محبت دِبه فرقت غخواری جامیا عشق (جرعیا هجر)
کِری وان ته بحالی من دِقه هجران وزجریدا (بکا)

بِداما محبتی بندم خدنکا فرقتی دل نهت
شبه مرغی کو نیم بسمل تهف ورتیم دخونیدا

بروسکا باطنی دا دل دِبیتی سینه وی ور بو
کو دی بیتن چه حادل دناف نار و دِبیتی دا

ژ الفی شبهتی زلفی مدام لو بی قرارم از
کو جانی من عزیز ایرو وکی دل جو دالفیدا

ژ محبوب دوو دکرم چرخی فلک وی پر هلاقیتم
نزانم دی لکو دت مز دڤی دوران وچرخی دا

حبیبی بی خطا کشتم بدربا فرقتی اخر
ژ وی روژی دزانم کو یارا او تیر لجرگی دا

کا کو دیسا ببینم از چرایا وصلتی هلبت
بصوژم شبت پروانی لبر وی شوق و نوریدا

بدر بی کوکبا صبحی لشرق زهره طالع بت
زحل دو ربیت لشش برجان و ندا بیت دغربیدا
ژ قنس زهره پیدا بت ژ سنبس مشتری بی در
سپیده دت ثریایی شفق دت قامتی پیدا
ژ شرقی ابروان بنمیت هلال دیسا ژ قوسینان
ژ خاور بتیه در خورشید ظلام و ربی د نوریدا

نوردان

بوردان زینین گلشن دچمن لالە بشکفتن دا
بنفش و چیچکان ڤیکر اشفو دایك درونی

سحر گه عندلی مستن ز بیهنا ورد و بشکوژان
شبی توتاك و کوسیان دنا لین ام دنرقیدا

لچلی آستا خوه نیرسی قط حبیب جارك
گلونا اپنه بیری ام بقی پنجیر و راقیدا

دزانم شهسواری نه غزالك وی دفتراکی
بجانی صید از بوما دفتراك و دبندیدا

چه حد صیدن هزار جان دفتراکا جبینی
کو صد جمشید و کی خسرو غلامن سر رقیدا

د ده سالان ملازم مام و یاری روند لجارك
و اگونه یارا کر رودت بسه جارك دسالیدا

دلو مزکینه نه شابه کو سلطانی مه دی بیتن
ژ نه باود که پیغامی سحر مزکین به نه بی دا

شکر بینا هیا من ها لیعقوب دیده روشن بون
بو یا یوسفی مصری لکنعانی تهر پیدا

نسیمی سنبل و سیفان سحر دا حبس و زندانی
قبو قفلا مه ب مفته زرنگیهنی ژ قفلی دا

ترا قاشف باخر چو سپیده کفتش بو دیبا
مریخا نحس اقا بو خوه یا بو دوژ دشرقی دا

یک
دچرخی و لک نجوم دیم درسما هاتن قرانا
هیقا بدر بو او سر پریا زدی درقصی دا

ژوادی ایمنا دلبر ژام انکشتک ظهار کم کره
کو خوش انوار و برقن وی تجلا بون دطوری دا

قرانا زهره من دی دبر عقدا ثریا سی
ژپر و بیان دبیژم عکسه هیژ کفتی دجامی دا

جبیی عزم صحبت کر دجامان لو شراب آنی
دلی من وی دو صیادان ژ بریان را بری ویدا

دشلان

ژشکلا ابروی ساتۀ وبدرکۀ مقابل هات

هلاتن صدهلال ابرو اشارت ژتعکسی دا

بتولین آستانۀ خوم فخوندم میر بدرکاهۀ

بقی چاقۀ حبیب دیتم شکر اَقِ شفقہ مولید!

بزهری خوی شریف خوندم ژخنمتکار دیوینی

ته پو جور و جفا دینه دسلوکۀ وسعی جهدید!

بچن وردان ژگلذاران کو اغیاران بدست خارن

ژمخصوصان درکاهۀ وعامن اودهجرید ا

بتشریفا خوه ازدیتم ژلطف بنه نیشان کو

خلات وشفقه ودلذان شکو خوازین کو احوی

مه حادرسجدیا شکری لوی عردی مقدس بر

بمژکان خود رسمتن آنۀ ما لمردی دا

آیا بینا هیا چاقان بت و عز اولاتۀ م

توۀ پیشی سجود امن سحر کاها دخلوید!

لبال علمی ته معلومه ژړینی بن تو مقصودی

فِنی خانم به دی جانبت دِ قصطا وصل و دِیندا

بجسنا خوی الهی گی به سنهم هیتبا د سینے

نجوم و کوکب و لامع ز بالا تین بتر شید ا

بجالین ور دو نسو نیان ز قدرت خط کشاندی لے

بتر حا نیر کوین رخنا سحر کامان نسیم لیدا

کو تو لے آسنا دو رنگی ایدی ز د ر کا هے

ز با خوی قے رجونا کین د بابے لطف و رحمی دا

د بادی فرقتی زانے دِ کارم از تحمل کم

بنا دی کوه قندیلیم بلا قبلم دِ عشق دا

دهی دردی مرن فرقت جکر صوت آتشی داول

جِهی صبری نما چندان فرج مز دی دِ صبریدا

ملا بے فامتا یك تا قیامت مز بمهمان دی

فراق دو سیابن ما زمز جانے شرین جی دا (جدا کو)

کرزن

وله

سِر زلفا تہ بجلاب دُعا

هاتہ دستے مہ بجلاب دُعا

صوفی وخلوت نشین دِ سبحو د

هر دو برهین تنہ محراب دُعا

عرضکے دی بکرم صورت حال

کو تو بے قبلۂ ارباب دُعا

ژ دعائے قدحك در دسته

هر سحر مست مي ناب دُعا

کُل اقبال ژ گلذار قبول

مہ چنی بو دشکر خواب دُعا

هر دو برهین تہ ژ اخلاص ویقین

مه دِوی سجده یہ آداب دُعا

ژ دِلك صاف ببین محرابے

سجدیك لازمه در باب دُعا

مه بدل عروت وتقایه دِ دست
ژ ثنا یا ته سرا لقاب دعا

ژ ازل یك جهتی دایه مه
هرمه اخلاص ژ اسباب دعا

وله

لله الحمد مه دِ دست جام لبالب
ژ لبی نوش پیاپی دِ دل الهام لبالب

دریاوان خط وخالان کو ز حرفن قلمی نه
مه ژ فیضا ته مستانه دوان جام لبالب

مست شه کاس مه یا جاذبه یه روح دِ ذات
کو نهد لذت عشقی چه نسق مایه لبالب

نرکسا مست ژ بالا چمنا سنبل وکل تی
قدحك تازه بدستی خوه تنی دامه لبالب

وحده

وحدتے صِرفہ مہ عشرتِ چہ اکسیر وجود
اَمْ لبالب چہ لبالب بِخوَم هم جامہ لبالب

شمع پروانہ بذاتے خوم ژحامہ دِدُن
آتشکِ صِرفہ ژعشقاتہ نغوسامہ لبالب

قدَحَکُ بادہ ژعشقے دازل دامہ حکیم
ژدُو نوشینِ هیاهُ بِخوم جامامہ لبالب

جارکے کوُتِ نشانینہ ملائے وَرَہ بائے
مہ ژخونے دل وجان و دهن وکامہ لبالب

تہ د زانم تہ دِبنیم کُو توُیے نوروجودی
الله الله ژچہ نورہ نہ سراپا مہ لبالب

ژعِنایت نظرا خاصہ کو هر مصرع وبیتکے
قدحکے آب حیاتینہ د شعرامہ لبالب

دست

ولہ

دست قدرت کو هلا ثیت زبرناته نقاب

لجمالا جبروتے مه نمان پرده حجاب

لگلین تہ ترونا زك کو سحر کرت خناف

دا بادیق دفینان زحسد صوت کلاب

عین کافوریہ مشرب مه زحسنا تیه صاف

لو زعشقاته دِ دِلدا مه قبو علم عباب

مه زسر چشم مئ تہ قدحک صافخوار

ناکهی لذت ذوقامه بصد جله کتاب

لو دِ چنکین مه دف و نے کو دِ عشقاته بسازن

مه بنزناته دِ خوین دف و قانون و رباب

قهو یا تلخ دِ کل زهر هلا هل بدری

مه ز دستی نه مبارك شکر آمیز خوشاب

قلزم عشق ز باخوم مخالف دمکی

نه هما یا نه عجاجی مه لسره ستره خراب

مجلی

سحری خضر عنایت کو پرې چشمهٔ دل

لجهانه مه نظر دا کو جهان مین سراب

بجبا بامیه مغرور وه سرکشته ملا

باقین کفتیه وی به دمه سرکشته حباب

دی مه هنده هند زسبا بیت ونزا این چیه حال

کولحالی مه غریبان نه سئوال ونه جواب

هر دو بر هین تنه کرا بچه ایمان وچه کفر

بو دونا بود کو یک بن چه ثواب وچه عقاب

وره بی پرده خو نیشان نشانی د سحر

لی ز خونه بکه پرهیز شهیدان چه حساب

وله

شه بقصد اکشتنا من زم هتن اندن کو سبب

دامه چشی قهر وخشی زم لدلد اکوادب

کښتین دیدار و دینی ګرچه هر روز ده صدن

هر صبه دیسان ژنو آینه بر کیری جلب
سکین

دی ترچرخی پنجمین بیت وتنزل کتی مریخ

مثل شمسی سیف اګر بشکینت او وتیغ غزب

هر مجالا او د جنګی بیتو رت بهجار که

راست و چپ دی بیختن صد صد بهز داقا قصب

رستم و جمشید و خالد حمزه یان شیری علی

آفرین یا شهسواری ترك و رم باری عرب

بی لتولی آستان داجخ بوان لعلان کری

در کهی فتحی قبو دیسان لمهجوران عجب

بند صادق سحر اماتخ دش تو زین خوم کر

من بقولی د زمنان دست د اخد نکا بی سبب

لشکری تهر و غمان وی چون حسار ا دل بکن

کعبه و بیت الحرام را بنو رت بی رجب

سعیتی

سُفَتِيْنِ پر لعل و مرجان من بمژگانْ هَتَا
دیدهْ روشن بونْ بدیینا دیم دُرا سیمین عنبرْ

ای بخضر برادقیتن آب حیوان بت نصیب
دی دسعی و طلبهٔ یکسان لبال بنْ روز و شب

خذ متا پیری مُغان دیکت کسی مقصودیْ
دِ شیشه و جاما زجاجی ای دِ تْ دی رَتْ حَلَبْ

جورهندی دبیکیشت نهرکسی طاوُس دِ تْ
کوهرو دُرّا یتیمْ بی ترک سَرُ نا بی طَلَبْ

غفلتی اُوکتَّی شیر دَسْتْ بدَسْتْ هاتن جگرْ
کوُ غنیمت یاملی مسکین مَلی کرُکرِ کوُ ب

وله

مْن دِدِلْ کُوڤان هزارن داغ و کیبر بی حساب
محنتا و ردین بجارنْ وی دِدِلْدا صد نشابْ

صدنشا بن من دِ دل ایرو ترخارین صود گلان

یک بیک پیکان چھٹ بون چون دِ جرگید اگلاب

پر بوان جرحا خوش بوم لوکو وی درمان دِکر

شربت وا ثا حیات شکر و قند و گلاب

کرد و صد پیکان دِ نیقا دِل بوان دی خوش بوا

هر دما کوکب بِدِ پینا نجم و پروین بے حجاب

زهره و عقدی ثریا کتنے بون او دِ شرق

سا یا بجتی مه دائے مالِس پرده و نقاب

وازکون دوری نما من چرخ و بائے لولبان

کوکبان سیر انخالف کرت و تیکل کر حساب

ٹیک کتن شمس و زحل ایرو دِ برجا عقرب

سیف چو دستی مریخی ملک دل لوکر خراب

لو تنزل کِ مریخی نو بچو دورا زحل

چو طرف مهرا سیه ری نزلے عردان عذاب

لو

لو لشر برجان عطارد ز افتابه دور بو
له زحل لو مشتری افیته چرخی انقلاب

شوشی نظما نجومان هیئتا چرخی بروج
لو لو ضعلی درینی اق ماه و زهره و آفتاب
زهرهٔ جنکو سواش افدی ز چنک افیته چنک
خوش لیه قانونه وی کوبت قانونه رباب

منقلبه دین منازل قاز اوسیری تکن
یك بیلی خونری دبارن آتش ولمع و شهاب
ازدیم آخر زمانه دی قیامت رابتی
لو ستی طاری کشاندو ریه نشتا سود غراب

خوش لین عالم سیه ما سیر کوکب قطه مان
ازثی روثی دطرسام اخری زوکره شتاب
اق نه او اقلیمه کویا شمس و کوکب تین بسیر
ازاوی عردی دبینم یا کولی او ماهتاب

جن طیارك هرمدی ور بو دمن وند اکوم
دامه برنج وکلابان از فراندم ولك عقاب

سفلوی ینام واقیتم زمینی ظلمتی
ای کاو هشیاردم ازیا خونه دیتی بجواب

دیو ملعونه منافق ای خدی رووشکری
ما بیا لا اهلکشینن عاقبت چی بت صلاب

اهرمن تعلیم دالو ابیعی دست ته هبو
برده تعلیم ورانه هات بوجو بوخطاب

سرسری علت نزانه سحرم دی ابیض بکت
بو غلط ارزان مدی درحق خو اوعا جناب

آه ایا من وصالده کو خوش بو رین وچون
اوسرا باعیش و نوشی ما لیپشمن ولك سراب

شربتا شیرین لبان تهر اهلا اهل بو دناق
لو بناری حسرته اخر لمن دل کر کباب

هدهدا

هُدهُدَك خوش طبع مِن ایو دِ فهَرُك نسیم

داقبال دلبر هِنارا انِیا دپسا جوابْ

عرض حالِ مِن بکُوتائے بِمِنوانِ ادَبْ

استانْ بِکْرُ ازیارَت چترو سیوانو طنابْ

دا دِ چاقانْ مِن قایِنا هَرْوکِ دازْ توُتیا

یاحبیبی لِے نِهائے بانِیاوی اوُترابْ

هر کسو را بِے دِ بجئی جار کِے مَهْدَر بکَت

خیرِ حقی بِحُجّ دِ دیری بَلْکو پیتِرا اوُثوابْ

وعدَه دَه دا دِی شهینکم اُزِیشیری خوی شریف

مانبے ایرو پشیمان اوُز تدبیرا صَوابْ

شرح حالِ مِن مُلّانابت لُبیانی بے تمام

فِے سُوادی کرجِه هردم زِی برن صدانتخابْ و ل

لَو سحر جولان دِ دَت باصبا راست وچپْ

سُوسن و سنبل بمَتے تین سمارست وحَبْ

دا زِ بکرا بادو نونانْ سجدہ بت ہود حجر
دل بمیزان ماه نوابرو نمانے راست وچپ

دل دِ زلفا سلسلین بو فرد دا خالا سیا
ستهپری زلفِ زِ بالو وال دانے راست وچپ

عالمی ویران دِ کن زلفنْ ژ رنگی عنبری
چرخ و پروازی دِ دن جارك لبانے راست وچپ

خنجرو شیروی دِ بارِنْ هروکے برق وبرو سلك
مصریان لامع ژ الماسان دِ دانے راست وچپ

طیرِك وعقدو شرابه نترك وبلك وورق
هر بلرزه وجزبین یاقوت دِ طانے راست وچپ

بِشکوینْ بنداکِ یسانْ ژ رنکی کو کبانْ
برق و تیر ژانْ ژ خورشیدی قدانے راست وچپ

کوکب وقوس وقزح لولو وبند وحیدری
تین طوا فا زلف وخالینْ دلِ بانے راست وچپ

ادل

دِل دِخُونت خط و خالین دیم و بالاین ژنور

هَرْ بقا نونْ مژدیا عیسی زنانے راست و چپ

زنکیانْ قوُشْن قُبّستن پیشْ بُرجُو قاجش

دابرسْتِن یکے بیکے چونْ بُر لوانے راست و چپ

چنکہ چنکا بشکوان اوارزو دنکی ذرکُوان

صَدْ ملائک کوہ دِدن بروی لوائے راست و چپ

اوژ عشقا وی دِنالن بازن وبلک وورق

جَنْدبیا دلِ من ژرمزا وان کهائے راست و چپ

زُهْرہ و حقد وثریاوی دِشرتے گشنین

لیلۃ القدری ژمغرب پردہ دائے راست و چپ

زهرہ رنکی ماہ خورشیدکے ژبالاوی نما

لے دُوکوکب چونہ قبر السِتوائے راست و چپ

بیتہ ایوانے ژخلوی قُد سیا حوری سرشت

صد هزاران روح قدسی تین لقائے راست و چپ

ماملا نه مه ژلبي لعل اقحيوان بت نصيب

قدسيان را كرتنه دستي دعا راست و حبيب

ولم

اوّل كو يار دامه يك ذرّيك اشارت

قسمت مه خمرو جامه ژ دفترا عنايت

حسن وجمال جانان نابي رتن تو پايان

هرچي بت بدايت اصلا نهن نهايت

فيضا علوم حكمت جاما صدف كو كيرا

مه ژدست مغبچان ديت به مصحف وبه آايت

عارف حق نوشي ژدست مي نوشي

غائب بو ژهوشي پيدا نكر ولايت

گناه زهد وطامات هلنا كرت حرامات

كسي بوي لري بت دفي بكت رعايت

عشق ژ هردو جاقان اوّل د دل اثر كر

به ذرّه ذرّه اخر صوتن دكو سرايت

ملا

شاکی التلاح هر دم بکښتنا ملے تے
کاږندی از ژکم ژکے بکم شکایت

جاما بست شاهد ژنکی ږه دلد شوتن
پیری مغان وه ده ژی رندان دکور دویت

اطوار عشق و مستے اسرار بت پرستی
تقریر صد روایت ناکت بوی کفایت

لیطمئن قلبی عین الیقین دبخښت
عین العیان دقیقتن کا فهمن درایت

میری و بادشاموئے لنډئے مسلانے
نادم بملك عالم یك ذرئے عنایت

ولہ

کس بدادی کو نیرست کله و دار چکت
ته نبت داد رسک بیهده فریاد چکت

بہ شیرینی نکهت دست اکر دوستم بت
دی بیا زوی ملان شبهت فرهاد چکت

فاعلك لازمه دافعل واثر پیدا بت
کړ توحدا ِد نبي کوره حدا دچكت

ممکنك دی هبتن داکو طلب حال کت
صید ونیچیر بنت تو لهٔ صیا دچکت

هر کل وسنك دبن زیر بند بیر حکیم
قابلیت کو بنت حکمت اوستا دچکت

کان بکوهر چکت کوهر اکر باك بنت
کو بصیرت ته بنت سیرت اجدا دچکت

زیرو زیور دکون جلب قلوبان حاشا
حسن وسر ذات بنت قامت میا دچکت

عاشق مست بعشق بنه حاجت بمیی
واردی وارد احوال باورا دچکت

ته عوض فی کتنا یك ولید مرشد بت
سالکی طالب رشا دبغدا دچکت

جهد

جهد و سعی و طلب بے اثر لۓ صاف ذہن

تو ہجے پردہ نشین جاکوو توا دچکت

چہ اثر دی لبری خان بکت قطم اف

قلمی ہا بدو سی قطم زہا دچکت

دی ژحق جا زبیک دل بکوت وزنہ ملا

ژاز لکر تو ہدایت بنت ارشاد چکت

ولہ

محبوب ددلدامہ بہ اقرار زچہ حاجت

عنقا بخوم بیتن فرو پرواز چہ حاجت

نے دورہ حبیبمہ بفریاد و فغان کین

وی کہ لظمیرا دلہ آواز چہ حاجت

کوسختہ مراد اخوم زمنہ طلبلہ ایرو

من کو تو کریمی ژتہ دانواز چہ حاجت

من نا ارفیقن غم و طملینہ مصاحب

فریاد انیستن مہ بدمساز چہ حاجت

دلدان ونوازش چنه دشنام ببن نه

پرورد جفا حرمت واعزا زچه حاجت

صحبت بد فوناى حبيبى مه نفيتن

فرياد وفغانامه ببن سازچه حاجت

رازامه چه حاجت تو ژغماز برانى

اشکن مه ببن ديده غماز چه حاجت

هر لحظه چه حاجت تو بنازان بگوين

جانا ژخوه قربان ته بم نازچه حاجت

ملى

تاچند بهجر اخوه تو نه تجربه اينى

زيرى ژخوه خالص محك وکازچه حاجت

قلبى نه شبى زيرژ فيضا ته جلا كرت

ما دوسيه وصفر صفت زنك صداكرت

تشبيه حسد دلمه دنيقا تش عشقى

دى

تى قلب حقيقت بيت اكسير هماكرت

سالك كيه هاته بحقيقت ز مجازى

صورت نشناسه و بمعنى ته فنا كرت

تنها نه لمن لامع حسنا ته شغوقا

عالم بخوه وى حسن و جمالى دخوه داكرت

تيغون چه د دستى تو زهى دولت واقبال

هرچى تو بوى رام د تورا خوهما كرت

جانى مه خوه كر دانه و دل دام فدائى

آهو صفتا وى حسيا راه خطا كرت

عنقانه شكارى مكسه دا قان تو بچينه

دا قاته لعنقاى فدا باد هوا كرت

هركس سحرى طالب تشتك بچن هاتن كرت

هن سوسن و هن سنبل و هن زلف دوتا

دستى مه سحر كرت و برين ستير حبيبى

فى الحال رقيبى زحسد لرزه وتا كرت

اوَ کبک خرامان کو دِ کوزی بِقبوها ت
شاهین قضائی بتغافل ژخوه را کرت

زنهار کسی دست بپتا اُرتم سلوی
بی عشوه لعلان نه بتسلیم زها کرت

صبری بر شیرینه وه استاد خبر دا
لو دل مه دِ جلاتی خمان خرّم وشا کرت

هر نشتر و شوکین کو طبیبی مه لِدِ دان
مِن یک یک او تیک لِدردی خوه شفا کرت

عاشق نغمی سایه دِ دی و جام طلب کر
بی عقل دِ بِرِت مه ژقسمی حُکما کِرِت

صَف صَف نتی کُرنَه دِ بارِن ژ کهانان
دل کاکُل زلفان دکمندی بِشَبا کِرِت

دیوانه هچی دیم دِ فی سلسل و بندی
کو مستحقه خسرو خوبان بجزا کِرِت

بزبون

پیوسته دو فیرس ثکین دابرزین دل
زلفان کوچیپد راستب اوغلمه جما کوت

شعر انتمملا سحر شگو بینم بمعجز
زانم ثلبجلة اف لفظ اد آکوت

عرعر خرامه بقد وقامت ول | یك بوسه دامه بصد قیامت
یك بوسه بخشی اول باحسان | آخر لمن کر جرم وغرامت
ذثنك وزرته دلدا بشوتن | جاما صدف دا برمز وکرامت
بد ورچا قین تمستو خونة | نورا دوچا قان کی دی سلامت
لدردوا یشان پیکان ونیشان | مه زدل وچا قان کفشن علامت
رسوای عشقو تنها نه ازبوم | کی دی زمانان حب بی ملامت
دوسجده فرض فی الحال بن بر | دیسا خو یا بن او قد وقامت
داعیب رندان نگی بیا ری | نفوس قوم بها ندامت
ملا لعمری بی فایده بوری | کیشا یه ذوران قهر وندامت

وله

عُمر ضائع بُو مَه بے دلبر عَبَث

دی لِۀُ عمری مه بوری هَر عَبث

دل امانت دا بنا اهلان نه دی

کوُ بنا اهلان مدا کو هر عبث

دا دِ سیر لعشق دِل بے خو دِلیر

لے دِبت سیَر اکوُ بے دلبر عَبَث

پر دِ پے وَصْلِ مَه سَعْیُ وجهه دا

جهده وسَعُیا مه هاتن دَرُ عبث

دست نَهلینُ اَمْ زِسعی وجُهدهُ

جهده وُسعیا مه نارَتْ هر عبث

آهِ وی کُشْتم بِضَرْبا خَنْجَرے

ما دِمیلا کِۀ دِرَتْ خنجر عَبَث

دلۀ ضَرْبا لا کاشوانْ بوُ یارَه یارْ

کوُ دمیَدانے دبت صد کَرَ عَبَث

تمّد

مهدراڭ سختهٔ ایرو بكن — ازدبیرم نابت اومهدر عبث

كفشه معناكه للوحی سیم دی — نقطهٔ مسك وخطی عنبر عبث

داملا هشیار بی لیپركسان — سینه پرلیداته سنكبر عبث

وله

ناف عنبر شكنی بی وزعنبر مكه بحث

بلدوی سلسلهٔ زلف معنبر مكه بحث

فكه لیقی وزینغی بودین قند ونبات

زلبی لعل شكو بیز وزشكر مكه بحث

بر انكشت عقیقی بده شه كاس رحیق

آب حیوان تو هن ناف زكوتر مكه بحث

دی بشارت باشارت زینی بیته سماع

نوژنانی دسمانی مكه باور مكه بحث

زدین سنبهت دردانه كوبن شاهد بزم

زكنم لون وسیه چرده واسمر مكه بحث

دی نهالی به د آغوش بدی بیا شرین
شاخ عمری بخوم بر ژی و ژ قیصر مله بخت

آیتی حسن مفصلکه ژ کشاف جمال
علم عشق به تفسیر و ژ دفتر مله بخت

راز دهری ژ سپهری تو نزانی بجدل
حکمتی داوره تو ژ حکمت داور مله بخت

آفِ حیوان ته دِ ڤیتن تو به همرم خضر
جام جم بین و ژ دارا و سکندر مله بخت

ژ ازل عاقبتی کار کو معلوم نیه
جام می نوش و ژ تقدیر و مقدر مله بخت

دل یاری مه بنو نرم بصد آف و مکر
ژ دلی دلبرما و بر مرمر مله بخت

تیر صد تینه جکر سینه لبر بو بچیر
ژ دل و جرکی و کلو سینه کر کر مله بخت

بیتر

شیر الماس کشتیت تو ز لامع ده خبر
فکرت حقهٔ یاقوت ز گوهر مله بحث

ز شفق زهره خوابت تو بنی پروینان
جبهتی او بنیتین تو ز خاور مله بحث

لو وپی یار دومه نومه قران دین دمله
تو بسیرا قمر و طالع اختر مله بحث

پرز دیمی ته خبر دایه ملائی
نظری ور بده بزنی ز مفتر مله بحث

وله

تو سحرکه بتماشا و ره بازار حدوث
لی نه بی فائده آزار ندت خار حدوث

دا ز بل غنچه لبک نازک وتر نبز یری
بتبسم بنرا بت ز گلستان حدوث

صد کره من د دلن زی کو چپ ورت بکت
شاهد حسن قدم زلف کره دار حدوث

بلنه سلطان قدم من بکښ اقرارینه
کړ لګاما مه زهن متقب وبزمار حدوث

دل د دریای قدم قافه ثابت قدمې
ګرچه لېر فرقه مه منشار حدوث

بلکو دیوار یکه بن بجذی که بجذی
بچور ښکان نګری اشکره اسرار حدوث

لمعیلځ کړ ډکنا ری قدمی پر تو دت
دی زبروی سمتی مجو بن انوار حدوث

برق صد بحریان دایه شعاعی قدمې
کښذی عشق ژسر کرسی دیوار حدوث

توحدوثی وه مبین قبح نظر دی جارك
لاحسابی قدمی داینه دیوار حدوث

بده اصلی خوه ترتیب قیاسی زړله
ګړنزانی چیه یکجار بری دار حدوث

اثر

اتشے عشق ہشی زیر وجودی حلکت
هیه ممکن نفرت زیبق فرار حدوث

الله الله د عمری خوم تو جارك نبهے
چه صدا ئیت ثقی کنبذ دوار حدوث

تو نز بز پرده وهمی ون درد ابیهے
چه نوا تیت بصد نغمه زاو تار حدوث

حال و مستقبل و ماظی د خود اتیك یکن
صبح موجوده بینیے خو دا یقار حدوث

راست وچپ کاف وسعت هر مله لو دا تینت
ذلفقاری قلدی حید ر کرار حدوث

راست وافراز و نشیفی مه بوارن یك یك
لے تیئ وی لمه بو دائم بر وار حدوث

دی لقلبی مه چه دت لامعیا اسلامی
کو لحانے خوم مه خف لبتیه زنار حلدث

زنګ ورنګي حدث نقش حدوث مه دِ دل

بده بوږ رندش عشق اوه قصارِ حدوث

جان لیږ دست نهاده درِ یا جانان دا

دوح صف صف کو توسطانه دِ بازار حدوث

دي ژ غفلت برنش سایه زوالي اي دِ دل

دوني دا تو امانت لیها دار حدوث

دا نګاري خوم بصد رنګ بِ بیني هر دم

وره سیري بکه جارکړ تو لا طلوا رِ حدوث

تو بجا مصرِ زانې چیه هر لحظه ملا

مه ددلتیت ونږت خنجر غدار حدوث

ول

شمشاد خرام و سرو عناج جانان دِ برت بشوم تاداج

مِن دي سحري دِ خواب مستي بې رنګ تذ دِ ولاله دراج

بشګفت ژ غنچه نیر کو امست بو فرق ژ سر قدیفه دیباج

جبهت کیتف ژ صبح صادق نوري کو قد الیر شبه داج

الماس

الماس نهان ثبت مصرے — داین جگر آمه دل کر اماج

سنرین وبنفشه تو زاندن — ماورد دریشانده شوشه عاج

جهتی حبشان بطرق العین — انی قدرك ز اصفهان باج

سیما کو نما نما المثل سیم — سیماب ز خجله مای رجراج

مرات سکندری لیپیشه — بحر ولها العکوس امواج

دورا قمری ز بر شفقدا — کوسپیده لفرقی سرنهاتاج

چرخ وفلك وملك دیارن — شمس وکواکب وابراج

زهره بقران قاب قوسین — والنجم اذا هوا بمدراج

دنکی ملکان زمینه زمزم — ارواح زعشق تینه معراج

دل بحر وصد هزار موجن — عارف چه خبر ز بحر مواج

بوری و بغنجکی ملاکشت — او غنچه لبا دلانه غناج

وله

دل از علاجی کو بهرکت مزاج — دی ز لبی نوش عطا بت علاج

آینه جام جهانبین جسم — باده لعلینه دجام ازجاج

اف حیا بہ دا اشر بتک — زنده کوین ما زعدو رانتاج

بند کرم کرچه شبنیل بوم — سیم بر اساعد و بازو زغاج

اختر و اقبال و مهی برج بخت — مهر و سپهر و کمر و تخت و تاج

کوس کو هنکات بشا لتخت — پادشهان نقد روان داخراج

خسرو شیرین لدر بند حسن — سیم بران لازمه لے مهر و باج

سکهٔ شعر امه بپاسے دهات — لو بمیاری دجهان دا رواج

آب روان من دیه شعر لیلے

ولہ

ینکر للماء لسوء المزاج

دیبان زنو بیحا ادل تحا و رین جاما زجاج

مستاق خمر الادل دی خوش بت و حیا بت مزاج

تحا کو دی مهوش بتن کاکل زسیما رش بتن

قر قفبلا اتش بتن ام دی بوی دلکین علاج

دا ام بوی دل حی بکین پے سینه داغ و کے بکین

صد منزلان پے طی بکین او دی د سیری دت رواج

بکاودو

بی نور و نائ مجتبی به نقش و وضعی قدرته
تا چین مقامی وصلق نور لنا واللیل داج

افنار صیقالا دله دائم لوی قالا دله
نوروز وسوسالا دله وقتی کو هلبت اوسراج

حتی بودا باده رنکین نکی سجاده
دوری ذوی شهزاده دردانیا کردن زجاج

دردانیا کردن بلور دیجان سرور دی دجور
هه هه بسق تینه دور خالا لیله فرح بتاج

مهراته پر ابتر کرین خالان زبر بسکاورین
زلفا مسلسل عنبرین چین چین زچینی تیت باج

تنها نه کو دشتا دن شیرازو ینکو ان ددن
هر یك لسر جاقان ددن هم ز اصفهانیتن خراج

جا فین بلك قوسی هلك حرج و فلك غالبا ملك
فی حبها عمری دلك والحب بحر فی عجاج

شاهد هزار رنك خملين درقص وسماع تحملين
ايرو ملامم صد دلين شا ورين جاما زجاج

ولە

حيفه قيرا خاك وكل بت عارنه چالاك روح
دى مجرّد بت كوبرتو دت ثو نوا وپاك روح

قيد خاك وكل بنجه ابى حجاب وپرده بى
مثل يذرى جانان تحت خسوفه خاك روح

شمع سرّى نورنا دت كونكت پرهيز دل
ذوق جاما عشق نا كت كونكت امساك روح

دل بطا يك نيركزان ده نا زكك ترونده دا
كل تكن تشبيه خاران هر خس وخاشاك روح

جام عشقا پاك روحا طهورا باطنه
اى شوتشى هروه ما حتى ابدنا پاك روح

هيئتا كيف وكمى بى كيف كيما عارفه
دى بميينت كرنت ناچار بى ترياك روح

دى

دی بکلندار اجمالا سبز پوشان دی چه بت

ای دمهری دانبی دل پاره پاروچاك روح

پرتو جان درّاکه یلیء روشن ترو والادیچی

صورتا حسنی مقدس دا بکت ادراك روح

گوخبر داری تسرا کنت کنزا کوه بدیر

دا بصد طرزان بیان که معنی لولاك روح

لامعی سرّ تجلا سر طورا دل ددت

ضبط ناکت وی مجالی صد هزار افلاك روح

هر دوایلان تینی من طوق گردن بن مدام

دامه هر بیتن تبسم ولك کلا ضحاك روح

جوهرا حسنی اداسنها دبت مقبول طبع

گونه صیقل دت بنوری عشق ولك حکاك روح

دی بقی اندازه وطرزی ببت سحری حلال

گونه بالاطبع بت ولك پهلوان چالاك روح

دلبرم اقیته لیقی بارکن قوسی شقی
دوخ
دی بدت برکز میان بی سوج اوسغاك

شهسواران برکمند آقیتنه قلبی ملی
بندنا کت غیر فترا که ته صد فتراك روخ

وله

پرمکه اسراف لقتلی مباح　　سفك دم العاشق ما لا یباح
سینه بر ستی خو مبارك تکه　　نعر فکم من کبدی من جراح
دل نهوا یا دنکرن دکور عینه　　فی لج بین هبوب الریاح
عشق کها که ولعقلی خو ما　　یفتك بالعاقل عشق الملاح
بوسه زنان هرك بران آستانه　　مسکن من جبهته لا براح
دیبا لبن چشمه ما خاك ریخت　　خاك رهی یار صبا هر صباح
توز و غبارن سحری برچین　　قد نشر الطیب وبالمسك فاح
فیر سرو رمبارز کهان یک بتیب　　احمد فی البین قتیل الرماح
حسن ادایا ته ملا هرکه دی　　صح له انك زین الفصاح

عشق

وله

عشقی کو بدن بیک دو ارواح — پیوسته دیقی بهف بن اشباح

جان وجسدانکو اتحاده — والماء له المزاج بالراح

وصلاته لجان ودلحیاة — من ذاق مرارة النوی طاح

تنها نه دسینه من خدنکن — من لحظك في القلوب ارماح

پروین ذشفق سحرخو یابون — لا بدع وفيه منك اصباح

بوم مست من الهوى اليك — من خمرتنا تدور اقداح

افتح بلقاك قفل قلبي — فالقلب له لقاك مفتاح

سیاح مه دین دخلوه ایرو — الله جه خلوه وجه سیاح

برقه کو قذاذ بر نقابی — واللامع من سناه قد لاح

قوس وقزحان نماز بالا — والعنبر من شذاه قد فاح

آیینه دل املاجلاده

وله

من طلعته فقد صفی الراح

آهی ز دردی دل تکت هرچی ندی از رجرخ

ضربی لنا قادل ددت لامع صفت بوبارجرخ

تین سینیان پیکان بهین آماج تیران هزامین

دا قا بلاین در کمین هر کوشه دومار چرخ

بیراخو تیښن قنچیان عاشق دیښ اشکنجیان

تا ثبته دل پر پیچیان هر دم ژ نوشتقار چرخ

کان او لطیفا کلعذار لو تین ژ بلبل آه هزار

شو نا گلان دښتینه خار دیښ چمنی کلذار چرخ

صد بازیان اقحقه باز تینت بجیله کاروسان

که کوک و تازه که نیا ز سنمار پر مکار چرخ

هرچی بجونت صحبتی اخر دجاما شربتی

ژهرا هلاهل دی دتے دا دل ندن ازاز چرخ

اف ایه ژهری ونان من ژی ددلدا اف سنان

ماهر لفرقی دژمسان بیت و برت منشار چرخ

دژمن ژجان نالان دبن او خوهر و والان دبن

میلاک و دل کالان دبن دی بیت و رت غدار چرخ

دائم تم

شمسی بشمسی جام بجام حتی بکن دوری تمام
اتش دریژت هر مدام اف کنبذی دوّار چرخ

اکو داف وکل دکت قلبان ژقلبا نحل دکت
متقب دجان ودل دکت دائم اف اتش کار چرخ

چندی دخواتن دزم من ژی ددلدا ین کزم
آمانج دمزین وان ازم سرعسکری سیّار چرخ

کردی الوحی سینه قط نقشک فهمی در غلط
هردم ژ نو یدئ تازه خط تافیته بر پرکار چرخ

من پرسفان حتی سحر دانینه ری شما بصر
او ماه رو مابیته در مایمه نوبت دار چرخ

مه ژحسرتا شیرین لبان خونی ژجافان برنشان
فریاد ددن بر کوکبان برسی مگه ژبیداد چرخ

قا رو رین همت بلند بر دانه میدانی سمند
سرکشتین حتی بچند اف رکب ومشعلدار چرخ

خوینیت جافان ظ شبان

کا فلک زړه نکي زنګلان ایمن چه روتین منزلان

هې هې بېستن بجملان فریاد زبر قستار چرخ

ابجد الجزار
شیخ

پر من زړه چرخي ملا کیشانه آفات وبلا

ابله دبینم وي هلا هرچي زړه دلبت یار چرخ

دلبري ایرو سحر ها قیته جرکي من دو دوخ

یک لیبنه یک لدلدا لوزمن تین آخ واوخ

تین
آخ واوخین من زړه لتین لے زبر تیر اقرل

یان زکو فانے دکل تین زي دزین هر کیم وزوخ

خون زړه جوجور وان تے وک عقیق وارغوان تے

لے زدست سلوجوان تے اوشپالاشنک وشوخ

اوشپالاشوخ وشنکه کافر اروم وفرنګه

وامه بوجوتک خدنکه ظالمي کشتم بدوخ

ظالمي کشتم سنبا نازکه قبحه لالے

بون حجا با زلف وخالے بیرق والاوتوخ

نیروما

بیرق طائین بر بیشی ای دِ زرّین پیقه ویشی

مِن دو فیرس دینّ دِ بیشی رُوت و انصافیوخ

لَوهَر فتم ازِ زمیلی شبهتی سهلی و سیلی

محبت و عشقاته لیلی ازکوم یکسر بلوخ

دست نه هیلم ازِ ز دینی شبت فرهاد و شرینی

لے ز بر عشق و اقینی من دِ ری چیت اقحلوخ

صحبتا چرخ و سماتے ولے ملے صد مبتلاتے

زمزم و اقا حیاتے مشتری صدبخ و شوخ ول

همیا چرخ و سمائے ته چه خوش بستیه چرخ

کو دبرج و تبتی هر کولسر دسنه چوبر خ

صوفیان هر د طوافی حجر اسود قسته

کو بسلسل بسما تین حمیان زمزمه چرخ

نقش الماس الالماس نیی کر نتیه حرف

خط یا قوت لیا قوت شکینا الله چرخ

کرخینن ام د قبا بە مە ژ دل پردە درانە

عادمی وقتم و معروف بلابیت ژ کرخ

دابناسی خطرین ری و نبی غافل بے

دجلە تے دیرن پر برو پیل و برو چرخ

پیرشعانە لە دشعری وملی شال فروش

تونشانن من مە فرخی کو لنک من بوی فرخ

ولہ

نے شکو اکرون ژعاج دیسا ژ رشتوزین

قوسی لبالافرق تاج کیبر رشاندن بے عد

کیبر رشاندن بے حسنا مصری کو دان سیقال و تاب

صد روستم و افراسیاب کشتن لوان گرکر حسد

صد پادشاه و خسروان جان دا د عشقی و روان

سرین دلبی ارغوان من دین لبژنا سرو قد

من دین لبژنا عرعری تا یین ژ با دی عنبری

بائے صبا داچنبری لفچونه سرنورا صمد

لرز

لِف چونه سر نور از لال الجا لك وره باشمال

بکان ژسر دیمی قمال زلفان ژسر جوتی اسد

سحار جوتی جادوان ایرو ژ رمزا ابروان

دل کرت ودا بر کاشوان گو کو لمسکینا کبد

دل کرت ودا بر خنجران کشتم نکار و دلبران

مه ژ دست ظلما اسمران دا دو مدد دا دو مدد

دلبر ژ لعلاین خوی شفاف دامن میا کلکون صاف

دریای عشق قاف قاف پیوسته تیتن جزر و مد

حسنا منن بی مثال سر دا لباسی خط و خال

سرکشته حیران مای لالا احمد کو دی نورا احد

الله ژ بحرا سرمدی یك قطریك دا احمدی

ژ شیرینی حضك وه دی مد هوش ما حتی ابد

ولہ

عیدہ وهرکس ز دیدار انه لی بیرونہ عید

از تنی محروم دیدارم بصد منزل بعید

هر نفس از دهنیرم ازجانا باما نزاد دل

بارك الباری باسعاد علیها یوم عید

در کهی لطفاته خانم ما المحروم ان قبی

ان كلبا باسطاده هرا ذراعا بالوصید

پرمریم عاشقم ایرو مرادامن به بخش

یا حبیبی یا مرادی یا منی قلب المرید

فر عقلی من لهیب شبت بازی وعقاب

ذاب روحی مثل ما تنحل فی نار جلید

دمع عینی من بكاء مثل ماء فی سكوب

نار قلبی من غرام فی ضرام فی وقید

دل ز بونار مجازی بالحقیقه نوبر نك

نار قلبی فی هواها مثل نار فی الحدید

۱۸

کی خلاص از دو زخی هجری تو یابم آه چون
هر نفس دارد صلا و نعره هل من مزید

کی دزانت من ترزم بازان دما او غلمه تین
تینه دل صدرم زوان و سینه تینی صد جرید

بس ترصفینان دناثا مقتلی رم تینه دل
لی لوان دستان بهن خون وی غزا یه از شهید

مصحفا حسن و جما صورتا خال و خطان
لا تلونا غیر حرف الا و قرآن مجید

گرچه هر دائم زمهری نینکا دل بدره من
ولی هلالی صبح تیم از جار نان بم نا بدید

ما بلعلی جان فزا نا قمه بینت جار کی
بالدعا بلغ تحیاتی لسلمی یا برید

تو ز ملائی بوهت پرسن اسرار عشق او دبیت
نی معمائی چران صد ملا و مستعید

گر بکشن و بپرسن امر فرمایند
احمد عبد رفیق و الفقیر الی العبید

وله

سرّ وحدت ژ ازل کرتیه حتی بابد

واحدئ فرده بذاته خوه و ینن چو عدد

د قدما ازل و عین ابد هردو یکن

سرمدیت وه دخوازت نه ازل بت نه ابد

فرقه واحد ژ احد لی د مقامی صمدی

بحقیقت کو یکن مرد وچه واحد چه احد

یکه دریا تو بزان تیج چه موج وچه حباب

د اصله کو همی اقر چه اق وچه جمد

افتا با احدیت د خوه د اکرتیه کون

نکو عورك هیه لی کرتیه چهقین مه رمد

حسن و ذاته بت و لاتان ژ جمالا صمد

لمنا لی صنمی وه کو تجلای صمد

غیر دریا نیه صحرا بحقیقت امّا

ژ دوی کیف و کمی اق بویه شبت زبد

وله

کل یوم هو فی شأن یې غافل نه یې
ه هر پیاپې ژښتونان دکوت فیض مدد

کوټ آدم بد یا سرّ و علم ابلیسی
حین ما ابصر کبر حینا و سجد

چه زمان و چه مکان و چه جهان چه فلك
چه مقادیر و تفاصیل و حساب چه عدد

چه منافات و لزوم چه قیاس و چه مثال
افچه تولید چه ترکیب چه روح چه جسد

سر بعجزی د رتن قوت درّاکه ما
رجع العقل کلیلا و متی قام قعد

حیرت و عجز سرانجام د باب نظری
کې بخالق نظرا قاصر مخلوق رسد

کفت و کو چند مسلا معرفتی پیدا که
کومرا معرفتی نا گهتی کسر بخرد

ولہ

دری بتخانیا عشق سحر عارف زیارت کو
په آبے چشم وخونے دل اوضو بنت وطهارت کو

وریں جای هلالی دا ژعکسا ماه نو بینے
کو خانے مهر و ترکے چرخ خوانے روزه غارت کو

بمیزان قوس ماهی نو بوجهی دلبری بن دی
ز چشمی کوشئہ ابرو بدوری جام اشارت کو

بابصاران نظر من جوز چرخی قوس ابرویان
سکر خوازین کو جهمان کا ربر عین بصارت کو

زبردی نقاب ثپت ودستور اطوانے دا
دسعی بنت بو احرام من اسود زیارت کو

لدیداری هزاران جان نثار امقد ما یازین
کسی جانان بجان بکری دعشق وی تجارت کو

بدنیا یادنے زنهار یاری خو تو نفروشی
کسی یوسف فروتے وی دعالم داخسارت کو

ایضاً

تنی او سجدا یا شکری دبت محراب قوسینان
کو دلف و شمل و سجاده یتی اتی قصارت کر

دبجی لعل لب هرخام نا رت طبع الماسی
ولی تاثیر فیضی مهر و تدبیری حرارت کر

داعجازی بیانی داسخن گریته انصافی
درانیت مختصر هرکس ملی سحر و عبارت کر

ول

مِن زغمان بصد بلادل الملی حواله کر
هرچه لمن کری ملاجام مَیا دوساله کر

کوکی و کبار منبها مسک و زبار و شهها
بومه دبن بنان نهان هیژ لمن دلاله کر

چیچلی و کل سحر کهان نسترین دخر کهان
تیکی ژمسکی و ماوردی تازه خناق وژاله کر

دیم دبنک و خریان تا ولفین دشتریان
مانه تمام کسک و صوز بدره لیدو رساله کر

دور کرین ز سنبلان پیچك وبشکو گلان
دل مه ژ رنك بلبلان داغ شبنهت لالەکو

پیر مغان ژ شیشه دامه سفینیك میی
شکر خدی کو قلزمك من ژ خورا قبالەکر

خضر د رمز و معجزی مت میاد دل کری
هات و پیالیك د دست شکره صد پیالەکر

غنچه لبا ژ رنك گلی دائم ببر نما ملی
شبهت بلبلان سحر لو مه فغان و نالەکر

ولە

خلقولن کن شیرتی اود لبرا زرین کمر
من دی دحا عفلتی ها در ژ برجی وك قمر

ها در ژ برج و پنجران دل کرت و دا بر خنجران
اقرنکه خا دلبران لو عاشقان خون بو جکر

قلب و جکر من بونه خون لورا ژ نو در بو برین
ای جان وره حالم ببین دا روح ژ قالب بیته در

جانە

جانی بنی بە سر جسند منکین با فاقان رسد
عالم همی دی بن حسند انسان وجن وجانور

عالم همی تیلك بونه صف سیرین بتهامن نجف
هاتن تماشا چار طرف شاطر خمار تیتن دبر

هات پادشاهی پرسیاه قامت الفدیم شبت مه
دادومدد صد آه و آه زلف وعقارب بینه سر

کشتیمه خلقو لعقربه مستم ژشوقا غبغبی
ته طالعی منه کوکبی ایرو عقارب بیته در

ایرو عقارب هاتخوار چونیق باغی گلعذار
او غنچیا هر لی بهار هر بلبلان لی قال وشر

بیحد ژدل نالی کعیب دا بچیا رضوان عیب
فان نالیان بینن چو عیب صوتینه ام دل بو سقر

صوتن لمن جرکو و هناڤ وردین دهوز کرته خناڤ
زلف هات سرلی بربلاڤ بائی نسیم وقتی سحر

ترسم مخالف باد ته زلفیت لدو راجبه
راکت قیام وساعق عالم بیت زیرونهٔ

ظامرد بیژم پند کیږدا دل ننی زلفا خزیو
شبیت ملي د مینې اسیر که دیره تولے معتبر

وله

عاشق ارجادک ژ بالالی بدت برقا مجاز
دی لنک صنادلان حتی ابد بیت سرفراز

کشف اسرار اصفاتان بے محبت نابتن
صورت اسما د ثیین دابکن زی فهم راز

لابما حسن وجمالی زعلی بیته عین
عشق دا زی هل بتن که دی حقیقت بے مجاز

حسن وحب بے یکه ونابن دی بکن شاو گدا
ورنا دت شعلیا محمود بے شمعا ایاز

بحر

معنیا عشقو ترانی ایتا حسنی بجون
داتو حرفین محبتی یدیک زهفک امیا

عاشقان بیکا قلونکا لین زدلتین بت رعد
وان زبالالی دبارن ولک بروسلغ ورمزوراز

بی خبردار وزعشقی کی لبروستایه او
کرچه ره او ذریلغ بت سینه سوزه جان گداز

آفرین صد آفرین هرمن ژوان رافرین
ای زتیرن دلبران دائم لدل پیکان وکاز

کد ده آوازی نی وقتی سماتین غنچه
فهم رازی کردی کی چاو دنالن جنک وساز

او دلی من ولک کبوتر نابتن کس لومه کت
لودنی توری مه دالفتی دین صد ستا باز

ور دلو دا چین تماشا یا جوانانی چمن
وی هلانی سر بنا زوسایان دانی نیاز

زلف سنبل مشك بوى و يك سوسن سر شرين
سرو بالاسين پوش وگلشنستان غنچه باز

نيركزين قامت زمرد سركران ها ته خرام
چار اطرافان برفرف لى يمشين تيين سبى وقاز

دل بكى دم از ژوان هريك بغنچان دل دين
دل ربا بين جان فزاين دين برن عاشق نواز

عقد احرامى دماد لبرخو يا به نرمنه عاين
سجديك بروان دو برمان نا كرت جه صد نماز

عيد و ميرى مه ابرو دزكى لطفى فكر
كو ملا هندى بجوازى دبى بدم بين تو بجواز

وله

ژ رعنا نيركزين ته مست و خون ريز
زمان بو عهد چنك انگيز چنكيز

ته جان من دقيت اى جان عالم
ژ من بستين بلماين خوى شگر بيز

دو

دُوعنبر بولِتمشادی دمستن
دِبستِن لوهوا بُوعنبر آمیز

ژاخا آستانے مسکی بیْن
لداغان دا بسیم خوش صبا تیز

تِنی فرهادزانے لدّتا عشق
کووِی جان دایه شیرینی و پرویز

تب و تاے هزارا شکنجه دادل
ژشیرازی نکاهے مست تبریز

الے نیرکزا مَنی مست و نازک
ژدستی خوار بدخواهان بپرهیز

کولے تیت او قبائے آسمانے
لطیفا سنک و نازک و لک بلا زیز

صواشک ریهت دیا عالما دل
بجادوئے دچشمی فتنه انگیز

خیانت طبع زاهدانو کی ښکاره شی بینی
بیهی اوګو زجاجان لودی کت

ملا اخلی نه چا و پهلوان ډګر
لیا پښی نخجیران د زلفا دل آویز

ول

تو دِ زلفی بجدی من تو خیالی شب و روز
د خیال الاخوه مدام من تو لبالی شب و روز

هر بیزاران دِ رشنین جکری تیر خدنګ
ز ستو ضا غفه مه زقوس هلالی شب و روز

مثل کوینی روان نازد لیتین مسکین
ام نزانی تو چرا هروه د نالی شب و روز

ته د فریاد و فغانان بخوه بلبل گر گر
الله الله زچه دردی وه د کالی شب و روز

داکو دلبر قدمی لی بهشت روشن گت
ته نو خوی وه زجاجان قدِ مالی شب و روز

نی ذوق و صفا کی بصیتن دلبرا
کر بخو ذکر شب نو ز نا کو د لی شب و روز

فتوا پیرو ملایان تو بالهام بنی
فی می هروه د نوشی بجلالی شب و روز

جودم

وله

طورم بدل و پیر چو موسایم از

آتش پرستی نور تجلایم از

لوحین رقمی لوح وجودی مه بجون

واقع به بینی کوچه ملایم از

یاری زړه و ملی کو خبر او کړینه

اینو بدران آدم اسمایم از

ظاهر نو برینا نیی ذاتی مه مبین

مجموعی د ذاتی خوده و طغرایم از

دا نه بحقیقت کوچه املایم از

انسانی علومان البته کړ و تو تر از

عالم چیه اعراب و حروف و کلمات

او لفظه د نفسا خوده و معنایم از

مرجی نه دقیتن زمه ورجا نخورا به

بیتو بله نوار قوستایم از

صد شیشه د دلدانه زمهرانه مطر

دایم بعغانه مثل نیی و نایم از

صد نیل و فرات تین و درن قلبی مه

بی نا حسیم از کوچه دریایم از

تو و نحمه توحیدی مغزون آیتی تلیی

بی آیت اثبات کو الا ایم از

صد نقل روایت دمیا صضا

ای موا نغوز بیری حق نعیم ایم

پیوسته تو هم بانګ دی ګټه نشته دی
چې یار و می و ساز کو از مایم آزاد

ایرو تو کو لقمان زمانه خام
لطف له یې ما دا یله سودایم اد

وله

شاهدی جلوه نما قدسی فیروزه لباس
هر ژرنګی ته نشان دت چو نشانه تو بناس

حسن په آینه عشق تجلا نادت
عشق محمود د معنا نمکی حسن ایاس

هرچې رنګی ته بقیت تن خوه بینې لله
نظری ور بدہ کاسی د خوش آینه کاس

تو شرابه بعز ابه بنهنګان ده دمے
دی کفایت بچه رنګی مه بکن کوزه و طاس

رمز و رازی نه و نا یې کو سماعینه همی
ز محالات بعقل خو برانه ز قیاس

دی

وی دی کت مغلطه هر دم بجریفان بجدل
بد وجامان زخم بن سیرت ابیض وسواس

دستگیری نه بنت خضر عنایت بقدم
ناگهی آف حیاتی بد وعسکر الیاس

تو بنی ماه نو و دست قضائه هم
نه لزدعی فلکی بلکه لعمری میه داس

ترك خون ریز خماری مه بیك غمزه کهی
نهچل سال لمن زیرو زبر کوز اسال

ژلبی لعل شکربار لنك مصرملی
مصریان کرمه رشاندن کو کشاندن الماس

وله

دل یك وتی عشق یك به عاشق یك بار بس
قلب دی یك بت قلوبان دلبرك دلدار بس

من ببندا زلفکی دلدا ابدستی پیر عشق
لو د عشقیدا کو بست احرام یك زنار بس

ترج ور بونه د زنار و چلیپا یك بیك
لے مه زنار و چلیپا یك تنی یگ جار بس

من ز نك دیری قه تین قستا کنیشتی من تگن
نتی زوانم نے ز قانم من دری خمار بس

گرچه تین رقص و سماے هر سحر صد نیشکر
من ز بزما سر شر ینسان او شرین رفتار بس

وه چه و الا کو من هاتے لبا نسیم و جان
من زوان حوری سرشتان اق پری رخسار بس

هو جه سحر اسا مری بینن کو زلفین رش بگن
چشم بندا دلربایان گا گلا عیار بس

بلبلان صد گل د چاقن چا ق صد گل دی تکن
من ز باغی گلعذاران یك گل و گلنار بس

من د باغی گلفروشان دی عجب رسم غریب
خار طبمان گل د دست گل پرستان خار بس

او

او جفا جو درزحد ظلماته بی حتی بجند
رحمکی جارك نکی هم ظالم اق ازار بس

غرق دریائی کنا هین تشنه لطفا حقین
رحمتی امرزکار شفقته غفار بس

اهل دنیائی سراسر دزمنی من بن ملا
پشت من میری علا ابت حیدری کرار بس

ولہ

ایرو ملا سرا یا لو تیك بومه اتش
من دی سحر خرامان نیشکر اشرین مش

یارب چه طرفه میوه اقرنکه محمد بخشت
شعرامه وی پریشان نظمامه وی سوش

دلکشت وازذ دیری ناخم کنشته قط
محراب وی بمن را ورد اچینه لالش

محبوب ولك سیتران کو قتلد و عشقبازی
دکل بچین سنما هشیا روست و سرخوش

حیوان لکو دبیت اُم مُفتی زمانینی
بستینی زدست تکا جاماز لاله یی عش
وذکه ده چنك و نا شرین کوتین سمانی
جامی بنوشه قیراچه ساده وچه زرکش

طالب کوتیته فرصت مهلت لینك حرامه
من عمر نوح خونینه وره تکا بلز خوش

نی شکر اشرین قد مه زدسنه می دقیتن
داسینه یی جلا دین روشن بلین دلی زش

جامند چکت بجستی کوران نظرلی خواره
خر طبعتین دابلرچه نینك وچه ترکش

کوره خوه ناسپیریت جارك بدس دلیلان
ابله چکت طوانی نابینتن بری رش

قیزار دبث زقیجان زرمزونار وغنجان
قدری کلان چزانت کرش دوقی کری دزش

شوخا ګوا ازد بندی دلګوتی کمندی

لطیفه زمه سیما ابرو هلال مهوش

فیضا مه شبه نیله ام دجله و فراتین

ګوښخه ورا مامه ثیرایه من کشا کش

بوهین ژوتس قدرت نشانه کرښانه

لامع ژبرد بارن چه ینکیک وه پروش

الله لمن حیا ته چه شکو نیا ته

وله

ژنوقه دی جوان بم کربیهن بکم کلا کش

شب قدری لمه روشن که تو روحی وره خوش

مه ژنو خوشکه بسر جاق شهیدین خوه بمش

مالمن کے نظرك لطف و ژدل غمزه نهان

برشینه جګارش ژقوسین خوه بوش

سحری جمله شهیدن ته برم اقیتن

هژمارینه یکایک مه حمی شش صدوش

بے شهیدان تہ یا ثبات بخنجر کشتی
ہے دچو خون ز بریان صد و هفتاد دو لش

جنگ هندی دگون فیرس و پما ز عرب
توخ و الاد فرنگینه کماندار حبش

تو بنی روم و عجم گفتنه زنگی دگین
هانه مزیت پیاپے ز طرف نو خوش و خوش

دامه شهزاده بدستی خوه مبارک قدحک
نه غبار ک زخماری و نه تندی و نه غش

دو قدح می نشا د درن رنگ برنگ
نیر کوا نازک و رعنا و کلا تازه یه کش

غالبا اهل زمانے مه بلا ادمین
حمار بکاو
نو نماین ز گری می رش و کا یے تہ بش

عارفین اهل بصارت ز نشق مردم چشم
سرمه پوشن د بیاضی و ملا جامه درش

کو ۱

ولە

سرو اسهی قد خملی لونجه شاهانه رقص
در صحبتی کرکاملی دی بیت ورت مستانه رقص

مستانه مستان نوشه نوش قرقف دجامان هاته جوش
مادی بمینت کس هوش وقتی کو بین درد انه رقص

صحبت بازان هاته سازنه موّجی دریای راز
دادل زنو بانه مجاز وی کشتیی سکّانه رقص

محبوب بعینی کوکبن رقصا کوتنه دلبره بن
صدجان کرامه من هبن بانه مه ری ارزانه رقص

رمز وکرشمیا بری عارف فنابن زیل ری
حتّه دینغا اگری او خف بنی پروانه رقص

پروانه شمعا کنین زلفیت نازک راوشین
شوکن ددلدا پی خوشین مژ بجین شیرازه رقص

الاوتائین قرمزین اصلان دبرد ابرّزین
نیرکز دگلشن توّزین نیشکران پیشانه رقص

وقتی خویابن ارغوان کلچیچکن ترخین جوان

قیرانبه سلواجوان عارف بمزتی جایه رقص (روان)

وله

ایروشکرخندی برین دستی سبی زندی پرین

دیبا بکوفتندی برین دردی ملی درمانه رقص

والله زهردو عالمان من حسن جانانه غرض

بندم نحسنا دیم دران هر صنع رحمانه غرض

اوکافرین جامه سیه هاتن بتیب وصف بصف

زانم بمن بینه عرض وان اخذ ایمانه غرض

ایرو دلی من دلبری افیته سرمد پنکران

لازم میا کل رنك فحوا رلورا وه بریانه غرض

شاهن بمقر اهمنشین رنك وربی یك قط (نداء)

ایکی طعامه هرمراد ایدی زپاش خوانه غرض

عقل و دلی من براوان میران برمز و عشویان

وان عقل و دل یکجارتنه استاد نودانه غرض

برشا.

بڑناڑ رنك سلواسِیے لور وڑ بروڑ عادبت
میله بسر سلوان کفت وان سیر آسمانه عرض

ایلان لطانه عرعری لور است وچپقلان ددت
وی خوه تخاپیت لمن لے قلب پرڑانه عرض

تیر افینے دلشواند دربون ڑجاقان الخون
دلبر بخوه زانه وکوت زانم نه طوفانه عرض

من کوکاود لبر رقیب فیده ڑنه قط وی هیه
سوند خوار بجسنا خوه کودیوی فعل شیطانه عرض

زلفین ڑرنك داقین هلك شهیر ڑسر چنکین هما
ایکی دلے من نارتے یادی ڑجانه عر ض

او عقربن بو عنبرین ه بی روح حنامت وتر
لو تین بدی هیدا بلزوان سر نیشانه عرض

حا خالین مدور فلفلین ماده ڑمسك وعنبر
لو نلف تیکدا تین بمست بیهن وبویانه عرض

دل کرت بدا قا سنبلاین بردا و دیان کرتفه
میران ژخوه هر دا نما کرتن و بردانه غرض

مصری ژنکالانه کتانن جلا د بر و میم ملا
کو تو نزانه قنج بزان وان اڤ ژدو رانه غرض

و ل

شیوه دلبری بزان سنته شیوه عشق فرض
هر دو نظر کو بون قران واجبه یکا کرشمه فرض

هر دو قران کو قبلاین پرده دما ژبر برت
وی سمتی د دینه عشق لازمه یکدو سجده فرض

خرقه زرق و رنک زهد من بمیا مغانه ششت
ششت و شیک د میکدی اول کار فرضه فرض

نیشکرن شرین زبان مست ژجام باده بن
فرض دبت ژتوبه سالک عشق توبه فرض

ساقی سیم ساق ما ژمر هلاهلی بدت
جان مه دشکو منتی تیز روان رقصه فرض

حال

خال اگور پو جهکی بیت قران ابروان
شبهت بیت مقدس کعبه دیت دو قبله فرض

دعوی عشق را ازا گر کفش بکت زبان دی دد
کتم شهادته دیت وی سعتی لشهد فرض

جبهت و دیم و گوری پرده دماز برپرت
فرضه ملا الحاجیان سعی و طواف و عمره فرض

وله

مه ژ بل حسن و جمالی چه غرض — بی جمالی ژ پیا بی چه غرض
گر نه تشبیه دو بروهین ته بوان — مه دعیدان بهلالی چه غرض
گر نه قستا دل و جانی مه دکت — مه ژ وی شوخ و شپالی چه غرض
گو نه روخا مه دیی دل بر تن — مه ژ وی تیغ و دلالی چه غرض
نه باسمی ته معمّا بن حرف — مه بشکل و خط و خالی چه غرض
قصد وحدت دکرت روح بروح — ورنه عاشق ژ وصالی چه غرض
نه کو شرمنده ژ رویی ته بوا — آفتابی بزوالی چه غرض

دِشِه قدرتجلاة تو بِکَی مه بِیلمُوم شَما اِچه غرض

نه تجلاّی جمالاته بوا مه زُخوبان بجسما اِچه غرض

نه زُلعلاین ته ملا بجثدِ کتَ مه زُفِ بحث وستُوا اِچه غرض

ول

دیان لِبدّری کاتیه کیشا زُنو زُنکاری خط

نُورن رشا ندی واِچه درکردشی پکار خط

حروفین

چرخین زُقدرت نکته پرما دار حوضا لعل ودُر

اقرنه کِ وی دی بِسّر قدرت نمون زُنکار خط

مِهنت

اقِ چیچکین شتری شبهت اقی هفت قلبی مه

سلوی زُبالائی وه رِهت اقِ پردیا گلنار خط

نقش ونکاری دلبران درچن زُرمین زُاسمران

هر تین بدست نیشکّران مه زُگلشنی پُرخار خط

زلال

مُژ دسخط ترحین شپا خالوخطین نورا

خط

دانی بِصَنُد وقان لِبالما ری مه صد قنطار

بحیا

5

بلکین کل و ریحانی کاتت نوچك دانیی
کس دی بقی شیر اینی درّا صفت جبّار خط

ریحان و سنبل تہ هنه صد چیچك و کل تہ هنه
آواز بلبل تہ هنه اق بچچه کلدا رخط

ما دار دیم وجہتی حاشا اللہ ورا اینی
لے راست وچپ بوو صلتے جد ولکشی زنّار خط

ایر وسحر طغر انشان اعراب وحرفین در فشان
هاتن دکل بانے صبا مژجانی دلدار خط

اللہ د بر قالو بلا دایغمه کت قلبی ملا
اقیته چرخی جدولہ اقرنکه عنبر بار خط

ایر و برا اتا احمدی طغر انشان زرکش مدّ
خطّی همایون کس ننہی شیرین مضاد ار خط

وله

خون کور ژدل بموج تیت اشك روان مه تین بشط
نیل ژ دیدہ یان دزیت کفتمه ناق شبیه بط

کاتب دست قدرتك زیر رشانده سرخطی

اردن و دیم و جبهتی لە نقشانده کو نقط

جبهت و دیم نقشاند مسلك وز بادی رشاند

نوری ظلمتی رشاند تازه کشاند خط بخط

حور و فرشته کس وه دهن نازك و خوب و شیرین

نیم نمونه پر بچین صورت چین نما غلط

شعر ملی کووك روان آه رجان مه تین روان

برمه لبرك ارغوان دپنه غزل لنك شطط

ول

می نوشی شیخ صنعانی غلط

اوچو نیقا رمضتانی غلط

مثل موسی وی تجلایا ته دی

ای تودی کانی خطا کانی غلط

وی نده بزناته و دانی قیاس

حکمتی لو چونه برهانی غلط

سطوتا لیلے یقین مجنون تَبا نَد
وَرْنَه دا ناکست بیا بانِ غَلَطْ

وَلْکِ نشانِ نقش و نیشا نک ته دی
ای کو نیشانک ته دی کانِ غلط

انِکھا مْ اثا حیاتِ جفتہ دِل
خضر ثا ذی چو یه حیوانِ غلط

شہنشینا ناز کان صانع مکه
دا نبینی دل یقے خانِ غلط

الله الله چرخ و دولابِ بنی
نقطهٔ ناکت ته دوَرانِ غلط

دو زوشف هرسیر دیدارا ته تین
نا کرن او سیر دورانِ غلط

هون بینن مستاطِ خف دانے
همقران کے خال و نیشانِ غلط

بې لسر جانه مه مروت دا یه شیخ

بشکوین بندا کړه سبانه غلط

سر نبی بر کفر ز لفې عاقبت

از دطر سیم بې ز ایمانه غلط

پهنیا نه چرخ و دولابا دِ نه

نینه تې در بابِ عرفانه غلط

نسخیا عالم هم عنوا نکه

نقطیک نابت دعنوانه غلط

قلزم و ابین مخالف تې پرن

دا بکاشن دا رسکانه غلط

دا برانه پهلوانه مویله

دست ندی لله میزانه غلط

وی دِ دستی مِن کلاکش پرخناق

حیف بلبل چو گلستانه غلط

هیرو

هیژ سهوا خامه بو وزنه کوڭن
اڭ غلط نا کِرد دپوانی غلط

وی لِسر بژ ناته اڭ سیوانڭ قدا
وزنه ندا دوثری اڭ سیوان غلط

له دل و له جان دِبن ترکه دِته
نا کرن یغما و تالانی غلط

لی مژی ترڭا فرات و نیل کِر
تشنه لب چو طرف عمانی غلط

پیرِ حکمت بین لوفقا متریان
کس ندی می رپهته فنجانی غلط

زانستیلک قانون سرلسر ننیه نی
خوارو پچین فی پریشانی غلط

پاک طبع و قوتک موزون تقی
داثرِ صنعت دست یا ذمنا غلط

مردمین چاقیت میلے عکسا خوہ دی
ولے نشانہ مالینشا نے غلط

و له

بے میا لعل ملامن زمیا الچه حظ
صحبتانے نبتن یا رهبر حالچه حظ

حه قدحك باده حه بدستی خوه لقلبی مه بریژ
عاشق خسته بے آتش سیالچه حظ

زدمزین نه

نگووك طرك بادن لمه پیکان
ژبر بینین خوه دے اسبهت حزبالچه حظ

حظ و لذت مه یعمری خوه دعشق تیتن
هم بغان درد وغمان زنده هزار سالچه حظ

حسن و سر کرت و شبت جذبه لدلدا محبوب
مه زلف وخط وخال و قد ومیالچه حظ

عشق وعلمی بت ولاتان بے سرکے عالے نابت
قد رکے حال نبت بیهده فریادچه حظ

بدول

بدوی پاك چکت فسحت میدان کونبث
مستمع که ندرن مطرب وقوال چه حظ

درناسفته دریتم زلب لعله بلی
گرچه ره جان بدرن روح کوی لالچه حظ
و ا

سو دردت اف گوثری زمزمه سمای زلف
سایه نمای خاوری سدره منتهای زلف

سایه نمای جبهتی نقش وخطی زقدرتی
نقط وحرف وجزمه تی بو بال وپری همایی زلف

بال وپری صفت هما سایه لجبهتی نما
خمری وبسک چون سمایلع بیک لبای زلف

بسک وشراب وشتریان رقصه زرنک خمریان
بازوغراب وقمریان سیر کرتبای زلف

هرمه زبرج سنبله پنجه دسینه ودله
دوردراز ومشکله قصه وماجرای زلف

بستیه زلف در کمین حلقه بحلقه چین بچین

یغمه دکن دلان نهین نینه یقین خطای زلف

روم وعجم زهرطرف هندی و زنك صف بصف

رزم وصواشه وان نجف هاتنه برهوای زلف

هردم وهرسعت زنو پیته دسینه نارو دو

صبرکو نیت وخوژ کو عاشق ومبتلای زلف

زلف سیاه بی وفا قطمه نبی ره دست صفا

کشتمه از بصد جفا آه ز دست جفای زلف

ذو رو فقیرو مبتلا زاهد وصوفی وملا

کشتنه او بصد بلا کس نکفت بلای زلف

ولہ

نازکا من دسمای ببرانکشت عقیق

دامه ایرو دسرای قدحك تازه رحیق

مه ز دستی ید بیضا قدحك نوشی وبس

شعشعانی کنجوم بسنا و بریق

الکوان

سر لعل لب جان بخش زانی تو بحث
اعد القطع یا ناظر فالسر دقیق

بلبی لعل شکرخنه شکینا شکرک
انا بالوعد لواثق فلها الوعد وثیق

دریا در مرادی مه سری داینه ری
خفت فی البحر ولا زورق والبحر عمیق

من زغفلت سحری دی وبرمزان کښتم
خوش بختی خوه گښتم انا بالقتل حقیق

قطنگو قتله دکم بی گنه ومظلومه
رشقتنی بنبال ورمتنی برشیق

تیرو رم هر دو لدلدان وجگر چیان
اوز خوا منه رشتی تلین صور عقیق

سوسنین تی ترونا زک لکلان طعنه دردن
فیها العنبر فائح وبها المسك عبیق

چه بکشتن ور بهشتن توهری فرمان که
از بحکمی ته خوشم احمد عبد ورقیق

ولہ

دلبرامن سحری هات بتوخ وبیدک
صدیدک چون دبری تیلک بسجاب وشک

به ادب چومه دیاری بریارت کف پا
قال یا عاشق هاتیک یدی هات یدک

دلوجان هردومه دانی واجارت زمه
قلت استودعک البارئ الله معک

ته دڅ صاف وزغل تبک قدی تجوبه کی
داعیارک بتمای بمیتن جوکک

دور زلفا ته مسلسل بنظر حل نابت
نظر اصاف دته سر دردت نقطشک

آهوامن نگوردخک ته بخاطر بکمت
بخودی کی توکو اوسک بخوه دی هاتسلک

با قیني ملك وچرخ وفلك تپنه سما

روشنن تیك بمهري ژسما نا بسمك

نکو پیوسته بیکبن ژسري عشق دوروج

نه باشباح بین واصل وپیوسته بیك

زمستي ده خبر کثرت اسما تومبین

زید وعمرین حتی چندن کود ژمن یك یك

چه فصاحت بملاحت وه دیري تو ملا

اقا دا یا ته دشعري کو شرین بت بهمك

وله

نازکك من سحري دي بجمالا حو نوك

حور و ولدان وپري دي تو بشر بونه ملك

وره جارك بتماشای شهیدن دخو گے

احسن الله تبارك زد و چهقین ته بلاك

لکاتب

سنبلین سر کلین یال بهستي دررن

سوسنین تازه لسرین ودقا بونه هلك

نازکا مِن کو بُستی دِ چمن هانه خِرام

ژحسد چونه کسوفِ مه و مهر ادِ فلک

ای ژغفلت نه بینِت کو بینِت هیهات

ته بجافین دِ بلک کشته مظلومِ کلک

ذرّیک عشق کما کړ و ژعقلِ خو نبر

کلّ من صادفه داهشة العشق هلک

خسروی عشق کو رونِت لسر تخت وجود

فتح القلب علی الفور و للروح ملک

وه چه عشق و چه سلامت چه دبورن هیهات

کلّ من یسلک حتّا سبل النار سلک

آوِ بیکا ق ژدِل تین مه ژبیتا دِ جکو

بس تو بې فیدة نصیحتکه مه دل بویه بلک

ما ژعمری مه چه مابت و ره ای دل قمرا

دا دِ اقطا روجودی بکړین سیرِ کلک

دِ استِوائے کوُ ژحُسناتہ قُدا لاٴمعَلٰی
نظَرِ الشمس مِنَ المَشرِقِ اِلٰی الغرب وَلَکْ

آفتاباکونه تصویر ژحُسناته بِتِن
نُورُه فی نظَری ظُلمتِ داجِ وَظِلَکْ

ژهوابندِ کرِنْ شبهت بازُوه سِقَلْ
چه ژبِسکاته بِبیمْ آهِ ژبِسکاته چلَکْ

ازژ زلفاته ڦرَسْتِم مه طلب کرِ اَلبَدَلْ
لے دِچاما زنخی بے سرو پا بومه حلَکْ حلقه

بہ امیداته هُمائے نہ مِلے تورِقُدا
وَرْتماشا کہ جهان بُویَرهمی تورو شَبَکْ

کرُ بِدیا اوُ صنَما سنُرِ جمیل
نازِلِ عرْدان نَدِ بوُ جبرِیل

مِن نظرِكَ لحُسن جما لاته کرِ
ایسِیكَ دی مه ژنُورُ لجلیل

لَوْ زِ لَبِ لَعْلِ لَهٔ جانْ بُو خَجِلْ
بادهٔ انکور کجا سَلْسَبِیلْ

دِلِ هزار رنته د بندی وَ لے
لَیْسَ لَنَا عَنْکَ مُحَالٌ بَدِیلْ

مَا أَنَا وَحْدِی بِلَهٔ مِنْ مُغْرَمٍ
کَمْ لَکَ قَتْلٰی شَغَفًا مِنْ قَبِیلْ

دَا رُوِیِ دَ زَرْدی مَه تُوِیْ جَانَه
هَلْ یُبْرِی الْوَصْلِ شِفَاءُ قَلِیلْ

صبر و سکون چون بِنیفْ دِجْلَه دَا
لَوْ زِ دُو چاثانْ مه دِ زِیْنْ اِفْ نِیلْ
بَسْ کُوهِنَه چَشْمَه زِ چشمانْ دِ زِیْنْ
مُرَّحُ دَمٍ دَمْعُ عیونی بِسِیلْ

پر مه نظر دا ته زِ سرتا قَدَمْ
قَدْ رَجَعَ الطَّرْفُ وَعَقْلِ کَلِیلْ

مثل

مثل ته ما بو نه و یا ما دِ بن　　روزِ تجلا یه چه حاجت د لیل

قد سلب الروح علی غفلة　　انهجم القلب بطرفٍ کحیل

گرچه لبر ضرب جفان فیل بوم　　بی مفرا ز ماتِ کړم شاه فیل

جان دِ درم کوټ بیک بوسه دِ　　لبِ بیتن لعل شکو خا کفیل

گرچه د بنفه حلقه شیرانه از　　لیس علینا لعدا نا سبیل

زور دِ ملا فرقتی ابتر کړین
ان من الساعة یوم الرحیل

وله

شاهد قدسی نشان حسنه رمز ازل
دامه بدستی سری جام میا لم یزل

نئ کو بچت ساغری هیز د دست دلبری
سوند بخالق دِ خوی روژه د برج حمل

ډیم دِ جامی مکی سرد مدامی مدام
لومه ژ میخانه کړتیه برد د زمل

مَرْ زُکھانے پوشْ قبضه زَری گوُشه رش
کَرْمه بجُوت تین مَلی کَسْ دِ مِرت بے اَجَلْ

حسن وسُرا صُورَتے سُرْ دِ دِرَنت قُدْرَتے
لَوْ دا اَصِلْ دُورَه رَی طعنهُ لمَّا افَلْ

رُوبِرِیتیپ تین عَرَبْ تیکْ چِمّا ندن قصب
قیچ بچاثان مه دِیْن خیلِ نه چا روخمَلْ

سُیرورماں ثیکرِ اینجه برِن تیکرا
لے مه تکَن ژیکرا قیمه تکن دِل دِ کَل

نا زک وقیجا ستیال دِل ڈکوییت کمال
لِمَه زدل دل بیت دِل بمه دَت مُحتمَل

نیشکرو دیم دُری دامَه بدستی سُرِی
جام وقدح سُبتاثی لَومه روان تین غذل

کور دچھقین مِلے عین دُو عالم فَنا
ذُو نَفِنا بایکُم اِنّه عبدَه اقَلْ

بُرو

دل

ایرژ رمزادیم دری منت کومن سروره دل

دلبر بفنجانا سری ی دامه و مخموره دل

رمزك نهين اقيته دل مهرى ژباطن ميهقته دل

شهزاده سر ديهته دل شهكا سيا فر فوره دل

استاد عشق دلهقوت سرتا قدم هندى دصوت

رمزا انا الحق هر د كوت باور بكن منصوره دل

دل دى بنت نورا مئ وقتى صواشو هئ هئ

فهم ار بكت وحيا مئ زى دت حبر ماموره دل

نورا از قدرت لى دو نون زيرا دنالن ارغنون

ورايتا عشق بجونخوش ششخيك سطوره دل

تفسير سر ايتى عارف دفيتن كه دتى

رازا رموزين قدرتى كردى بكت معموره دل

دل كعبيا مولاى لى نارى تخليم ايسايه لى

بانكى انا الله دايه لى هم كعبه وهم طوره دل

صد جو و صد جو بارہ تہ صد گلشن و گلزارہ تہ
چندان ژ عشق نارہ تہ صانع نظر دی کورہ دل

صحبت کو کامل بو بری جار کہ بجائے عنبری
قلبے مہ بائے مجمری خوش عنبر و کافورہ دل

شوخ و شپالالبہ ژ قندا و نازکا وی قنج و رند
وی دل ژ دلدار ژخوندا یر و یقین فغفورہ دل

دل ار ژ تہ مسرور بتن مہ دی ز مل دستور بتن
دی کت جہان پر نور بتن لے دائما رنجورہ دل

ولہ

عید و درعالی بانکی صفائے خاص و عام
ماہ نو ابرو نما بدن چو ژ بر عوری غمام

خوش بدوری جام اشارت کو ہلا لا ساقیا
ماہ تابن زہرہ سیما چار دہ سالے تمام

نامہ طی کر روزہ عیدی ٹکر فصلا بہی
لے بزمرم تین باوازی نے و فنجان و جام

شاعدن

شاهدن مخملرنك شهبالكي نسرينن بشر
اى دلبسى ارغوانى نيركزين عرعر خرام

يا رب او روح مجسم يان مثال روح او
لولسر جانان دنجشن نازكين شيرين كلام

اوجه عالى جوهرن هاتى لباسى جان وجسم
عشوين وان شبت اكسيرى د قلبان مقام

ولك ملى كاقدرتنى غائب ژ ديدارى تبم
دپن تبم وى ساعتى لى بن ژ منداصد سلام

دام دام
دانين عنبر لنسريان رشاندى خال خال
سوسينن نازك لسر خالان چاندى دام دام

جبهت وديمى ژ قدرت پى نقشى حرف حرف
كاتملان طاطالسر حرفان كشاندى لام لام

اوبوك وقتى د سنه سرد ازقندسر بنخويا
بنده شاهى همايت خسروى شيرين غلام

لیلة القدر براتن زلف و جبهت صبح عید
دیم وکی فصلا بهاری لی قیامت قد و قام

هرکسی جامک ز دستی وی بنوشیت نوش بت
ای ز دستی وان نوشی ژهر بیت آما و مدام

هرکسی جارک دیه او زنده ما حتی ابد
ای ندیت آو پری دی زندکی بت حرام

وان د رقصی کو دیم آثر پیاپی دان حلی
برق و تیر ئادلدل اجذبیا حشتی رقام

و له

ای رو رخسا دیم دری دیبا هلاک و سرخوشین
رمزی دوی شیرین سری صوتم بیتیا آتشین

صوتم ببرقا لامعه او نجم و بدرا طالعه
شمسا سما رابعه لو برز شوقی شوتیه

بر شوقتا نبی و کد له زلفا سیا سودا مله
نورا ندا نی سلسله سلوی عقارِ بی خوشین

سلو

سلو لعقا ربلے وطن اونا رکا سیمین بدن
قندی د دیڑن کف دکن بسکان لےکر باوشین
بسکا سیه دعنای مست یکدی کو حیران ني فیست
همیان لمتی حلقه نبت دربند وی زلقا رشین

یخسیر کرم زلفا چلك اوجو ریا نسبت ملك
تیردان ژدرش توزین هلك مجروح توسی پروشین

تیردان ژتوسی مال لذاف اوکوهر ابر شوق وطاف
صوتن لمن سینه وهناق لو تبك زجرکے هرشین

جرکد وحبند تیکصوتنه لو خفخدنکان نوهتنه
ژتوسی هلاک ژه تونه جهور حیران دیما مهوشین

هم بدروم زهرایه دیم هم ژعالما کبرایه دیم
خوش دستخطك طغرایه دیم حرفان ژمسکے دشن رشین

لوحی ژنوسیقال بدن مر نوفه خط وخال بدن
دادلبیکری یالبدن نقطان ژزیراٸے وشین

زلفا سیهٔ عنبر بکه خملی ژ زیری زربکه

زرباق و دیبان بر بکه مسک و کلائه لی رسین

ماورکه طرح و بشکوان جیران بلکا لولوان

ازعرعر و سلوا جوان شتری بمستی لی خوشین

شتری و طاین صور و زر بانسیم لی دا سحر

برجبهتی هڤ یان دو پر ام ژ وی سکار و بی هستین

مشتها سحر یاری شفیق دامن بانگشتین عقیق

هڤ بادیا نو دین رحیق مخمور خمرا بی غشین

مخمور وی جامی ازم یغما کری دابی ازم

چاڤین لیڤا می ازم پروانه شمعا کشین

پروانیم صوتی گبدد لیرژ بر برجا اسد

تیر دان ژ رشتو زین صد لو تیک ژ خونی نفتین

کنتم بقوسی عنبرم شوخی ژ دل لها دان برم

ایجشنه دلصد بجرم اقرئکه ام محنت کشین

محنت

محنت کنین روز و شی در فرق شیرین غبغبی

ظلما ز بر دستی تبی او عدله ام پر یی خوشین

ظلما تو کی پر یی خوشم صوتی دل و هجران کیشم

مثلی پرنکا آتشم روحن مجرد بی لشین

من دی سحرکاها الست جامک ز کوثر دست بدست

زی دا ملی او بومه مست حتی حسابا سر خوشین

و ل

وره جانم کوچه نازک ورسین

ز گل و نیستر نان ام ته بسین

تو شهنشاه بیبن ز بتان

نه محب هر مکس و خار و رخین

ز خوه خانم مه قداگی تو به تیغ

تو نباتی و لطبعی مسکین

هر شقم نمی زنان تا به سحر

بسکی کوی ترا هم نفسین

بې ته بالله نبو کس نفسک　　مه تو بې روح مجرد قفسین

جذب دلدا د هژینیت مه لو　　دسقان ناله ژ رنکی جرسین

مه ژ زلفین ته سیه رښتی دبخت　　سحری بې ی و بری بې بخسین

وره میخانه شاهد پرسان　　شمع مجلسو به دبینی چه کسین

مه ژطاری دیه نوراته ددل　　لو دعشقاته هر اتش پرسین

عین عشقین و دی دل اتش طور　　ژ سنا برق جمالی قبسین ۵

ته دی او پرې نه ده دا　　سر برم ژی بدوا کت مقتین

کرچه یک رولرحین قبله صفت　　راست و چپ بازلسیری قرسین

بهمی حساف بدین خرقه زرق　　بخرابات مغان ار پرسین

ام قدیم باده دنوشین ز طهور　　لو مقیم مست و خمار و تلسین

مه شغان جام دکف یار دبر　　هی هی و صحبت و میری عسین

مه سرا برده حورانه مقام　　ژ سیه زلف بتان ار قرسین

قلب اعیان دکرت حب وجود　　عشق اکسیره و ام سیم و مسین

ملهمی غیب وه املاد کرت　　مدد و فیض ژ روح القدسین

جوهرا عالیه عنصر مه سلا

بحقیقت نه ژخارا تفسین

ولہ

پیوسته دوابرو لمه محبوب کشاندن

صد کزمه پیا پے لازی خسته رشاندن

تیرك ژکمانے غضبی دا جگر ارش

ریل دانه برو پرژ دوکوشان ژوشاندن

جهتی اسدان پنجه لسر سینه بهاندن

کلاب لکماندن دل و هستی هرشاندن

برهین ته ژقدرت کو یمان کوشه ژا اعجاز

پیوسته کمانان ژکوهان کوشه وشاندن

مهراته دجانے مه ژ دل خف کربومن

دلجو جگر وسینه لسر جابن فشاندن

نونین ته هلالے بقران یك ژسراحق

بے عیب لدیمی قلمی غیب کشاندن

نقاش ازل اسم جمالی کورنفیسی
حرفین مجسم زسری تازه رشانده

ریحانی و دیوانی وهم ثلث مسلسل
یک یک وه هزار رنک لحسنی نقشاندن

اقایت نورا زمیلرا کورنفیسی
کاتب زسری نقطه بزبراد فشاندن

ولر

ملامه لکردنا دلبر ز نوصد بوسه مااین
جمالی ازدخوارزم زی دبه دینیته فوق

برمنزا قاب قوسینی زوان برهان خبردارم
فات القوس باریها الایا رامی القوسین

زسر الامکان واجب تنزل کرد امکانی
فاین العلم این العین این الاین اذ لا این فی الدارین

زما بینا دو ابرویان پیاپه برق لامع تین
بعینی کربینی صاف نورک صرفه او ما بینی

بلسنور

بدستور اته وی کاڼی ته ناڼی بری بم از کا

فصفوا العین لو دوا لعین الایانین کل الزین

بهانی عشویک اصلاح مه یک سوما

دل وجان زی لسودانی وظالم هیرد بزی

ملا هروی به بین هروی کو تو هروی دناسی تو

هو الموجود والمشهود بل الاعیان فی الدارین

رمزاته دجانی مه باندازه رازن

هریک بهزار رنک روانی مه دخوازن

وان ضرب لجانی میه وک برق وبروسکه

رمزین ته دقلبان نه تی سینه کدا زن

جانا ز جفا یا ته وظلمی چه خبر دم

کز تیر ز جور اته د دلدامه چوکازن

کر حسن ومحبت لسرا برده جان دت

که شاه وکدا اکه بخوم محمود وایازن

ولہ

قدّوسی وسبّوحی وحورین دبهشتی
پیوسته بشی قدر لقایانه دخوارزن

پروانه وبلبل زبدل شعله عشقن
لےکڑتونظردی بحزه اوگلشن رازن

سنبل پیماتین وگلان پرده دراندن
بشگفتنه الالوهشین بونه طرازن

جوبار روان چمان ترح جوانن
مستانه برفرف لنگاران سی وقارن

هریک بتماشاکه حسنا ته ژهرجا
تشبیه نگاران بجمالاته دنازن

محراب دوابروکوژبالاته خوابت
درسجده گی عشق نیازین مه نمازن

بتران

تیران لمه دَت دوست مدیٰ سینه هدَف بِت
نازان لمه کت نا زمه زاری و نیاز ن
اَڈ حور و پری چھس بت و لات جمالی
در صورت تحقیق ملاعین مجاز ن

وله

محبت و محنت د زورنجب دِبیم بیشک بلایه
عمرو ڈی خوش بے دِبورن صوتن و دردو جفایه

صوتن و دَردی اَڈینی علتا داغ وبر سینے
خوش دبت ما اَو بدینی شربتا لیقان مفایه

مردے صوتے بالفی یا رند دَرمان کت بزلفی
تا ابد اوما دِقلفی عشق دَردک بے دوایه

عشق دردک بے طبیبه لے مفاوصلا حبیبه
کشتمه جورا رقیبه پر لعینی و سیایه

داغ وکےمِن لے هزارن گل دست شوکین بخارن
سر سری دیو لکارن اهرمن خاتم رقایه

طبع دیوان دستگشتی حورو ولدانی بهشتی
عاشقې دل بند قشتي جان بدرت هیڅ روایه

محنت وجور حبیبی جورو ازار رقیبی
حق تِي دامن غریبی لِ شکر باجوی وه دایه

دوهنیاوی شوق وطاشو بتا قند و کلاڅ
کس نهن محروم زناڅ لِ تِي بومن غلایه

بی نصیب زبوم زجامی دوره دو محروم زراغی
کیرتِي وی قید و دای او غریبی جان فدا یه

دوره دستم بی نصیبم دلبرم خانم حبیبم
پر ڈ دیناته غریبم روح و راحت من لقایه

پر ملازم ته و لقانی مامه حق ملتقانی
من رخی شیرین دوانی هدهد ازمزکین بدایه

هدهدی رضوان زغیبی صد خبر شیرین زحبیبی
دادلی مُرده خی بکه لِری من ولک صبایه

بچافیزم

چاڤنیرم کۀ لِرِی مه لِ صبادۀ دایه پیمه
عرضِ حالی محنتیمه بندیک صادق ملایَه

جان فِدا مه از دِ ریدا فرقتی ضربکِ وَه لیدا
قالِبک بے روحه وید کُشتِنا من وی روایه

دمبدم اُو چاڤنیں ابیت ونیشانکِ ته ڤیرا
دابت او زیه ژیرا یار صادق بے بها یه

فِلکَ
عاشقیت صادق دکیمن یار دبے صدخان
زانم اَو ناڤیتِ بےبژ عاشقه پر مُبتلا یه

عالِمین اَم ڤی دِزاینِ جسمن اَم اَو روح وجاینن
قط ژهف باطن خو یانین کرچه ظاهر اُو جدا یه

صانی
هُدهُدی وی غمزو رازی پرنوا چو کفتو
قصه چو بجتا مجازی قاصدکِ خوش طبع بایه

ما دما وقتی بحال دا چو کُو یاری مه دِ بالدا
قِصّیا حالے بِحال دا کُد دِ دیرِت یار بِها یه

محبتا محبوب ولاتان بر فلکه زیور صفتان

دایه قلب و روح و ذاتان روژ د مرات خویا

محبتا صورت دو قسمه فعل مفتاح طلسمه

من ژ روحه من ژ جسمه نار و نوره من هوایه

حب جسمانه دو روژن کرچه دلبر د صوژن

خف جکر بیکان د نوژن میل نفسی بی بقایه

گل حتی صورن بطلقه تین تبسم غنچه پیقه

بلبلی خوش دل دیقه نغمه و نال و نوایه

هرچی جلوا بو ت ناغ نو گلك كرتی خنا

وی ژ دل چو محبتا وی او بیا دپرا تبایه

هر کسی محبت ژ روحه مبتلا نور اسبوحه

وی د دل وه صد جروحه جزبیه لو زین و تا

هر دو روح یك نور و طاقن چرخکه دو سیر د ناقن

هر دو دانه و مرغ و داقن اسم حسن دا فلك قدایه

نوره

نورکه نا د روجوده کړچه اول نا رودوده
برقه لامع ما لکوده حب د قلبان کیمیا

عارف جوهر شناسی ای پښی وصف ولبا
دی قد د پیتر بنا سی معتمدی صدق جزایه

دورنګی دا تور د ری خوه ورنه کیږی ژی سری خو
بورین او دسری خو سرد نا قاری پهسا یه

مادبت او دوره دستین دی ژفنجلاته مست
جام ژشهکاسی د دستبن ابتران او می دوایه

یا رب حسنک لبال بو دلبرک غایت جمال بو
او ژحال اګه بجال بو پیشه وی شفقه وعطا

مهدرا وی خیرخوازی نلتیک وصف لجاز
وی بدلسه کړ ژصا زی معنی وقانون وټا

یوسف دو دو زمانی کو نسیم هات ژنشانی
پیژه بو کې او ته انی نخوشان اول شفا

ما اورا ابلكين كلى بو بيهن و بو يا كاكلى بو
دادوى قلبى ملى بو لو بجا قين دلجلايه

يا نسيم دي چي لزيني صاغ وسالم ما تو بيني
في كميدى بي كهيني داسواز لي بت پيا يه

خفلتي با ئ نسيم هات خفة بال يا ري كريم هات
پر باحسانك عظيم هات قاصدك شعا گدا يه

دل نفس ديبا ببرهات لو حكيم لقمان ببرهات
نافعى دردى جگرهات طالعي كوكب نما يه

من كوا ونيشان كهشتى اقدلي صدداغ رشته
ذرنگ لي خوش بهشتى اسم اعظم بي كها يه

چومه سربشتا كميدى من ز بر چونه كوكدى
بحر و بر مه لبرخو طى دشت و چول و كلبلا

مو نسيم خوش بجه تيكرا وى دچين و كطير قيكرا
بجث زلفا يار ه قيكرا بور عشقي بز فزا يه

كبرنا

کبندا نوزین خرابو سپیدیا صادق نمابو
یک بیک شوقته قدابو قصر و ایوان و سرایه

قمری و بلبل دخونن لی عجبا وخوش دمینن
هر سحر محبوب دبینن عندلی فیرا تبایه

باغچیا صور کل دکشته چچک و ریحان درشته
دلبر اسیران وکشتی سنبلان طاطا سمایه

سبزیان شبنم کلاقی لی هر عقیقا در خناقی
دلبری سیران و راق لی عرعران سنه طابطا

یوم شریف از باستانی شاهدین وی کلستانی
ساقیان جاجام دداني کوکبان سیون قدایه

چندکی چیمن خرم بولی مدام و کصبحدم بو
من بهشت باغی ارم بولی صبا کومن سیایه

صف بصف ولدان پری بون بند زلفا عبنری بون
تیلک لدینی مشتری بون رقص و کوقند وصفایه

پر عمر مې چې بس تحقق لې شکر خو ازم ز تحقق
زهن بو اوید ع لتحتی بلکه بیم شمس الضحا

پر د یا خلوی کو هلد اینګیګ من دی لملدا
کزمیا زهری لدلدا قط نګو قتله و خطا

حادری چوم سجده زیرا بې نیت احرام مه قیرا
عاشق آو کرنه تیرا هرچه طاعت کت روایه

بقستی
چوم زیارت بې ودستی لې بهشت اول
جرام
من بصوړن روح هستی ماشقا موتن دوایه

شربتا وصلا خوه ادت یا زهجی عاشق جزادت
دلبران اقرنکه عادت مهروان لمترو نایه

پیشه محبوب نازه صنعت عاشق نیا زه
یا زلبیر یدا اجازه شربتا شیرین مفایه
چوم طوا فا بې ودستان شبهتی سکران ومتان
اهل حال وخو دپوستان وان زعمر اق مدعا

ایکی

تِلْيِنْ نازك شماليِنْ مِن لسر جيشمين خوه مالين
طالبي وَرْدين بِجاليِن دِل بقّي فكره تبّايه

چو عمر مُدْ فِي خيالي ماشقك عيد او صالي
بيم زيارت زلف وخال رو ژو شِقْمن اقْدعا

چرخ طرسم گُنْت سّتالي زو اجل پي دُتْ ركابي
جان برت مُدْ في عذابي اقسيا زنك اژدرِايه

چندِ بِي صادق جمابِنْ ا رْ بيتري جافدا بن
وَلْدْ ملي لادِمْ چونابِنْ وي ژدل جاني خوه زايه

ولـه

دلبر لسر دار خوبان ا زتزام الكه هييه
عارفه بجا ڤلو بان علم به احوالي ميه
مالمه بدا عيني فؤادانْ كزمين وان نون صادانْ
چونه دل حقّي برادان ينيكي دش گوشه يه

كزمين وانْ صادو نونان راتكنْ اوْ قتل وخونان
آ قرين اسود عيونان من ديه و دلشهديه

لازمه لسلطان و میران پرسی کرن حال اسیران
ام کرین آرمانج تیوان سنجیک درمندیه

هیژ نزام میران دبین زانم آمسی سال ایرین
چا قری پرسک امیرن لو برحم و شفقیه

پر دبیم شفقه لبال عارف و صاحب جماله
جادنا نالی بین خیاله پرس بکت جه تو همیه

شفقه کت جار جار بفبینی تولی استان فهونه
دافکم داغان ببینی نا روبیت و شغلیه

دابزانت پیت و نادم کنتی جوتی خادم
محبتی صوتم بوارم لادم اوزانت ویه

عالمه بدر دو برینی ما دما دید ار و دینی
خف دبت رمزا افینی فی بزان بی شبهه یه

هر دما دلبر دیار بت جان و دل لتیک تا رو ما زبت
دی چرنک محبت ستار بت خفکر نابی فیدیه

هر

مرد نما محبوب ظهوریت زیه مظهر یې تصوریت

دی تجلایت سطوریت برق لامع جزبیه

جذبه دل از وجود برخف ز بر عینی حسود بر

من مجرا یی سجود برلی محجر نیسانه یه

سجدا یا برنون ودا لان من طوافا زلف وخالان

اوبسه ز صاحب جمالان دا یحی یې عمر یه

ای یکی صادق جبینی بې حجاب او دی بربنه

عشقه طفرا یا قینی سر خوشی یې بادیه

لامعا وی حسن و نوری کرچه دی دل ثبت طوری

باطنه نا ئ ظهوری بې حجاب و بردیه

عارفن معنی شناسن او بصد صورت لباسن

غیر محبوب وانشاسن خف زوان زانمیه

ای لمن ینکی کښا نبی صد خدنک قیر ارسناندی

دل زضربې هر سناشی از کړی اختر میه — بنجان

غزل کفم و در نفی بیا و خوش بنجان حافظ

که بر نظم تو افشاند فلک عقدی ثریا را

لازم اوزانیث بجاد لبرو یاری موالی
کزمین قوسی هلالی دربن لیقاسینه

هیث دیم محبوب نزانی من اوه دوی کیانی
پرس نکر بیرا خوه نانی اق چرا پرکنده یه

پرس نکر شها جهانی یوسفی دوری زمانی
اقجه خاکه لانستانی بلکه ایخسیرک میه

ازژنیقه
لو بیم خالک ازنیقه دا دما یا زتی زدیقه
دامنی بکرم په بیقه چندکی من جمند یه

هند کی طاقت دیرم بم غبار بذری قشیرم
کرثچا فان ازبویرم من زنخدان طلبیه

دابنوشم می ذلیقی ما وار ریحان وسیقی
لولوین شکر دنیقی اق حیوان چشمیه

چشمیا آقا حیاتی شربتا قند ونباتی
من لداغان او منغا جان زبوشکرانیه

لو

لووکو سودا و دینم هر دما دینی دینم
دین ہم حیران دمینم مشتری یا زهرہ یہ

شمس دینقبر جاسٹ فدا صد کو اکبر چار طرفدا
مشتری هاتی برندا استوا جو قبلہ یہ

افتابدا استوانے از ٹبر ضربے جفاٹے
جان فدا یتمہ لقائے شبهتی پروانیہ

ہن تو مقصودی ز دینی لو ٹبر موجا اقینی
قت دکم دیدا رو دینی مظهرہ لبس زیدہ یہ

روهنیا چا فیت نبیان مرشک مجزوب و دیان
داری د ردو برینان من طلب دینا تیہ

پے تہ تہ نازك مبارك بینہ سر فیت چا مہ جارك
من جروح خوش بن بچارك روهن بن پے دیدہ

پین کنا نازك ٹنوری تلین جاما طهوری
لے ٹما و ر ٹدو بجوری من زیارت توقیہ

د السر چاقان بمالم و بلبلو وردین بخالم
جار کے رحمی که ظالم شفقه خو جقۀ ویه

ار نګی رحمی تو میرو دی چبت حامه ایرو
قط بجارک به اسیر و کړیتی سی سالهیه

ستون جهی پیکان و نصلے ذ تلین یاقوت و فصلے
ار نګی درمان بوصلے ذی هر کوتین تیر کرفیه

کرمین یا زیچوه با نرڅی و قند و کلا فے
بیت دوا کت مه دکاما حیا تک لے هیه

نه تبی قند و نبا مظهری روح و حیات
هم تبی هم عزو لاتے لومه دل بتخانیه

خانه لات از دی تو به چه شیرین دلبری تو
هم تو حور و هم پری تو بیخلاف او کعبیه

ما دبت بیحق خلاف مروت ما فی لصافی
از بلے بیمه طوافے مین به اکود سجدیه

دازنادره

دا زیارت کم نشي پر زحل بیتن قراني

تو لیم سر لا ستاني چا قنیر اموجیه

بې نشانېن دا نشان کې ماه و خورشید قرانه کې

بنده کلبي آستان کې دور نکي خوش تو لیه

ما بزهري شکرینی موچه دي هم خفه بخوني

دا رقیب ملعون نه پیني پر علیه اللعنیه

کډ به پر کل و دا دان حاکمي شهر و بلادان

دي تو دا خواز و مرادان دي کسو بیچارَ یه

کر نه بخشي و لمرادی ژوی حیات خمر و بادی

دي بکم کله و دا دي دا دمه دپیا بر تیه

دي تو دپیا شفقتي کې تو بنشا نا جیهتي کې

مر حریمن حرمتي کې محرمین بې پرده یه

دا دما صحبت بجوش بې جام بخوز لعلان بنوش بې

مر حبیب صد رنګ سروش بې دین بره پر عشو یه

شربتناوی جام و طاسی یارکودی بت انعکاسی

بیت مزی فیظلك زکاسی فحیوان بجویه

ای زنخ صرخ قحواری خونداف خطی غباری

مستیا چافنیت خماری قنج بزان او زیه یه

من لدل تیرك مغل دی تیک زبرخونی قرلدی

لے دیم نیرا کودلدی او زچافین شهلیه

دوهنیا چافین ملاخنے خالقی حسناته دانے

حب تبی دامن کدانے حسن و حبیك چشنیه

دیتنا نورا بحق مه صدنسق لوتین سبق مه

پربنی اردان دحق مه لے ملاخوش بندیه   ول

طرباتاب دار عنبرکه

خمرین شنک مسك وازفرکه

لعل زمسک و عنبری برشین

زکلانے حنسریان تر   که

کر

کسک وصورن ژرنگ قوس وقزح
ژ سراپا گلاب وعنبر که

سرمه پوشین سری بسر کل ده
عاقلان بے خراب و ابتر که

هر سحر دسنکے ژنو وزکپز
عرعر نپکدا اسرابر که

قد وقامت سشرین وناژک ونر
لے سراسر بفصلین گر که

بنر کیزن سر کران ہین جارک
دو قرانان لیک برابر که

ہمتے کوک بسر دری قصر
ہجوه کوکے لشاه قیصر که

وره وک روژ بسر دری کلهی
عالمی تپکدا منور که

وک کلا زړ بو سر وانه يرم د
مه بقربان وک ژړ که

وک کلک زړ د بڅا نه مه از
تومه تيکل خوه وک کلا زړ کړه

وزه جارک اګر تو لطفي ګړ
مه بقربان يک دو خنجر کړ

زاهد خشک طبع سودا يسے
بدو جامان طبيعتى تر کړ

ګه جارک په خنده شکر تنګ
تيک مصرا مه قند و شکر کړ

خط و خالان نشان نشانے دره
مه ژاغے خوه را بدفتر کړ

بے لشتر دبدين پلے دائين
خلوا صوفيان منوّر که

گرچه بلبل جوهرا ذاته گُلُه ولیک گلی رونق زعشقا بُلبُلَه

گُزده ذکری حال وجوش باده ویرفبلبل را رِخونت بُلبُلَه

سوسنان صدرنگ آفیتین کمند وان دِکو دل بند طایک سنبله

سنبلان سنوان لدیمی تازه کر آفتاب برو دبرجا سنبله

فست بریکی فی دے حاضریکت فضیا فیصل نه کار سنبله

عرعرار یکین ز طاین صوروز نمربان صدرنگ شیرین غلغلَه

زم زماعشقی ز بالاته خوار قدسیان آفیته چرخی غلغله

من ز دل ناصورکه والسیتان لاجرم اق نشیبا داغا گله

بلبل وپروانه فصل ودین جنس عشقا من تیزه در دل گله

نرگزا نازک قد الشهلا یست دین کریم از بلبلان صودا گله

طبع لامع وش ز منت بوالحسن مین دِ دستند از الغفار ولد له

اُشقر بذ فعل حتی کرجپ بارک الله خوش بز رهی قله

زلف وبسکایر زمین دل بیز ملا
رشتبا جانه ملا اوکا گله

ولہ

فلکا اطلس سر کښته د جامه حبابه

موجیا قلزم عشق مه لسر دست غرابه

دل کمر بسته عشق و بچوه زنار پرستم

مي و معشوقه دعاي و مه سجاده قبابه

ز حجاب وره د رنازکه و مستانه بخش تو

تو جهان زیر و زبر که بجذي اي عتابه

دست جبریل هلاقیت ز بز نا ته نقاب

بیقین قانه لورژي و وه ریجتینه نقابه

مه به اشراق سوالك ز لبي غنچه کشا کو

کو بالهام مژانے د سوالاته جوابه

تو بني سا زبه آواز چه رنګي ته دخونت

الله الله بجذي قط بنهي اي چه خطابه

که ده نابه ز لب لعل بقا نون حکایت

دي چه شهد به قیرا چه د دن شهده ربابه

ه

ته دیتن بمراشست وشوا چهره دلکه

مه طهور آتش سیاله وجام مینابه

خوش پریشان صفت و مجمع صورت خالی

پیر عشقین وجوان طبع ولیدل عهد شبا

دوره دستین زجنابی مه دیقی یکی زخیرا

خف دجشامه زدل بیت وبرت عین صوابه

مه مشترکه دوچاقین مه بساطا قدما له

پرلینک من هیه مئ بینه کومن سینه کبا

کسک وصوران تونبی چرخ لدورا دوهلالان

دوقران مانه برابر شفقا پرده عصابه

عرعرن طا دشیالن و رقان جذبیه قیرا

نیرکزان سردکران لبنفشان خم وتابه

چیچکین قوس قزح رنک هزار رنک سمایه

سنبلان کردت خناقه لگلان تازه کلابه

مست و هشیار همی گځلهن رقص و سماتین
ازنزانم چه نشی گیغه نزانم چه شرابه

خالک پایین دِ دیږ اسکی و تولان خوه دناسین
مه نه سوجه و نه گناهه نه خطا اچه عتابه

ز وصال احوه زکات بِدِه مسکین و فقیران
کو جمالانه کماله دِ کمالاحو نصابه

عاشق مسئله خواهی و ره ام مفتی عشقین
دستکی سنته تیدا و یکی نص کتا به

دل بشود رز نفاق کو بدنت سینه براق
بصفا همی ارباب دلان وه چه صفابه

نظرا عین عنایت بمه داشاه ولایت
زعنایت نظرا دلمه تری علم عبابه
حابه

لب لملین ته بی هر دو بیک نقطه علمن
لخلی حرف الف جزمه شبی حلقه بابه

خط

خط و خالین ته به مو موږ مسئله کوین
مه ږوان حاشیان سینه بنے شرح عبابه (لبابه)

اڤ حیوان ته دڅے راست بنوښی شب قدر
دست بر کردن برو پیچ خمان زلف بتا به

(شیوهٔ)
سرکښی سینه ارباب وفا نیسنه رحامن
ته ږد لصوت ملابس بملے زا بجفا به

ته ږبسکین خوه کړه دار دبختی مه کرینه
مه ږنلفین بخم و تاب د دلدا خم و تابه

ته دڅے برق و بروسکان برشینی تو نظر ده
ته دڅے روږ خوه یابے ږشبانا خوه خویا به

ته دڅے زیر و زبر کے مه تو زلفان بدو بربا
ته دڅی قبح قیامت لمه راهت بخوه رابه

قست سرچشمهٔ حیوان حقیقت لمه ملا
بجهانے مبه مغرور کو جهان عین سرابه

ول

مه لو قیجان لسر دسته کو مهتابن هلال ابرو
نماین مِن دمرالتی میا صاف و زلال ابرو

ته شیرینی و زییانی ته رفتاری و بالانی
بنی نونن د طغرائی لبا لاهر دو خال ابرو

بلابت صائم الدهر و بلا افطار جار کبیت
کی زانت کو دلبردی خوابن هردو سال ابرو

منی مستانه ریحانی دلهمن دی دآماجی
رشاندی شپیگ تیران بقوسی هردو مال ابرو

سحر که ماه سیمایا مه جو گلشن بسرانی
لسر جافین نشابند اخرابی آو هلال ابرو

دبین خاور پرستی تو نزانن مِن دگشفی دا
نماین مِن دشرقی نا زکا کردن شمال ابرو

تینی ما هر ترا زونه د بابی حسن و کیشا
هلالی خاتما حسنی لوی دیما بخال ابرو

مه جهر

خاسوغ

مه جوهر عنصرك خاصه نما ابرو دطالعما

دني تقويم انسا الطالع بون هلال ابرو

ژ زنا را دويريد الهندا ثا چليپا نے

بجوابه مه بر جبه بلے اما خيال ابرو

ژ ما بينا دو ابرو يان دبينم قاب قوسينى

ابرو
دوت من طرفة العينى جوابا مد سول

د باطن سجده گاها من ژ سجدا هردو ابرونه

بعينى طاق محراب دعلمى اهل حال ابرو

بشيرينى بزبانے چه كاتب بو دكيشانے

ابرو
تعالى الله نشان دائے چه وى شيرين مثال

اكر دعواى موسا دعشقيدا بكم جائز

ملے دائم تجلايه ژوى ترخا سلال ابرو

نشانا قاب قوسينى چه قوس آقيته ابصاران

د تقويما تجلائے دسلوى بون مثال ابرو

وله

دشمنینه از برج قوس ابروغاندن ماه نو
خوش خوش ذو قوسی ابروان ینکی کساندن ماه نو

کوشیندو نونان هر بیتر بادان ذو قوسی بر وتر
تشبیه انکشتان بنی صد سر پراندن ماه نو

وی کشتی بدر تمام احسن زبالا ظلمتی
وی زاستوا اکزمیان چرخی رشاندن ماه نو

وی بوجهی آفتابی کاه کهش وکاه خف
عارفین صاحب بصارت حیراندن ماه نو

مثل دزانم دانه بز قوسی هلالی قبضه زر
لو زبالا کوشین نونان لفاندن ماه نو

از دبیرم دی لمن دیبا جکر صد پاره کت
وی لمیزان هر دو شیرازی چقاندن ماه نو

داخل مجلس ملا اپشف نشئه بو کو خف
جام روحانی لاهل دل نشاندن ماه نو

- ددرت

وله

د دلبر اینکیک نو بار من دی او کمان ابرو

لبالا جدولك جبار تپید ا همقران ابرو

کو حق اق خط و حرف کپښان لطالا ئی مه در یو نښان

دو قوسان کوشه لي بادان لر پیوسته ما ابرو

ته دیداری ته رفتاری ته الماس شکر باری

بعینی ره لسر صادان دو نون ریحانمان ابرو

بحمد الله بغیر ونی بوجهی دلبري من دا

کوماهي نونشان منډان زطاني آسمان ابرو

تعالی الله نشان دا بر بحسن او نسق دایه

زنقی صنعق حق اق نښان چشم اق نښان ابرو

ام

ز رعنا نرکسین شهلا لجالي همقران بن او

هزار رمز و اشارت تین دینغ بوچمان ابرو

ملي دل تنک پیکان ز محبوبان مه بیشانن

کماندارن دغدارن دبرجا اسمران ابرو

هر دبر قالو بلابی بلکوانی عالم هبو
چرخ کردان دور کردون کنبد مینا هبو

عرش و کرسی هیز مخفی بون دکنزا قد رتی
حسن حق بود استوا لاامعا عشق هبو

نفعت بون حکمی صفاتی او ز ذاتی لم یزل
عاشق و معشوق یکبون شمع هم پروانه بو

حسن و حبی اتکوت قدیمن لی جدا بون اوز یکی
لی نها اسمی حدوثی لی حکم تفصیله بو

یک د ذاتی سرشونا بو جال و حسن و سر
یک د قلبی اهل دل نا دو جلا لو جذبه بو

عاشق و معشوق الحق هر دو مرائین یکن
لو د عینی جمع دا اصل قیم آیینه بو

حب و حسن اپین ظهوری عشقه اصل عالمی
اصل اشیا دا برابی وان چه اصل و ماده بو

جذبه

جذبه و سیر سلوکه بو محبت باعث
جهدیله عشق و حب جنید یکوکره فنیه بو

سالکین عشقی یکتا ایلی حوجه بنین ازبیم
جامیه پیری طریقی سر رنک شهزاده بو

رنک رنک اهل مقاماتی طریقی چو به سیر
هر جلالهن جمالی سرمیا اق باده بو

ای بوی عینی بماتی باده نوشی عشق بو
ای بوی محوی فنائی عاشق بیچاره بو

ایک زوان پروانه بو صوت و فغانک ذی نهت
یک زوان تشبیه کوینی باه و ناله بو

آفرین اسود عیونی عاقلان سودا دکن
کزمیا عاشق فدلکفتی زجا قین سشهله بو

عاشق و معشوق داوصل بیک بن بی حجاب
محو بو بالذات عاشق لود عشقی پرده بو

لودعتقیدا فنا بودا بیت بأبدوست

عاشق باقی بنو واصل حتی فانی بنو

نقطهٔ علم و سوادی حرف ونقشی عالمی

سر دردن معنا یکی اصلا سوادی نقطه بوا

هر یک ودی یکه بمینت اول واخر یله

لاجرم نا بن دوبن ای دی بمینت هر هبو

هرچه دعوائ دعشق داملا ثابت کری

ولــــــه   عین دعوائ دنفس لامر دیسا شهده بو

من دی سحر نشأ مجر لبی دبر مخمور بو

اودیم زدی سر مشتری یارب پری یا حورن ربو

حوری وشه کاکل رشه دیم قرقشه خال حبشه

خالین دقومسکی تتر نازك بشر کافور بو

نازك لطیف کردن خفیف لبی شریف کیمه وقیف

من دی بوقت ایرولتخت اونیک بخت فغفور بو

فغفور

نعفور سنو سیما دره هیبت بره برد لکن

اوهاته مش من جونه هش دل لوز عشق هور بو

دل بوکوی زا یا بری لازم هوی دی او زدی

من دی کلات او سوماك وك مشعلك بر نور بو

دیم فتنه خال عنبر بوما وره لب شکره

اومی برست منها ومت جاما دست

جام بر کفی بر زقر قفی لدنکی د منها صف

حسنی لیم وصفان نشیم هرچی ببیم زی دور بو

دامن سرونش ودمی بنوش ذوق وخروش لوجوم زهرک

زعشقیا یا زبخویا اونه زمیا انکور بو

من دی بخواب اوماه تاب دا دل گلاب جوته غراب

دل سوشاند خون لی رشاند قنج هر شاند تیك هور بو

هوبکر جسد توسی صمد تیر دان کبد داد ومدد

جرحان زنو خون دایه کو عنقا مه لو مشهور بو

لؤيك سنتو بن تين سبق نور اشتق دادل شفق
ژ بر غنبغبى وى كوكبى لى بنده بى دستور بو

ميرا نظر دامن سحر خجليم ژ بر لى او قدر
ذانم كوا و نورا الرو وك لؤلؤا منثور بو

پاش فرقتى ژ محنتى ژ ظلمتى چوم حضرتى
وصلا حبيب من بو نصيب ملعون رقيب مهجور بو

جاما زلال خمرا حلال يا راشپال دامن بحال
عشقا عذار صوتن ستا رنيف مه و يار صد نور بو

پر من زجر تيتن هجر لى بو اجر صبح و فجر
شمامه هل بو صد عمل منت مه دل مسرور بو

فنجاد دست

احرام مه بت اسود بو قست يا رهات و مت
جوتى حبش تير دان بوش حجامه خوش مبرور بو

يا روعده دا بلمل ين خود اورابا مدا چين پرده دا
د سيني چوم وعده كوژ باده مخمور بو

تمت

شانه جقين غم نيك رفين شما شفين ملكرانين
دردو بلادين بوين هلا عمرك ملامه جو دبو

وى كاكلى چينى دلى قلبى ملى دافى دانه لى
دافا دلان نيف سنبلان صوركلان منفوز بو

ول

كس ندى قط دسحر كه كوجه نازك ورسى تو
منكلو نيركزين مست بى تو

زانم نه تنى بس يد بيضا تو ددرى
ورخوشكه شهيدين خوه كو عيسى نفسى تو

روحى ونجسمى نجالى بجه اسمى
رنك رنك تيبيه كنغ وشهو دى چكسى تو

روزى تو لشرق بجما لاخوه وبرق
بالله زسرچشمه اقدس قبسى تو

بنيه تجه نورى وتجلاى جه طورى
كه كه لسر ابرده جان ملتمسى تو

شمسا فلکی یا ملکی هیژ نزانم
حوری و پری یا بجوژ روح القدسی تو

جانا جرسا رهرو عشقانه ازم قت
الکه بفغان و حرکاتی جرسی تو

ما یک نفسک من د بتن بته وجودی
دی بیته کونم هم تو رجی هم نفسی تو

عشقانه سکو زینه صفت زیر کرین ام
اکسیر اقینا مه بعینی و مسی تو

من کوژ نکاران تو کلی بلکو وه چیتر
زانم بعجب هر نکو خاری و خسی تو

وی حور سرشتی لمه خوش میوه بسر کر
جناته وصالا ته و آتش پرسی تو

من کو د شقان سبت بجو مان بطوافین
کرعنو د زانین بچه قست و هوسی تو

امی:

مِن کو مه تپیغان ڤنداکن ژ دری ته
کوام ژنیا تین و لطبعی هکّی تو

مِن کو ژ کمند اسر زلفا ته ڤرستم
پرواز لبی لمله مکو کر ڤرسی تو

یک دم ڤنهیشتین ته دهامون فراق
بی همدم دردان کوچه فریا دِرسی تو

مِن کو ژمه دل شبه نخو دخوش ته بکرکو
کرکِربد ولعلین خوه شکر کو عدسی تو
نیک

مِن کو لرخانین کو نج رو وکو فرزین
شه کو میکن ما نِبازی ڤرسی تو

مِن کو ته دِڤی سر ژ رقیبی به بزم از
کو مِن ویه زانم دبری ژی مقسی تو

تا چند بجف باده بنوشی وه نفس دا
لیم بدف وئ و ره میری حسبی تو

مِن کوڅ قدیم ام مِی عشقا ته دِنوشین
کومِن څعشاقان نښتی هر توبې تو

مِن کو دِ شغان شبت شمالان دِصوتین کو
پروانه صفت صوتې بے صوت وحسی تو

مِن کو بصر و قوت سمعامه توئے کو
زاینُ ته آمین روح و مجرّد تفسو تو

ته څ زلف بتان سخت ملا دشن تره طالع
ولـــــه
یاری ته سحر بیت وبرت پے نحسی تو

ایرو څ نوبراتِم دیسان څرمزا دلبری
مجروح قوسی پروشم تیر دانه یقا جگری

تیر دانه قوسی اسوده شهزادیا شیرین قده
کشتینه وکمن ده صد وی پادشاو بکلری

وی بکلری پر کشتنه انگشت بجونے رشتنه
ما اهل دل تت هیشتنه صوتینه منلے مجری

۷۰

لێ ازتێ سرتا قدم یکسر دسوژم دمبدم
وصفێن دعشقێ ازچه دم نابێن حساب ودفتری

وصفا اوێن وعشقێ حسن وجمالا وشهی
نابێته شرح ومدحه احسن ژنقشێ بشری

احسن ژحسنا دیم دُری شیرینی وگفت وسری
صد زاهد اِخستن ژری وی نادکالتب شکری

شکر دناف لیفانه وی ریحان لدور سیفانه وی
مشعل دنیف شیفانه وی ایبی ژرنگی فنری

فنرنیه نورا حقه حسن وجمالا مطلقه
برقه سپیده وشفقه زهره وشمسا خاوری

زهره وشمس ومشتری من دین لدنیا انوری
زلفا مسلسل عنبری سر دایه حوضا کوثری

حوضا لکوثه چشمه تێ باغچه وروضا قدرتێ
هر دم ژنوقه سر دتێ خمری وطایێن عرعری

خمری وُ دَش بکاحریرو ژبونلد و زبدرامنیو

برجاکو حاکم لێ دومیرمن دبن لتختی کشوری

تختی دو میرو بگلران میدان وجوقاکو گران

اصلان وجوتی می خوران می دشرا باساغری

ساغر دست سرخوش ومست وقتی تحرکه دست بدست

غفلت دو بگلرمی پرست کشتم بدرباخنجری

کشتم بدرباکیبران کرنم وخدنکا آقران

رمزو اشارات وسوران دان دل ژتیغا بجری

دان دل ژ برحسنا بنور برقا تجلاّ یا صدور

لَوصوتیم وک کوهِ طور رحبّ واڤینا انوری

حبّاتَه ما خوش هِشتمه هر روژ ژنو ازکشتمه

یکسر ژ خونێ رشتمه تیرو خدنگا قجّری

کزمین دشیرین نازکێ دربین دوی رِمبازکێ

چوسینه نیف دلکازکێ مِن دار ژظلما دلبری

بژ

دلبر چه بې حده ظالمه چا جار کړه نګت پرې لمه
لازم بجا الم عالمه لې برد دیرت غدّ دې

[شفې] لازم بقتلا من د ځه هیڅ ردن د دل ماري
پیکان د جګر کاندا چې بند کړ بتو کا عنبري

بند کړ ګلاب و پنجیان دل ما دنیف کنجیان
من آه ز دست وان غنچیان کوکې وګبارودین [برې]

رمز و سرین شیرین لبان تیر ځو برق و کوکبان
ریزا مسلسل عقربان کریان لدورا قمري

من دی لدور بدرا تمام حرفین د مکتوب د الولام
وی پیش روی باطن رقام یغما کړم سیمین برې

سیمین برانې شکری او حوریا نسبت پري
بژنا ز نور دیما زدی بیهن ز ګلاف و ماوري

بوما ور شیرین لبې وی خوب و نورین غبغبې
بدرا د برجا عقربې کنکې ز بر پردی وري

بدره ژ قدرت لې دوړون او قاتلا ستو دعیون
پر راګرن وې قتل وخون عالم برویغا کری

هر دم بظلمی وی دصوڼی قلبی ته حبا خوی تړی
لازم دبیم من دی کړی کس نینه چیتن مهدرې

کس نینه چت مهد دبکت بس کړ نیان ابتر بکت
خملې ژ زیری ز دبکت شفقت بکت لنک زیوری

کت
شفقت بدیدا راخوه کت قستا بریندا ری خوه
مشتری
دابهر دور شماری خوه کت ای سر لقتلان

فتلین سیتهماری شقین آخر بسلو بیلا خوشین
ترحان لدور سر ولچقین خف بون دطا چنبری

خف بو دینف تور اقزل ایلان متا سر لمل
بری
کستین و ژهر آشته دل هیژ کشتین رمزا

کشتیه ام شیرین لې تحلې کتین رو ژ روشی
کرا زبینم بجوبې ناګم ژ دل هیژ باوری

او

اَوْنَا زْکَا نسبت کلی جامك ژکوثر دامِلے
مَسْتَمِ ژبرْ قالُو بلے حقّ برُو ژاکثری

ولــــــه

لات حسنی وشہی خو بانے بجوّه هَسَم خانے وهَسَم خافانے
یوسفی ثانیے ابرو خانم کو به حسنا خوه ندیری ثانی نه
بسروجیت دسہی خوه پُری وگن ته نیشن ژبستان سلطانی نه
به طبل خانه شهی وَرَه تختی توُ کو ایر وشہ کُردستانے نه
کا سکلے بر ده بسر خال وخطان کو مسلسل ژنهی ریحانے نه
اسم اعظم ته دِ فی چِل اِسمی ژدو حرفان به معمّا زانے نه
چه برات بو وه به بسر داکال جین به جین مست ته بطوفا دانه نه
توُ سلیمانی حسنی ژ برا خاتمک لعله لکوهر دانه نه
چه شکسته مسلسل یا رب کو توے نسخه کرار دیوانے نه
گرچه پر خال و نشانه امّا بته نیشان کو توُ بے نیشانه نه
ای پری حور سرشتی هر چند ژ بشر نه آدمے وانسانے نه

سر سبحانه ز حسنی ویست — احسن الله ز سر اسبحانی

چه حدی عقل قیاس ته گرنت — اقه برهان گوتو بے بزهانی

مه تمنا ز نسیم خاک رهٔ — دا بکین دیده دل نورانی

نفگک بی ته مه لَسَنی باقر — نه پتنی روح وجان وجانانی

صد هزاران زه ته پیکان دردلن — لے لدردرمه پتنی درزمانی

ته برتین مه گواندن وپیا — ز نوا کره ته لداغان دانی

ته ملا پر دِ جگر گرمنه لو — وه پریشانی و پرایشانی

ولـــه

ځے فرقتی ابتر کرین فریاد ز دستی فرقتی

زار و ضعیف زر کرین فریاد ز دستی فرقتی

پیرمام

پر زر کرین ولـٔ زیرمام چافین و زلف

دائم لری چافین ریمام فریاد ز دستی فرقتی

چافین رفتار اتربوم مشتاق کلدا اتربوم

لودور ز دیدار اته بوم فریاد ز دستی فرقتی

دود

دوڑ بوم ژوی رفت وجنی ژوان عنوه وکنی
نائے بچاقان مِن دِ نے فریاد ژ دستی فرقتے

دیا بمن رِژ بوخمام خوذی لچاقان بوحرام
عمری بقے حالے حرام فریاد ژ دستی فرقتی

ساعت لِمِن نیک سال بون دائم لسر دست فالِ بون
حرفین دہارتن دال بون فریاد ژ دستی فرقتی

ایروتنی درّهات الیف معنا دچوبڑ نا شریف
یاخاره لے کیمخه وقدیف فریاد ژدستی فرقتی

نے فرقتی دل لِمِن شواند جرحین قدیم دیا کواند
بشینین صور داطواند فریاد ژ دستی فرقتی

داغین مه دیا رش کرن یک یک ژنو اتش کرن
لے زیدہ پنج وشنش کرن فریاد ژدستی فرقتی

سوداوسوسو کیژ کرم پرهیستر وخون ریژ کرم
چندان وه بوم لے هیژ کرم فریاد ژدستی فرقتی

بااللهُ ژنالړو زاريان کزمين دِوان خمارِيان
خوُناکرين شغطاريان فرياد ژدستی فرقتی

شُف بوُ دنيف چشمين مَداحتی بشيرمزکين وَه دا
دي به سحر شاهی گدا فرياد ژدستی فرُ قتی

مزکين کودامن اقُتدر روُحاشرين ږُ هاتَه دُر
پيلک لِمن روُن بوُن نِبر فرياد فرقه

دوُن بوُ بديږ اراته دِل بوُ غرق انوارا ته دل
نارَت ژفروا راته دل فرقه

منّت مَدِلُدارلخو دی ديا ژنوياری خو دی
سلطان وحوند کاری خوَه دی فرقه

رُنن کاکلين سنبل چقين
منّت مه ديا غم رَفين

لوُ بوُ لدل حبّ واقين
فرياد ژدستی فرقتی

دردی

دردی غدا ربیم فرقتہ فرقتہ جان پر زحمتہ
یا سہل عاشق رُح دتہ فریاد ز دستی فرقتی

ناری فراق وصوھتی ایشا خد نکا نوھتی
پرسکن زعشاقان تنی فریاد ز دستی فرقتی

عاشق اوَن ھردم مِرن چنیکو رمزین دلبرن
کیبر لد لمِن بہتِرن فریاد ز دستی فرقتے

یا رب بدا یدا راخوہ کہ مِن واصلے یاری خوہ
بس صوتتا یاری خوہ کہ فریاد ز دستے فرقتے

مُز دوست ساتک دُو رنگی پرکنہ و مہجور نگی
دیان زنوہ لھو رنگی فریاد ز دستے فرقتے

آخار یا دلبر ملا بِکسینی دجا نان وک جلا
دیدار قسمت بوھلا فریاد ز دستی فرقتی

دلـــ

ای شهنشاه معظم حق نگه داری ته بی
سوره انا فتحنا دور ما داری تبی

هر کاری پیشه و زکیری عنانی همتی
زهم بی پنکی تو و کیوان رکیب داری تبی

دائما منزلکها سو راته بت برجا شرف
طالعی فرخنده و بختی سعید یاری ته بی

سبعه سیاره و نه چرخ سوکردان بی
کردش و دور اعجبی ز خدمت و کاری تبی

ماهتاب دولتی یک پرتوک شمعاته بت
آفتاب رفعتی برقعی زانواری تبی

لامعا فتحا ازل برق ز برتاجی ته دت
کوکبا سعدا ابد نجمک ز سیاری تبی

برق بتوکوا اخترا لصد سا جان دت
او کو کشفا دل دکت رمزک ز اسراری تبی

دلت

رایتا فتحی زبو نصراته هر سو ربت
شهسواری نر سجائے علم داری تبے

ندتنی تبریز و کردستان لبر حکمی ته بڼ
صدو کے شاه خراسان د فرواری تبے

گرچه در اقلیم رابع هاته تخت سلطنت
پادشاهین هفت اقلیمان سلام کاری تبے

چیما سلطانے یدع لالیک باغے تبے
گلشنا خاقانے خارکے زکلدارے تبے

ای زامری تے مکرم سرکشی گت بت شمع
سر بری تیغی ته و مقتول موکاری تبے

شاه باز ارچند پروازے هالائے تکت
نے دیغ نوراته ودی صید شنقادی تبے

شیر پر هیبت ددیرت پر بسهمی زیړه
ساعتا غفلت خوابے دی کرکو باری تبے

هر سری دولت هیڅ دی هر دینف بذاته بې
هر کسی عاقل پټن دی هر دجو کاری ته بې

ای د ځې آزاده بت دی چا قنیں لطفا تبې
هر کرا استغنا د دل لبن منت و بادې تبې

هر کسی قسنک د دل دی قست در کاهې تکت
ای دخاطر ارجوك به هر دجو کارې تبې

ای نر د ولتخواه حضرت بت زنیڅا جان و دل
شبهتی اهل شقاوت قهر آزاری تبې

مابعیش و نوش شاهې او قدر عمری تیت
چند کې سالك د د ودېنیت بر کاری تبې

هر کسی نژ دل دعا کو و ثنا خوانې ته بې
کړ تیي قیداتړ و آرمانځ نو باری تبې

مدر کې علمی ظهیری شتمیك و صفاتر هات
ورنه کې عالم بشان و قدر و مقداری تبې

تمت

قست و داخوازکړیدائم زجانُ ودل اقه

هر دِبندا خدمتی بیش دست دیداری تیږ ولسه

خان خانان لاّمی نجما ته هر پر نور بے

کښتیا بخت تر زی بانے مخالف دور بے

کوکبا سعد اشرف طالع دنیف برجا تربت

راتے نر چرخ بالا شبت مه منظور بے

انجما چرخا مجدّ دهر زِ ذاتے تے شریف

کسب انواری تکن حتّی کونخا صور بے

هر زیارت آستانت بیت شما دو لتے

داسحر کاهان ز دیدار اشریف پرنور بے

اختراتر پردا یا غیبی اگر بیتن ظهور

دی بے نصف النهار و رت شبا دیجور بے

هر کاری ور گرینی بیغه عزم و همّتی

بے نهایت برمرادو بے عدد منصور بے

آیتُ الکرسے وُانعام هیکلا جانے ترین
دُایتا فتحی بِنصرالم یزّل منثور بے

خیمیا نورا عنایت ظل ممدودا ترِبت
سوُرهٔ امّ الکتاب ما دارحضرت سود بے

باشِ نوشیروان دبیم هرحُاکمی عادل تونے
مثل حاتم دُابدانے درجهان مشهور بے

ماجزیری شبنه دارتخت هفت اقلیم بت
دابحکم وسلطنت اسکندر و فغفور بے

مثل جم جاما زرین خانے ترز بادهٔ
دا زخمرا شادمانے دائما مخمور بے

ما دباغ عیش و نوشی هر ببازی ارغنون
کامران وکام بخش و دلخوش و مسرور بے
پسرنے
چند کے شیرین سپر دربند پیوندا ترین
بند شاپورا ترین داحنروی شاپور بے

هزنا

هندکی روز و شبن تیک عید و لیل القدر بن
جام مدام پر باده یه لی ترمیا انکود بی

سبحتی روح القدس عردی توپه لی داینی
سبزه و ریحان و نسرین و گلا منفود بی

هر دری نعلا فرس سبحت براق فی کفت
چشمه حیوان ذوی عردی مبارک فود بی

مانه عمری خضر و نوح و ملک ذو القرنین بتن
کنبدا چرخا ملمع هر بته معمور بی

خاص تشریفاتین دربند و دریا عجم
داخلاتین هر سحر صد ذرکش و محمود بی

گرچه در دیوان حضرت پر حقیرم ثبت مور
چشم من چشمی سلیمانی لجابلی مور بی

ای نزوک کوبی سر و پا بت دبندا خذمتی
ما بچوکانی ته هر پرکنده و مقهور بی

مالسانم من دعاکونے لدرّحق وصف خان
مظهری سرّا تلابے ونک درختا طورے

هر دمدحی ترتناهٔ سینه وقلبی ملے
بے تفاوت قلنما هر لؤلؤ امنشور ہے

ز آستانا دولتی غالب نبے جارکہ ملا
داز فرما امکوم دمبدم مأمور ہے

ولہ

درحق نقیری خوه مکه تقصیر ہے
نابت لمشغلا نه من تأخیر ہے

طغرائ همایون کو دکن طره امر
زلفانیه آنے ز خطا تحریر ہے

حسنانه نزانم بجه تشبیه بکم
اف احسن تقویم لو هاتیه تقریری

۱۲

سرّ انّه لدیم آیت کبرایه شبیم
لی نقل وایت بکرم تعبیری

کر قلب حقیقت نیه یکجا رحجرا
عشقانه کرن زیر و زبر اکسیره

ما قدرت دفعی دینت ارشیر علابت
لامع کوبدت صاعقیا تقدیره

بی قدرت حی قوّت مخلوق چه کت
ممنوع لیک عقل دکت تاثیره

نی بسط طلسمی بصد خانه برنت
اسمی نه ور دلدا کو بکلم نکبره

رمزک نه نیی بسته بیانی بزبان
قادر هیه عارف بکرت تقریره

بر بر بر و لب برلب و اندام لیک
خونامه بیاره نه نی تعبیره

ذرّات وجود دا سبب وي تود زانې

نائيسته حباب فلکا نه ويره

آتش پرستي وادي عشقين وعجب

دېنانه پرستس وي چار د به نه تکفير

محراب دو بر هېڅا ته نه بت عارف

نابت کو بچي بت د دنيا تکبر

زانم نه چه فرراق فېد ل لګښته لے

جارکټ د ګوے هېڅ ز درتا بېره

تقدير کو حکمي لسلي جاري کټ

قطب کس هېڅ ممکن په ديته تغيير

ولـــه

صدچين دخوه دا کرښته زلفانه پيچے

شعرامه دحق ته لوچو به حق سپينے

نقشين فلکا کوه د درن چې نظمي

تنهانه بشر هر د کړن تحسيني

[illegible]

عشقہ زخدی دا تو بجوازے زیرا
کس دی تو لبارکھ حوہ بگنی نفرینی

یک سجدہ تہنے فرضہ دِ دپنے عشقے
بن برقدما یار مجالے دپنے

عاشق کو بدل فا بچا عشقے خوند
آیات یکایک دِ کرن آ مینے

مہ ژ لعل لب یار نخوار آب حیات
اخبار بلان نبک بچن دار پنے

لازم بجوہ آینہ روح القدسی تو
لوکس ذرین حور پفے آ پینے

من حبّب بشر دی بہ نسبت بدرن
بیفن و شفقا ناز کیا نشر سینے

اف رکن فصاحت زِ بشر سحر حلال
اعجاز بیان اٰنیہ برندو پینے

وا ناله و آهیمه ز دل هیچ بکره
ورکه بده اینشداق سیری باییینه

فرهاد ذرانت توز پرویز میرزس
اطوار غم عشق وسرا شیرینه

بی نقطه بهن دائره اخشانکه ملا
دور رچه وکت دائرنا نکوبینه

وله

ای شاهد قدسی قلّه بندی ز نقابی
تا چند وه سرکشته بمینین ذ حجابی

بسکین ز حریری تو ز نوما ور لکه
زلفین ز عبیری شکه بانه خم و تابی

قشتین ز خوه چین چین بده بر مسک و زباده
طائین دعصنابر شنین زکلا بی

هریک بهزار رنگ لبزنا تسمابین
خمری ولف نشتری و طائین دعصنابی

ای:

من جان ید بیضای زعیسی چه خبردم

من آتش موسی دیه گلنار شراب

لله وره ستا بدو جانانه جوان که

مطرب بد فیر ابده سی کاه شباب

عنقامه ز برموج وعجاجی بویه دریا

دی زیرو زبر کت مه بدست هند غزا

نه چرخ سپهری بهوا یا ترو مهر

سرگشته او ذی بهرا مثل حباب

من ری ز سراب بتراب برو منکر

حتی ابدا او تشنه جگر ما دسراب

ورکه بده نانه کوشش تیته سمانه

پر حل کر نه مسئله فی فصل خطاب

جانا نه شگو لب بمه دنت عین حرامه

فتوی وه نما حاشیا شرح عباب (لباب نخ)

مفتي مه مې و ناپه وئه قول قديمن
باور ته پيغن که به برچنګ ورباب

برُدا مه چه بازي بنميتن مه ځسازي
بندين ځسنوالې و کښا دين ځجوابې

سرپوش و قبا بامن و تسبيح و مصلے
وځدا پد رنيين لمځه برده قبابې

منت کو ځبخت خوه وطالع بنصيبم
حسنا تيه اير و ځمرا چويه نضابې

وک بادِ لزيني وه کميدي دِ بزيني
عمري مه عزيزي بخدي بسکه شتابې

يا پې خوه زيارت بمدي يا سر شيري
دستي خو مه ها ثيتيسه بې برده دِ کابې

ازچومه سرائې کو شرين قد لِسمائې
کوا او نه ملائې ميه بې برده بلابې

دنمانا

و له

زما بینا د وابرویان د بیم قاب قوسینے
تمامے اثر بنے رمزی چه رنګ آقیته مابینے

سپنے نوینې لسر صادان کو ثاتب کوشه لے بادان
سراسر قاف تا قاف ده رموز احکمت العینی

بقا بینن زبو نشتے حق کنګی بدین یشتی
د عشقانان پری رویان ورن دنیا کوبے دینی

ببر قاشیرو والماسان بتیر یژن د ستهکاسان .
سراسر اهل دنیا ئے د صوژن طرفة العینی

ملا باشر دئے دوری بئ دنکی پئ طوری
نشان دا وکئ نشانے کس د رامین وی د بحرینی

شیخ احمد

بجسنا احسن التقویم بظاهر صورته داته
نظر کے علم الاسماء د باطن عین مراته

تیا بوسا بسن سنامه بیری بژن و بالانے
لعل ابلغ الاحباب اسباب السمواته

رخ تقویم احسن نظرگه سر سبحانی
فهذا الوجه من اجلى براهین وآیاتی

کو نور عشق لامع دت لطور قلب جامع دت
د سیر برزخ الاسما بهایات بدا یا تی

نشانن طره طغرایان لوصفین زهی سیمایان
بعنوان التجلا من براعات العبارا تی

دلو ورسیر بالایان دکلدار انسهن سایان
بما تهتزه بانات لنا من میس قاما تی

سمایان راست وچپ تبنی شمائلن خاصه هلتین
فیا لله فی میلاتها من عطف بانا تی

نوایا مطرب و نای دمان افیتـه جوزانی
فیا هیا بکاسات ویا هیا بطاسا تی

ز نازک نیرکز انازک دستهی دی مر اعجازک
وکم من خشف غد لان اصابت لیث غا با تی

هو

هو الأول هو الآخر هو الظاهر هو الباطن
هو المعبود والمشهود في كل الهويا تے

ز لاشيئ ز معدوم يم نا سے سير قيوم ے
سجودي في تراب المحو من اعلى المعا تے

بجوه رندے خراباتم ز ديري في دي هاتم
چه هيڅ هون د کن ايرو زه رندي خرابا تے

دا قليمي سخن ميرم د شعر يد اجهان کيرم
وتيلوا موكب العشاق اعلام ورايا تے

د عشق شيخ ثاني مه بدل بجز اسماني مه
لذي قلب وذي حجر شفاء في اشارا تے

چه خوش نور دے زلالے تو د قلبي من شما تو
وقلبي فيه الحب بمصباح ومشكا تے
تقاضا وه ذكرت حكمت كو جوخ و لولب و باين
هو الفعال لا تمتز باسباب والا تے

ازلْ عینی ابدیک ان دیومی و قیومی

تنزّل تبتمه تفصیله باناتِ واوقاته

تعالی الله ذلحسنا بدلداری بدلدانه

ملهایجو ته کرپاسالنز چهمن ملهاته

ایرومدی وقتی سحر اودلبر اسندسن دبر

تیسی دلبسی صوردوندر نورکه منزه بوبشر

مکه سیاه خالینی دقو دنکا کلزلف چونه سو

اسود بود ام سجد بر من بت عقد یتنی

غفلت بسر دامن برز میران بعتله کرغدر

تیرداته دلشاه گجر بی مروت تیرداجکو

فریاد وافغان صدکر وصفانتیم لی افقد

لبالی زانم کوروز بوهاته دز سبحانه شاه قدرته

سبحانه شاه جلالهو ستای پرقدرته

خاص ماته دانه اقی جال دیما زعنبر خط و خال

کفش بون دقو سید هلال قیر امدی بدر کمال

لی بونقاب چوکا دال وانی تیک بسته دایه بال

ابستری بادِ شمال   چیچان سری نور ازلال
قطکسر دین اثر بکمثال   مطرب وره وقتو مجال
زاری هنانی دابنال   ساقی ویرین خمر احلال
جارك ترسردیمی قمال   زلفین لیدودا جبهتی

زلفین معنبر کاکلین   مسکی سینه رنگ سنبلین
طاطا بداف داف قیللین   چین چین بستی سلسلین
وایی نسیم تیکمتکلین   لی قت خالا فلفلین
ابلق زقدرت خملین   وی باغچه کل کملیین
لی عندلیب و بلبلین   روزها ترجا سنبلین
غفلت مدی لو خجلین   رحمی که بر صوته دلین
فی بردهٔ جانک هلین   بانی بقا با ظلمتی

برسی لمهداری خوه که   لمجذوب وحال داری خوه که
بر قهرو آزاری خوه که   قستا بریندار خوه که
شعقی بدیداری خوه که   تیکغرق انواری خوه که
لی امر وفرواری خوه که   شهید نوباری خوه که
کستی رشهاری خوه که   درمان زکلزاری خوه که
بلفظ وکفتاری خوه که   زلعلا شکرباری خوه که
لی کشف ستاری خوه که   مخمور خماری خوه که
حیران رفتاری خوه که   کشتیئه تیرا مجنتی

ورسزده جارک کنتیان   اخترمین خومیکنیان ها
بزده بملد اخمریان   بادت سحر ریحانیان ها
داعین شهید وصوتیان   دابینه لی وان تلیان ها
کوژ معجز اخماریان   دوح بیته سردیا کیان ها
هیژنا بوم قطهیقیان   زوان شفقه ودلداریان ها
باشنا لوزاریان   ضربا فراقا مهریان هاها
سبهت ترنا بن چیان   خوناکین شفطاریان هاها
نه هیژ دخوازین نکریان   چندیکو رودین قبلتی ها

چندی دنه بت هرهی   عالم لبر حکمی تی
هرجی دقیتن هه وه بی   لبی ترکنجه وخاره
دائم برمن وحشوه بی   سبهت کلا مرنجه
وی باغچه خارکه تی نی   الله زعشاقین خوه
جانک لا احوالی مه بی   درحق ملی بی برده

ساغر مدام پر باده بی   پرشفقه وخوش معنا
پیتر پر رحم وشفقه بی   هرلیش ترپرواز بی
مخمور جاقین شهله بی   صوتیه نادی فرتی

دردی

دردی عذابیم فرقته فرقت زجان بر زحمته
عاشق مرن هر ساعته یا سهل جار کړخ دته
لے دلبرا فریک عادته هرچې د بندیدا کته ٥
دی بې دت اول الفته کا فک دوان قیرا رته
ذوق و صفا و محبته انجاز نا که غفلته
شیری جفائے لے دته اثرچه وی بې مروته
ئے دی بعاشق نابته وی قسته دخ بت غارته
حتے کو دل قبح زی بته انصاف زمهرو یا سته

یا رقته جان یغما کړت دا معجزی پیدا کړت
رمزی زدنگ عیسی کړت یا سحر بوسینا کړت
زاو لعل شکرخا کړت دیبان شهیدان راکړت
دولت زکو لے نا کړت جار کړ غریبان شا کړت
راستی یدی بیضا کړت مسکے دچرخان راکړت

دی خوش بکت احیا کړت شفقے که یارب دا کړت
رنز کاکلے طاطا کړت صد حلقه چین چین با کړت
همیان لدیم طفرا کړت امری همایون سرمتی

عاشقلری نه ساده بت   خاکادیا یاری خوش بت

صد داغ دده لوک لاله بت   خونی بخوت وک غنچه بت

دی جان فدا شبهت مه بت   جانی عزیز فیدا تربت

دائم بسی وجهه بت   طبعی گویا زلی دی وبت

دا یازدل کل بی پرده بت   فیرا برحم وشفقه بت

وک غنچه عاشق دل قبت   دل شبهتی آیینه بت

عشق وجمال زینک زینه بت   خال اسود ودیم قبله بت

پیشبر دو نوزلان سجده بت   فیکرا برین صحبتی

ای کود میدانی تربت   وک من د زندانی تربت

سربند چوکانی تربت   مجروح بیکانی تربت

یغما و تالانی تربت   هردو ژقربانی تربت

بیمار مژکانی تربت   دائم دفرمانی تربت

حبسی زندانی تربت   مشتاق وحیرانی تربت

صوت زهجرانی تربت   لی مست فنجانی تربت ۵

دی بحر دنیشانی تربت   موجه ژبرخوانی تربت

لی لطف واحسانی تربت   هردم بجونی حضرتی

جامی بە لعیا دان ندی   خمری بجون خوا ران ندی
دُرّان بهروا ران ندی   وان ریحد کلذاران ندی
ریحان وکلنا دان ندی   بوان ذولی وخادان ندی
تو رمز و اسراران ندی   بکوران توانواران ندی

آزا رمهدادان ندی   لە دست بە بدکاران ندی
یک نونکی یاران ندی   نیف موخوە استاران ندی
تیران ذنوباران ندی   وەدەدان لبیماران ندی
ذهری لبیماران ندی   دیشین ندیرین طاقتی

بن عاشقان رنجور کە   شبهت میلە مهجور کە
قلبی شکستی خور کە   شوتا برینان کور کە
شمعان تودی پرنور کە   بزاری خوە ماموور کە
تنها مە بە دستور کە   محرم سرائ حور کە

بوصلا خوە دا مغفور کە   ذوی بادە مخمور کە
دنیف کاسیا مرفور کە   فیضی لدلدا فور کە
بدیمی ذردنک کافور کە   دالان زخالان دور کە
بس عالمی مشهور کە   وقتی سحرکە بادتە

شیخ احمد

مندی بغفلت جام دکف شاغجف دلکر هدف
روز ذات شرف ستیر بونه خفه چار طرف تورا تتق
ظلمت یما صعبت وما نوراشما لانچو سما
لا اودما ذلف بون جما اتن سمانه یک نسق

دکاف
وردان کلاف کرتن خناق لمن تفاق صوتن
جرکه وهناق ذلفین بلاق بون داقداق بندکرهناق
نورا بصر کفت وخبر قند وشکر زلفان لبر
حالین دکر باق سحر دا بیتمدرصبحا بحق

من ذمهریان برنالیان شقطاریاچمک ومیان
وذکشتیان ذوان نیکیان بوان تلیان خوشکه کیان
کرشفقه میز اینمه بیر برذان مترتیز کوما اسیر
نکها فقیر ذلفا حریر اقیت شیر دایز بچق

ای مشتری دیما ذری نه بسر سری بجان بری
اقیت سری کاقا بره لازم هری دی اق ذرک
طلیه بری نیشان بری تیرا قری مرکین بری
عشق سیتره بجرو بری اقیته ری سرما فلق

امی ذری

من دی ژنو یا ژبن دلو بسوند او بیم بدردو
مه دقوسی بوی توشیفانلو نا مصحف ۵
هیستر دوان تین وکجوان تیردان مه‌ولن رشن بروان
دل وک کوان بر کاشوان سرلولوان بلکلین ورق

بژنا شپال دیما بخال اعراب وذال قوس وهلال
نعتی جلال جاما زلال خمرا حلال صحبت بحال
از طلبیا ابا حیا تی بون تیا کوز باده یا
جاما خو یا بو عشویا یا دلو پیا پی تین سبق

یا رمات مست صهبا الست من دست بدست دی جام دست
کاکل دبت طایک ژ رست فیرا شکست نیشانه قست
او لب شکوهات دز زبر طائین دبو دا صود و ذر
خالین دقد لف جونه سر لملان سحر لی بو عرق

جانه ملی زقالو یلی بندم و لی دوی کاکلی
للکا بلکین کلی دوی هیکلی او منکه لی جارکه هلی
بردو ستور دالی قصور بیتن ظهور دعا بنور
نورا عفو رحا لین دهور جاما طهور لملین شفق

شیخ احمد

صباح الخیر خانم شهی شیرین زبانه مِن
تو یه روح ودوانه من بیت قربان ته جانه من
تعالی الله چه ذاتی تو چه وی شیرین صفات تو
نوک قند ونبات تو یقین روح وحیات تو

صباح الخیر خانم صباح الخیر اخانم ور اتما جانم
دوراتما جانم صباح الخیر اخانم
ورهدونا میا جا قان بیم تین و الاه

صباح الخیر مستا من حبیا حام بدستا مِن
خمار ومی برستا من تو یه مقصود وقتا مِن
ز مقصودان تو نه بس من ببین بر چرخ اطلس مِن
بر شتوزن معقوس من ز عیری ته نفیت کس مِن

ذوی زلفز ذوی بندی دایم کم ز بیونگ
سینه چنی سیی زندی ته صوتم شبهتی قندی
شبی شمع وشمالم از ز برجبات لالم از
ضمینم وکهلالم از صفت کوین دکالم از

صباح الخیر اخانم صباح الخیر اخانم
مبلبل ا ابا فنانم
ورهدونا میا جا قان بیم تین و الاه

ببلبل دانشه ودوزی لسووی تیرج وبشکونی
انه ماشفق روزی ته صوتم شبهتی دوزی
کود دم از ذوی حوری تینی جاد کلی شودی
ز وادی ایمنا طوری تجلا کر زنیف نوری

دحن

زحنا وی تجلالنه یدی بیضا و بالای
چه وصفالایم خبرنه و لدلجذبیک دانه
بهشیا دیم زوی برته زدنا جلیر فرقه
سیبه داحتی شرقه ولدا یجمی فر سقه

طریفی نا زکه سنکه صفت حودی بره د نکی
برو زیران هفدنکی دو دشتوزن سینه ینکی
کشاندن لدنه وکجا زان خدنکین قوس نوبازان
زدنکی شیر موکاران دشاندن سینه وکبازان

فکه جارک خط وخالان لیروانمسند و بالان
بجوبین وکد وعبدالان ببنین عید و سرسالان
اجازت دیمه دستودی پری دنکه صفت حودی
نبفا ظلمت ونوری بنوشین می ذفغفوری

زشهکاسا کوترقفه میا نودین مشرو سته
نشانک دلبری کفتیلا زبومن هر سحر خفه بته
زوی حاکه دنوشم از سحر لوهربه یهوشم از
زعامه لودبوشم از بجان ههله دنوشم از

وره بیشے ملاۓ خم شہید و مبتلاۓ خم
بشفقت که لقاۓ خم مرا عمرت بداۓ خم
مسیحاۓ لبیماران کسی کشتی دو در شماران
شہید سیف موکاران کرین آماج نو باران

جہاں دارا تو جیدی انم مصباح الغیبی نانم
وتن دو دنیا میانجا نان بہ نیم ننگ و نالہ

سوال ملا

سلاما من ثنا خواۓ سحر که کو مرافشان بے
بخدمت عرض سلطان عبیر و عنبر افشان بے
بصورت امر سبحاۓ سر القابین زرافشان بے

جواب میر

سلاما صانعی قادر ملاما بے معطر بے
مفرح بے ملے خاطر پیایے لے مکدر بے
زجاما خاطر اعاطر مه هیژزاۓ کوانود بے

ملا صافه

ز رنگ آیینیا جاۓ ته باطن روشن و
در مز کفر و اسلاۓ یقین فہمات کشافه
ز بر قانون والهاۓ درخشان قافیا قافه

میر

درخشان ات درخشان ات سنا برقا تجلاۓ
بجاما رنگ بلخشان هات بفیروزی جلا داۓ
بمن لعلا بدخشان هات ز دستی ماه سیماۓ

تمت

ز دستی شکر آمیزان سراسر غرق مستیمه
سمن بو و دل آویزان بریحان خو بستیمه
ز نورا فتنه انگیزان دوا ز دردمت کستیمه

دورشی مارن پمن بربو مه دلمایه دخیالید
کو سنبلهات کرکو بو دبر کوشین ملالی دا
ز عکسا ستی انور بو سرا بامه د پیالی دا

سرا با ناب رمانی شفق دا عقد پروینی
مسلسل مایه ریحانی خطی نازک لنسرینی
غرض شکلی تر بو مانی ز نقشی چین و ماچینی

مثالی صورتی چینی غلط مانی خطا کیشا
کو من د بو لا اینی ز بر زلفا دو طا کیشا
مه دی بو شکل شیرینی چو استادان وه نا کیشا

کو کیشا کاتب غیبی خطی ریحان الکا نو دی
چه ایت بو ز لاریبی رسا اللہ قدرت و نوری
د یاقوتا مه دی مینی بنیشانه صفت خوری

ز نشنا بادیا کاسی بذات از غرق عرفانم
بوی حاجی بوی طاسی صفت کسرا و خاقانم
ز مهرا غمزه الماسی لتحق دل سلیمانم

سلیمانه از دیبی سحر هدهد بشارت دا
جواب آنز بلقیسی بحال و سر عبارت دا
بجان از خوش تکلم عیسی احیاوی اشارت دا

دما عیسی اشارتکو لبی عظمی رمیم حی بون
دل و جامه غارتکو دیبی معدوم و لاشیء بون
ادا الو خوش عبارتکو مرهم مر معنی و نی بون

نی و معنی مه همرازن در سرا آیتا جام
تنی محرم نی وسازن ددن بی پرده پیغام
د نالن بشکو بازن هزار رنک او دالهام

هزاران بشکوان رنک هات ز بلبل و نیر کرین نازک
زطای عرعر اشنک هات کها دو حامه آوازک
منا سلوا شرین رنک هات به پرواز اخم شهبازک

دم شاهین و شهبازی بناز و غنجه و غنجان
چه تیغون بود پروازی وه شیرین دامه بر نجان
بر مزا سحر و اعجازی برم ریزا کهر سنجان

کهر سنجن رحشیدا دو ابرو مثل میزانی
چخی شاهین د قوسیدا کران بود ر کیشانی
هلالان کوشه جون بیدا ز سنبل است و حیدانی

دو سنبل

دوسنبل راست وچپ لبد دے مسلسل طرة طغرانه
برات ولیلة القدر دے ملائک صف قوسطانه
زبالاکونین جسد بے لبد دی تازه سیوانه

لبد دی کاتب حسنے نقشی عنبر اسا راته
شرنیه غالب حسنے بنیشان د حسن ادا
نظر کړ طالب حسنے کو دلبر دل بری خادا

دلبت صید شاهینان یقین دی دست دی بردین
بناز وشیوه شیرینان شرین دی شهد وشکردن
دتورا عنبرین چینان زقدرت دوح بوردن

بقدرت نقطیا نوی ترکسوت بولینانے
دنورا آتشی طوری چه شوقک دا پروانے
زصهبا یارفوری وی آتش هاته فنجانے

زنورنوری زنے ناری مه موسائے قبس ایسا
بروزی راست وچپ طارے لطیری دل قفس ایسا
بمهرانقش جباری ذاکرمن نفس ایسا

ذاکرمن نفس هلبو زرخسار اشبا فروز
زبومن حل مشکل بو برمز اعجاز اموز
دناد ونور کامل بو دبرقا وی جهان سوزی

بنے برقا تجلا دے ملک هشتن لاٰدم دا
کو رمز اثرن وبالانے بروسکے زهت سالم دا
بوا تا ز رنتا دانے بحرم مهر و خاتم دا

کسے بے پرده محرم بت ندی بے پرده وکڑے بے
رباب وجنک همدم بت عبارت متنے ومی بے
د دسند جام و کے جم بت ز رنک آینیا غیبے

دِ فی اینی من زانے کو حکمت تیته تعلیمے
د حرفین تازه نورانے کو آقیتیمه تقویمے
ز بالاطور انسانے نظر داساعدن سیمے

شفق داسیم اندامے ز بالا پرتو و نورے
بکر آینیا جامے ز دستی مست ومخمورے
تو جار لکه د پیغامے ز نای وعود و تنبورے

بقانون کله ده مزکینی بزانے دا سر اسا زان
ز حکمت تیته تدوینے بعینے معنیا را زان
بدا فا عشق شیرینے د دت طیریمه پرواز ان

د پروازی همارنکین مه سر دا تاج اقبالے
سها سرو اسهی شنکین سرافرازین بپا مالے
لبریے عرعرا رنکین مه بو تلمت بنے دالے

ابدیده

ملا

د ریدا سغاك د ركاهم بلا اول زنخا كے
بلا بے پایه وجاهم ما چو فرق افلاكے
سنكا د كړ د رخودی شاهم زوی بندم د فترا كے

پیر

اكو بندم د بندیدا د قیدا شاه شهبازان
دوسرنجه د زندیدا كهستن یكښی بازن
د دستی شهلوندیدا بشاهین دریم بازان

ملا

بښیر ازان دیم بازم د رمن اقاب قوسینے
بمتے كلنے زازم د بابے حكمت العینی
ملازم حضرت الادنم بذات دی نت زمانبے

پیر

زمابینی بذاتے جت كودا واصل به محبوبے
زتنها دی صفاتے جت اكردی مست ومجذوبے
بطغرا ایك براتے جت بمهر وامر ومنصوبے

ملا

د منصوبا وصالیدا بلا صحب متمام بت او
د برقوسی هلالے دا زفیروزی بجام بت او
د اسرار اپیا لیدا د فمسكن ختام بت او

پیر

د ختما فختامیدا غرض مهر اشهنشاه
خط وخالین د جامیدا نشانه اسم الله
د بختا زلف ودامیدا ملا یافتح كوتا هه

واقلیمی سخن خاقان دوان بخش و شکر ریزی

ژنیشکولا اوزاقان بجاڅاعنبر آمیزے

ژسیمین ساعدو ساقان بجاری هر کهر ریزی

لعنوامی بیشماری تَر دُرْ آنینْ ژبجرْ ینے

ژشعر اتر شکرباری ژمصری نابقزو ینے

بدقت بین صد اشعاری دبینی طرفة العینے

ژبجرا قلزما میران بغواصی کهر جینیم

دبجی شرح تفسیران تودریایٔ وه نا بینیم

ژمیرو بکلین جیرانْ غلامے میر عمادینم

دزلفا لفظ و معنا ئے مه کیتا شاه شمشاده

ژقے املاو انشا ئے مه لوحی دل نما ساده

ژحسنے رونکه داے کوشیخ احمد مه استاده

مکالمهٔ فقه طیران

وشیخ احمد الجزری . فقه

سلاما من حقیری صد فکدتیو تیکن

ایرو دجزیرے حقه لملے کن

کو ژدریا تیرے درمان هیه لیکن

سلامی

ملا

سلامین ملائکتان بی حد و بی حین

شبهت افیت دنظان زمر الميم و جی بن

فقـ — هلاکین ز زحمتان درمان ز لام و یدبن

شربتا لام و بیان نادم بحیاتی

معدنا دالدیان دبارینی نباتی

ملا — اظهار کین معیا ز حسنا بت ولاتی

زنفنی بت ولاتان مه سینه بتخانه

تمیا فان صفاتان تجلا د قلبی منیر

فقـ — دعید و شف براتان ذوا زا مه سجده یه

سجدیا شکری جارک فرض دو صالح

زرده بی زستارک لبرو جبین هلالی

ملا — احسن الله تبارک زسراوی جمالی

جمالا نوردین مافه دو وجهین تجلائی

فقـ — بجرین خوه کتافه ظهیر ددن معنائی

حامیمان

حم عسق [illegible] در رمزا معمائی

حیت حفت حم ان نقطیان لی بیداکن

اسمیت دو طاسیمان میمان ژی جدا کن

با قینه جم جیمان عشقی ژی پیدا کن

مـــلو

حقت خم تر باده دمیکدا قدمی
زخماکومه اراده عشق ریته جاماجم
لوحی دو نون صاده لونیغی دا قلمی

نقـــه

نور
ساقی خمر ازلی قلم ذی آفراند
داریته لوحی اولی رزق و نصیبی قدراند
او بو مراد امثلی نقشی مجاز بی صوراند

مـــلو

نقشی مجاز طلسمه مظهر ذزنکر اتی
صورت لباس اسمه معنای تجلاتی
حرفین نورین جسمه کافنهایر دا یاتی

نقـــه

کافنها اسم کوره طغرا یر دتنو سیلی
جسم کوره طوره اجمالر د تفصیلی
جمال عین نوره کوکبه د قند پلی

مـــلو

کوکب دبیم بشره نور امنزه تی
چه حسنله مصوره اسمک زین اللهتی
یقین بجوه مظهر چرخه صدخرگه تی

نقـــه

خرگه بمن حجابر ستار تکت جمالی
عودی دشن نقابر ندیکم ذی هلالی
پروانه لودعذا به محجوبه ذ شمالی

سمال

شمال حین نوره شوق لر ستارته
پروانه بې دستوره د چرخ سما دارته
خیران سرا غفوره لو جان فدای یارته

فقـ

یا رب حقیقې خالقه داچې جان فدا کښین
راسته امین صادقه چه رنګ بنوناکښین
قبحه لطیفه لائقه دباغی ارم داکښین

باغ ز نور ورق لې یار دی دی ظهور بت
دسپیده شفق لې مظهر ز عین نور بت
پرتو ز حسن حق لې داعکس بې قصور بت

فقـ

عکسی ز حق دابینی د وجهین محبوبان
لحالګی امینی ز ستر او ان مطلوبان
که دالین که دخو بنین دورین ز وصلا خوان

فرقې بزل

فریاد ز دست فرقې دورین ز سلطانان
تیزن زلون برقې هیبت و سرا خانان
دو زمه هاتیه شرقې دبې ریزن بکوتانان

فقـ

کوتانین ز مهدا ران بې حد و بې ازمارن
تیرتین زوان هسارن صد جار صد هزارن
خدنګین دنوبا ران نهین وخف دبارن

ملا

بهین لدل درستین تیر ژسیه کوشان
دو میر بغضب دکشین لقتلا مه بهوشان
ژعین قوسان دوشینن خدنکین اسود کوشان

فقه

دو نون دسیا رنکن بسر لمه کیشان
دربین وان خدنکن لقلبی مه دژوینان
عاشق ژدست هنکن ژداغ و ژجروانان

ملا

دامین مه پردکلن خبرنابی کوتن
بیکیان درتب لدلن بنانم ژبرصوتن
کماندار رشو قاتلن کزمه لدل بجوتن

فقه

کزمین عین صادان باشارت و رمز و سرن
کشاند و کوشه بادان محبوب تیرا فرن
تیرن دو جلادان باطن لدل دفرن

ملا

آفرین جوتی بلک برقن ژسماواتی
شمسا ژچرخا فلک ناتی بیف مراتی
انسان لصورت ملک یان حوره ژجناتی

فقه

حوری تیک جمابن بری دنی کانی
حمی ژرنک جرابن بنزیک شمس و طانی
ژسرمان خو یابن ژحسنا وی کلبانی

مخزی

ملا

شو من ژ دیما زری عقربان درب لبلدان
خورشید و مه مشتری پروانه دمقابلدان
انسان لشکلا پری یان حوره صورت ولدان

فقه

پیوژ یقین خالن دعقدا ثریانه
دوروژن دو هلالن ددیما وی لیلانه
بی وصف و بی مثالن دمزین دشکرخا

ملا

برمن و کفت و سران نباته لیف دریژن
عشنوین لعل و دران لولو شکر دبیژن
غمزین وان آفران عاشقان دبریژن

فقه

عاشقین لب و لیفان شاباشه ژ خودیرا
سلوابه و سیفان بلکین ژ زیف و زیرا
حرامه خواشیفان لکی محبت فیرا

ملا

کسی کو یک یقینن صوته بالفتی
سفان کو خوتینن ژ تیرا محبتی
مهر دار بی تینن دوصلا و فرقتی

فقه

فراق تیک خرقته صید ژ بره حیاله
تو نایه و زحمته بلبل ژ وی جماله
کو بین خو ناکته دورن ژ وصاله

ـــــه

زحمت بمن وصاله عاشق زوجد به
لوتى بدردو حاله زبرقا شعشعه
دماهى بيت شماله نظر كه پروانه

فقـــــه

پروانه لود مرت خوش سينه او بزينى
ضعيفه خونا كوت تيژه برقا آفينى
دپرده ناصبرت دابرت كالا دينى

ـــــلا

پروانه لود صوذى ذلمياجند باتى
فدا دكت رح وزى دكشف وى سحباتى
كوزا زنوفه فرژى باقى بت بحياتى

فقـــــ

حيات يقين وصله دو لات بن لاتد
مراد خوم اصله تيكدا بن صفاتك
زهف نبن فصله ولحد بمينت ذاتك

ـــــو

واحد ذاتك فرده تجلا بفان صفتان
بعينى دل نظرده خملين تعينا تان
تره همه بوى پرده باسمى بت ولاتان

فقـــــ

لات صورتك حقه ز اسماى روحانى
لبال من محققه لنك كشف سبحانى
لاهوت مطلقه دناسوت انسانى

انسان

ملا

انسان بمن اسوته کوهر دنیف صدفی
ز عالما جبروته شمسه ها شرفی
تنزل ز لاهوته محبوبه جام دکفی

فقه

کفا کوزه وطاسه تی نازک و سپی زندن
قدحا میا خاس تی ببینی طالب جندن
قدحون بدستی راستی ملحین محبوب خوندن

ملا

وصفین دمحبوبان لداعین کل حیاتن
قوتر ز بوقلوبان کلاب وقند و نباتن
زنفما مدحین خوبان عاشق بجذباتن

فقه

عاشق بوصف و مدحان دفرقتی دصبرن
نسیم روان ترحانن بلبل خوه زی دکرن
خون دی دربت زجرحان لیتو کل دمرن

ملا

بلبلین وی کلشنی ذانل هرد بژن
حتی کو ددنه بینی ز معدن داو دیژن
حرفک ز وصفات تنی عالم نابژن

فقه

جماکن تیک عالمی حمیان بر اشهادکن
حرفک ز لوحی عدی بشرح و بسواد کن
نابینه بر قلمی بحران بمداد کن

رباعي

توسي ته هلالې بروالې کښې ها — بنږ ماته په ښکلي به درنګي مښېها
ماري عجز بیري ببیبري خوښېها — عنبر ژ لفا مه ژ طرفان لې مښېها

رباعي

شمشاد خرامې کو د جار مې دا — جام ژ شرابې بګلابې ځې دا
صد هانه قربان به مطربان نغمه دا — دور ها ته طلسمي د پانسمي سخې دا

رباعي

بنږ ماته په ښکلي بچه رنګي وه خرامې — قد ښکري خنوه بري ماه تمامې
جارګ بهشتا بلهشتامه غلامې — دا قنح ملامې به پا ښې بسلامې

رباعي

آغا قدما محرما سیمبر مه — وک ساپه بیا ښې لبر با شکر مه
تا ګفتمه ري ره ژ ګراره ګذر مه — دا ام د سلو کاخوه رجو کار ادي مه

رباعي

بېنږ ام ژ جنابې به نجابې ته قداین — سرواد چمن ااو د بنده اهوه داین
حمید تو میري و فقیرین و ګداین — زانې ژ ګیانې خوه بجانې خوه قداین

تمت

خال آتینه مشکین کوبوبر نقطهٔ نونان رباعی

ولک اسم وطلسمان بوبر تنوین عیونان

چشمین دسیه را دگرن فتنه وخونان

رباعی لوخون زدوجا قان مه دزین نشبت عیونان

مه رآیت کبرا کوبطغرا وه کشانده

اعراب بزیراف کشاندی ورشانده

سیماب رسیما بخوه دسپیده رشانده

ایلان فوشاندی بعبیریفه وشانده

رباعی

پیغام وبشارت باشارت مه گشتی

نازک زدیی سر پری حورسرشتی

رمزادوهلالان خط وخالان قدوقتی

رباعی نادم بشمالین بشپالین د بهشتی

ینکی قه دشنکی بد رنگی وه کشاندن

صد تیر خدنکی بچه رنگی تر رشاندن

سترینجه په اشکنجه ته وکت غنچه لدان
هستی وه په مستی لَه قرا هرښاندن

رباعی

الله چه ظریفی چه لطیفی چه ښائی
قنجی و بغنجی و بنازی و دلالی

زانی مه شف ورو ز تو بسکو ز خیالی
دائم ز خیالا خوه بیسالا ز لبالی

رباعی

بر حسین ته بهقرا ز سری د غوابی
سنبل ز طرف تا ته سر غوغائی

دا هر زړه دلی ریش یکن یغمائی
فرباد ز دوستی ته شیرین شهلائی

رباعی

الله چه شیرینی چه بنائی چه حیائی
محبوب وه کله دینه د بهزم بت والائی

با صورت روحی و ستوا با پرتو ذاتی
دیدار مه پر دینه لذز د ره توته آئی

انز

رندی بخوه قندی و شرینی و شباله   رباعی

تیخی و بغنجی و بنازی و دلاله

محبوب لتختی و برختی بخوه بختی

عمری تر مرا بت صدو ده سال هلالے

فرد

سر دفتر وصفین تیه دیباجه دل

یک قطعه زلطفاتیه سراجه دل

فرد

ذکری تر تکت تر و ضیا مهجه دل

طیری نفساهای و هیا لهجه دل

رباعی

سر پوش و قبا بامن و عشق و می و جام

جاما کو نز بسکه بتنی بسکه ختام

شاهد نهمتی بکرینت بجرام

او باده حرام مه دو صد جار حرام

رباعی

پا بوسه مرا دامه دعیدان

محروم نگیما ز مرا داخوه مریدان

قربان ترم من بله ارمانج جرندان
اما ز خدیو امبه همراه پلیدان

ربا ـــــــ بی

اما نج خدنگین تیه من شیشه دل
دائم اقره مرا دو اندیشه دل

اتش درشینت قبسی بیشه دل
هندی لخیالی د درم تیشه دل

مربع تخمیس احمد بر غزل حافظ

نوای مطرب وچنگی فغان آفیته خرچنگی
ودین ساقی حتی کنکی دشوی دل ذی رنکی
حیاتا دل میا باقی بنوشین ذا بهشتاقی
الا یا ایها الساقی ادر کأسا وناولها

کو کاتب دیم جدول کت شکسته خط مسلسل کت
زیته حرفان مفصل کت کیه ی مشکل حل کت
د زانی رود وعودا دل چه طاقتی سرود ادل
کرعشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلها

تمت

ز مهراوی شفق سعدی شرین لملا شکر وعدی

زنالم شبهتی رعدے   عجیبم ازذوی جعدے

که دلرا تاب هر جنبش   به کفری میبرد دینش

ز تابے زلف مشکینش   چه خون افتاد در دلها

دنی طاقه دنی خانه   مه عیش و ایمنی کانه

کسی دست دا ندوّ دانه   نهالك فی گلستانه

در آغوشش چو می آرد   که از دل جانش بسپارد

جرس فریاد میدارد   که بربندید محملها

مه راز ادل زبرخامے   کشا الله آخر بتن نامے

ز رنگی سعدی وجامے   ز شهرت فی حسن عامے

بدنك و بانك و آوازی   دبیرت نغمیا صازی

نهان کے ماند آن رازی   کز و سازند محفلها

دنی ظلمات و دریائے   زموجان قط خبرنائے

شکستی کشتیا بائے   عجبا خانی شنی دائے

ز حزنا ماه و سالے ما   نجات در مشکل فالے ما

کجا دانند حال ما   سبکباران ساحلها

بقُرانێ بانیاتێ اگر بیری خرانابتێ
بێ سَجدَه بَبْنَلاتێ مریدی اَزْ بَنێ قاتێ

مدد آب بجه بحر نبود زفر ماهیش بدر نبود
سر سالک بجه خبر نبود زراه و سیم منتهی

ژ حافظ قطب شیرازی مَلاٰ فهم اَزْ بگَی رازی
تا وانه نُو صازے دِ فێ گَتْ بند بَرْوازێ

تَزَوَّدْ مِنْ حَبِيبِهِ صَفْوا لِاَمَلِ الحُبِّ الَنّشْوَى
مَتَى مَا تَلْقِ مَنْ تَهْوَى دَعِ الدُّنْيَا وَاَهْمِلْهَا

قد تم دیوان ملا احمد الجزری
فی ید العبد السید
م